GÖNÜLDEN
ESİNTİLER



NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 150-18)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (150-18)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-150-18)

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(150-18)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

İçindekiler.. (3)
Ön söz.. (4)
03- Papa ve Papalık... (5)
04- Teslis.. (18)
02- Muhtelif.. (33)
El verme... (33)
Tevhid-i Ef'al.. (35)
03- Şecer... (47)
Nur dağı.. (54)
İsa Peygamber gökten inecekmi?............................. (63)
09- Ölüm hakkın da.. (69)
Kur'an okumaya başlama... (84)
Kur'an okumaya devam... (100)
07- Güneşin dönmesi İnsanın İlâhi seyri................. (115)
08- Ümmeti Muhammed.. (128)
09- İlim... (137)
10- Ufuk açma...(149)
Terzi Baba kitapları sıra listesi................................. (155)

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekrarları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir. Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim.

Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ

3- PAPA VE PAPALIK

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu akşam 16/ 05/2005 pazartesi akşamı İzmir Göztepe de sohbetimize oradan devam ediyoruz, bu akşamki sohbet mevzuu geçenlerde hayatını değiştiren papa ve papalık hakkındadır, bunun sebebi de şudur, Amerika'da bulunan bir kerdeşlerimizin bir sorusu bir mektubu üzerine bu mevzu üzerinde biraz araştırma yapalım dedik, kardeşimizin mektubunda şöyle bir isteği vardı, dördüncü Jan Pol Papa iken yalnız bu 4. Janpol papanın isminde bir yanlışlık olması tahmin ediyorum çünkü bu rahmetlik olan papanın 2. Janpol olduğu bildirilmekte ondan daha evvel üç papa rahmetlik olan papa 4. Janpol olması belki 4. Falan papadır başka bir ismi olabilir, onu belirtmek lazım çünkü 4. Janpol daha evvel ölmüşse bunun 5. Janpol olması lazımdır.

Belki isim benzerliği vardır, neyse onu böylece gördükten sonra yani onların bahsettiği papa hasta yatağında yardımcısı ile konuşuyormuş ömrünün sonuna doğru, Hz İsa (as) ın evlatlarına söylediği bir konu hakkında yani havarilerine söylediği bir konu hakkında konuşuyormuş. Bu konu Rabbimin Hz İsa'ya müjdelediği ondan sonra gelecek olan bir peygamber imiş, bunu her ne kadar hıristiyan cemaat kutsal ruh olarak bilse de onların çevirilerine göre İncil dedikleri o yazılı kitapta kendisinden sonra gelecek bir peygamberi müjdelediği yeri kutsal Ruh olarak yani Ruh-ul Kuds Cebrail olarak o forma döndürmüşler.

Halbuki bunun aslı tabi Kur'an-ı Kerim'in de ifadesi ile Hz peygamber (sav) dir. Bunu her ne kadar hıristiyan cemaat kutsal ruh olarak bilse de Papa yardımcısına bu gizli sırrın aslında Muhammed Mustafa (sav) olduğunu söylemiş. Ve de bu sırrı saklamasını istemiştir. Bu papadan sonraki gelen papa

da öğrenmiş bu gerçeği ve sır olarak da saklanmasını istemiş o da. Kendi yardımcısına yani o papadan sonra gelen papa o da sonra gelen yardımcısına söylemiş o diğer papa da ve yardımcısına sonraki yıllar kiliseden ayrılmasını ve islamı bulmasını söylemiş.

Bu yardımcı da bunu dinlemiş papa yardımcısına kardinal deniyor ve şu an İran'da Ayetullah olmuş, diyorlar o yardımcısına. Aslında kendisi de İran Hıristiyanlarındanmış, Siz de benden 13 sayısının özelliğini sorduğunuzda yani bunu söyleyen jovanni ismindeki bir kardeşimiz Gustava ile hanımı konuşurken bu özelliği de Cüneyd'e söylüyor, Cüneyd de bizlere aktarsın diye onu anlatıyor. Ben de size 13 sayısının bizim için çok değerli olduğunu söyledim, Fatma'ın Mayısın 13 ünde üç çocuğuna Meryem ana görünmüş Fatma isminde Afrikalı mı nereden bir hanıma Mayısın 13 ünde ve 3. Çocuğunda Meryem ana görünümünde üç sır vermiş.

Bu sırların iki tanesi şu an toplumlar tarafından biliniyormuş ve bu sırları duyan papa da heyacandan ve şaşkından bayılmış, yani Meryem ana o Fatma hanımın Mayısın 13 ünde 3. çocuğu rüyasında söylediği sırları papa duyduğunda heyacandan şaşkınlıktan bayılmış. Bende bunu Gustavanın bir arkadaşından duyunca Juavanni diyor Gustavanın hanımı çok heyacanlandım bende Gustavanın bana söylediği ile annemin bana söylediği üç sırrın aynı olduğunu benzerliğini fark edince bunları birbirine bağladım. Juavanninin annesi de böyle bir rivayetlerden bahsetmiş, bu şekilde bir şey görünce onun da dikkatini çekmiş.

İşte böyle Ekrem abicim ben olayları pek bağlayamadım ama diyor, yani çok açık değil istedikleri şey ama diyor Juavanni kardeşimiz merak ediyor ki diyor, acaba Terzi Babacığım bu üç gizli sırrı biliyormuymuş diye bir de terzi Babamdan başka kimler biliyor diye ve bu sırlar açığa çıkacak mı acaba diye merak ediyor. Ben Türkiye'ye gelmezden evvel Juavanni kardeşimiz buna benzer bir mektup daha yollamıştı bana fakat ben o zamanlar efendi babacığımı rahatsız etmeyeyim diye bir de kiliselerle de ilgili olduğu için yani din

dışı bir hadise olduğu için demek istiyor, pek maneviyatla ilgisini görememiştim, ve de efendi babamı rahatsız etmemiştim, Juavanni kardeşimiz tekrar ısrar edince bu sefer üstümden çıksın istedim, Allah'a emanet ol saygılar sunarım.

Bu meali Amerika'dan Ekrem Bey'e gönderiyor, Ekrem bey de bize ulaştırıyor, bu yazının genelde yazılmasının sebebi de bu talep, o günlerde de bu hadiseyi biraz araştıralım dedik,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Papa ve 13 : bu yazılım ve hesap tabloları papa 2. Janpol'ün ölümü ve Pazar 13/02 /2005 tarihli Amerikadan Cüneyt kardeşimizden gelen ve içinde juavanni kardeşimizin de papa 4. Janpol hakkında sorduğu soruları bulunan mektubunun karşılığı cevabı olarak hazırlanmaya çalışıldı tamamlanması için Cenab-ı Hakk'tan yardım talep ederiz. Gelen mektubun metni cevaba ilişiktir.

Evvela papa 2. Janpol hakkında Vatikandan basın kuruluşlarının aldığı ve yayınladıkları bazı bilgileri sırayla incelemeye çalışalım.

1-Papa 2.Janpol 27 yıl beş ay 17 gün görev yapmış, 1979 ile 2005 yılları arası görev süresi 26 yıl en uzun papalık yapan ve 1979 ile 2005 in teker haneli sayıları toplamı 33 sayısını vermektedir. 26 yıl beş ay 2+6+5= 13 sonra gün görev olarak 13 ve 17 yani 2,6,5 sayılarının toplamı 13 idi, 17 gün bunlar birlikte tek sayı hanesinde toplandığı zaman 12 eder (1,3,1,7 sayıları toplamı) işte bu sayıdan bir 13 elde edildi bir 12 bir de 33 elde edildi.

2- 455 yıl aradan sonra ilk İtalyan olmayan Polonyalı papa idi. 455 sayıları toplamı 14, Polonyalıyı çıkardığımızda 13 kalmaktadır. Yani 1,i çıkardığımızda,

3- Müslüman kişi tarafından kurşunlanan ilk papadır, 13 Mayıs 1981

4- Kendisini vuran Müslüman Mehmet Ali Ağca 13 harften oluşan bir isim, ayrıca “Mim” alfabede 13. Harftir, yani Mehmet’in başındaki “Mim” harfi alfabenin 13. Harfidir. Bütün alfabelerde de ulaşabildiğimiz bütün alfabelerde de diğer harflerin yerleri değişiyor “Mim” in yeri değişmiyor. Fransızcada Almancada İngilizcede Arapçada Türkçede o eski Hiyografi alfabelerinde hep 13 tür. “Me” harfi neyi ifade eder 13 diğerlerinde değişiklik var onda yok. Ağca’ daki başta ve sondaki “A” lar da birer “Elif” tir, Elif zaten 13 noktadan meydana gelmiştir büyük ebcet hesabına göre de Elif 13 tür. Yani genelde küçük ebcet hesabı büyük ebcet hesabına göre Elif 13 değerdedir. Zaten makam olarak da 13 tür. Nereden baksanız 13 tür. Böylece üç adet 13 çıkmaktadır, Yani Mehmet Ali Ağca’nın baş harfleri hepsi 13 tür. Üç tane 13 bir de kendisi bir bütün 13 Yani Mehmet Ali Ağca’nın tamamı 13 Mehmet 13, Ali 13, Ağca 13, Mehmet Ali Ağca’nın içinde dört tane 13 vardır.

5- Bir ortadoks ülkesine giden ilk papadır, 7/5/1999 Romanya 7, ile 5 toplanırsa 12 eder, şimdi 11, 12, 13, sayıları Muhammediyyul meşreb yani hz peygambere aittir. Yani Hakikat-ı ilahiye aittir. 7 Mayıs yani 5. Ayın 7, si toplandığında 12 ediyor, 1999 rakamları toplamı 28 yapmakta o da 28 peygamberi içine almaktadır, ayrıca daha iki 99 yan yana geldiği zaman Esma-ul Hüsna 19 da İnsan-ı Kamil’i anlatmaktadır, ayrıca 28 sayısını kendi içinde toplarsak 10 etmektedir, 10 da İseviyet mertebesidir, onu ifade ediyor. Kaç tane mertebeyi bünyesine alıp toplamaktadır.

6- Hastanede ameliyat edilen ilk papa 13 Mayıs 1981 Roma

7- Protestan kilisesinin ayinine katılan ilk papa 11 Aralık yani 11/12/ 1983 ,11,12,13 hepsi sıralanmış Muhammediyet mertebeleridir.

8- Sinegoga ilk giden papadır, 13 Nisan 1986

9- Camiye giren ilk papa 06/05/ 2005 Şam 6,5,2 toplanırsa 12 Zaten camide 13 demektir.

10- Vatikan'ın haberlerine göre odasında öldüğünde yanında sadece 13 kişi vardı. Öldükten sonra 20 doktor ölüm raporu verdi,

11- Ölüm tarihi 02/04/2005 rakamları topladığımızda hepsi birden 13 vermektedir.

12- Yılın 13. Haftasıdır öldüğü gün

13- Ölüm saati 21,37 yine rakamları topladığımızda 13 eder.

14- Yaşı 85, yine topladığımızda 13 eder

15- 264. Papa toplarsak 12 eder

16- Yerine gelecek 265. Papa toplarsak yine 13

17- Ölümü hicri olarak 1426 yılında vefat etti, yine toplarsak 13 eder.

18- Yılın 92. Günü 2 Nisan Cumartesi günü vefat etti yine toplarsak 13 eder.

19- Futbol maçına giden ilk papa 29 Ekim 2000 Roma yine toplam 13 eder

20- Ayrıca Vatikan'da ilk onun döneminde Kur'an-ı Kerim okundu ki Kur'an 13 dür

21- Kendi ismi Karol Voştiyla imiş ebcet hesabıyla Karol sayısal değeri 330 yani 33, başta da 33 sayısına ulaşılmıştı, İsa (as) ın göğe alındığı yaşıdır.

22- Ebcet hesabıyla Voştiyla sayısal karşılığı 455 yukarıda ifade edildiği gibi 455 yıl aradan sonra ilk İtalyan olmayan Polonya'lı papa toplarsak 14 polonyalıyı bir kabul edersek onu çıkardığımızda yine 13 eder.

23- Papanın ahşam tabutu üzerinde Meryem anayı simgeleyen "M" harfi vardı, halbuki "M" Muhammed'dir, ve 139 dur yani 13 ve 9 dur, bir başka yönüyle toplam yine 13 dür. Ebcet hesabıyla Hz Rasulullah'ın sayısal değeri 139 dur, yani toplamı 13 dür. "M" ayrıca alfabenin 13. Harfidir, Meryem'de

ise iki adet “M” vardır, hem başta hem de sonda olmak üzere yani sondan ve baştan hakikat-ı Muhammediye sarmıştır. Her ne kadar İsa (as) Meryem (as) ın kucağında dünyaya gelmiş ise de Meryem ana da Hakikat-ı Muhammediye’nin kucağında dır.

24-Papanın taputunu tutan gömülmeye kadar götüren siyah elbiseli 12 kişi imiş, yani bulunduğu yerden gömülmeye kadar götüren. Daha derin araştırma yapıldığında bu hususta mutlaka daha başka bir çok özelliklere ulaşılacaktır. Bu gerçek bilgiler dahi insanı hayrete düşürmeye yeterlidir. Papa ve papalık üzerindeki 13’ün hakimiyetin, ne derece büyük olduğu adeta o alemin bütün kurgu ve yaşantısının 13’ün elinde olduğunu yukarıdaki özet bilgiler hiçbir şüpheye yer vermeyecek şekilde açık olarak göstermektedir. Kendileri istedikleri kadar Akl-ı Cüzleri ile düzen kursalar da varlıklarının her safhasında özlerinde var olan 13’ün hükmünün dışına çıkamayacakları açıktır.

Şimdi bunu bir yerde böylece söyledik kardeşi sen onları yükseltiyorsun dedi, bak kardeşim sen ne demek istediğimizi iyi dinlememişsin dedim onları yükseltmiyorum 13’ün hükmü mutlak manada altında olduklarını anlatmaya çalışıyorum. İşte hepsi 13’ü tutuyorsa o zaman onlarda Hakikat-ı Muhammediyeden başka bir şey değildir, tabi ki Hakikat-ı Muhammediyeden başka bir şey değil, O’nun hükmü altındadır, onların öyle hakim gibi göründüklerine bakma, şurayı bombalarız burayı bombalarız bu onların hali şuna benzer, biraz geniş şekliyle hayata baktığımızda;

Zaman, zaman değişik şeylerden misal verilir onu da şöyle diyelim bir karınca ailesi düşünelim toprak altında yaşıyorlar yaz olunca dışarıya çıkıyorlar işte ufak tefek buğday taneleri kırıntılar yiyecekler şunlar bunlar ne varsa zorlana, zorlana götürüyorlar yani böyle bir çalışmaları vardır. Ama bir insan gelip te ayağı ile ittiriverse onların hepsi bitti gitti. İşte dedim onların hali budur, o tane ile uğraşıyorlar dünya tanesini kendi hanelerine çekmeye çalışıyorlar yaptıkları iş bu kadardır.

Meseleye fezadan yukarıdan bak dedim, bu dünyaya içinden bakma.

Koskoca Samanyolu galaksisi içerisinde dünyanın hükmü nedir nohut tanesi kadar bile değil, iğne ucu kadar bile değil, büyüklüğü. O iğne ucu kadar büyüklük içerisinde olan bu karınca ailesinin ne hükmü olur ki, işte Amerikalıların batılıların yaptığı iş budur, o dünya Hakk'ın elinde Amerikalı o dünyayı kaldırıp ta başka tarafa da götürecek hali yoktur, bütün hepsi Hakikat-ı Muhammediyenin elinde, onlara bir müddet izin verilmiş, karınca topluluğuna verdiği gibi Nefs-i Rahmani "üf" dese bırak karıncayı ortada dünya kalmaz. Ortada galaksiler kalmaz,

Yani şunlar açık olarak gösteriyor ki bunlara fazla üzülmemek gerekiyor, Cenab-ı hakk izin vermiş, ama belirli yere kadar diyor, bunun altındasınız ne yaparsanız yapın kendi cüz-i aklınızla, Akl-ı Kül Amir, cüz-i olan neyi ne kadar düşünecek, düşünse düşünse ancak dünyadan işte Ay'a gideyim, Merih'e gideyim en fazla bunu yapar daha fazla nereye gidecek ki, ama Muhammediyyul Meşreb olanlar ahirette bu feza yolculuklarını yapacaklar. Hem de ne ileri teknoloji ile donatılmış olarak ne lüks olarak yani bu gün lüks denilene göre çok daha üstün ahiretin lüksünün yanında bunlar çerçöp hükmünde.

"*Bugünkü cennat-ı İrfana dahil olmazsa uşşak yarın vaad olan huri gılmanı neylesin*" işte onlar hayellerinde dünyaya sahip olduğunu zannediyorlar hep oynadıkları o çocukların oyuncak arabaları var ya işte onları yapan aletler öyle oyuncak arabaları gibi ahiretin gerçek sistemleri içerisinde ahirette öyle galaksiler arası gidiş geliş olacak cennet ehli için, öyle araçlar verilecek bir anda istediği yerde olabilecek. Bu 13 olayı Hıristiyanlar için de büyük rahmettir.

Bakın 571, 13 eder (s.a.v.) Efendimiz üzerinden bütün taşlar 13'e toplanıyor yani bütün ölçüler 13'te bağlanıyor, İstanbul'un alınışı 13, gene onlar onun için Hz Peygamberin doğum yılı 571,13, Rahmetlik olduğu 634 yine 13 bazı şeyleri

tesbit etmişler kendilerine göre o 13 sayısını uğursuz olduğunu düşünüyorlar. Halbuki bakın İstanbul'un alınışı onlar için çok büyük değerdir, zahire bakıldığı zaman değer kaybetmiş gibi görünüyor, öyle değildir, İstanbulun alınışı İstanbul'un Hakikat-ı Muhammedi ile şereflenmesi demektir.

Bu kadar büyük lütuf da olmaz hiçbir yerde. İstanbul'un dışında diğer Hıristiyanların elinde olan şehirler Müslümanlar tarafından alınması oraya Hakikat-ı Muhammediye'nin rahmetinin akmaya başlaması demektir. Bundan daha büyük şeref olur mu, ama onlar dinlerini de dünyalarını da ahiretlerini de dünya için kazandıklarından dünya için çalıştıklarından dünyayı kazanmak için kullandıklarından bunun farkında değillerdir. Müslümanlığı kabul etmiş olsalar dünya saltanatı ellerinden gidecek Müslümanlara tabi olmuş olacaklar, olmaları gerekecek Müslümanları aldatamayacaklar, paralarını alamayacaklar onları sömüremeyecekler onun için bütün inatları dünya saltanatının ellerinden gitmemesidir.

İstanbul'un Müslümanlar tarafından alınması İstanbul'a ve ahalisine çok büyük bir lütuftur. Hakikat-ı Muhammediyenin orada yaşamasını sağlamaktır, yani Hakikat-ı Muhammedi ile şereflendirmesi demektir. İşte bu yüzden "*Kostantiniye feth olunacaktır*" dediği yani İslamiyet ile şeref bulacaktır orası. Bir yere bir varlık şeref getirirse ondan üzüntü mü duyulur, tabi kendilerine göre davranışları kendilerini ilgilendirir, bizi ilgilendirmez ama işte İstanbul Müslümanlar tarafından alınması İstanbul'a bir şeref şahsiyet kazandırmıştır.

Bu özet bilgilerden sonra şimdi gelelim özet olarak 13'ün ne olduğuna, 13 Hakikat-i İlahiye'nin toplu olarak mertebeler halindeki zuhurunun ifadesidir. Hakikat-ı İlahiyenin toplu olarak yani 13 sayısı içerisinde bir geometri kuralı gibi 13 anıldığı zaman bütün alemin kuralı içerisindedir. 13 Hakikat-ı İlahiyenin toplu olarak mertebeler halindeki zuhurunun ifadesidir. Bu husus "Elif" ile de ifade edilmektedir. Elif de 13 dür zaten. "Elif" yazıların ve sayıların sancağı ve kaynağıdır. Sayılar da 1 ile başlıyor, yani Elif ile başlıyor, yazılar da Elif ile başlıyor, gerçi

yeni alfabede “A” ile başlıyor ama o da Elif’tir. “Elif” in diğer okunuşudur.

“Elif” in bilindiği gibi işte 12 zahir bir batın 13 mertebesi vardır, aşağıdan yukarıya doğru 7 nokta yani mertebe nefs mertebeleri 5 nokta yani mertebe hazarat-ı hamse hazret mertebeleri en üstte olan tek bir nokta ise Ahadiyet, Ahmediyet, mertebesidir. 7 nefis mertebesinden sonra yukarıya doğru uruç çıkışta 8 İbrahimiyet, 9 Museviyet, 10 İseviyet, 11 Muhammediyet, 12 Hakikat-ı Muhammedi, İnsan-ı Kamil, 13 hakikat-ı Ahadiyet Ahmediyedir.

Nüzül iniş ise tersidir, 13 Hakikat-ı Ahadiyet Ahmediyet, 12 Hakikat-ı Muhammedi İnsan-ı Kamil, 11 Muhammediyet, 10 İseviyet, 9 Museviyet, 8 İbrahimiyet, 7 -1 arası nefs mertebeleridir. Görüldüğü gibi 13 den daha yukarıya mertebe yoktur, ondan sonra sadece Âmaiyet vardır, ki orada da faaliyet yoktur. Alemlerin faaliyete geçirilmeye başlanması Ahadiyetten yani 13 ten başlamaktadır ki bütün mertebelerin kaynağı hakimidir. Sıralamaya baktığımızda papalığın 10. Sırada yani İseviyet mertebesinde olduğunu kolayca görmüş oluruz.

İncil, Müjde yani İsa (as) ın varlığında müjdelenen gelecek olan kurtarıcının Peraklit olduğu bildirilmektedir. Peraklit ise Arapça’da Ahmed demek olduğu da ifade edilmektedir. Ahmed’in özü ise Ahad’dır, Ahad ise ebcet hesabıyla 13 tür, bunlar tesadüfi şeyler değildir. Ahad’a bir “Mim” ilavesiyle Ahad, Ahmed olur ki ilave edilen “Mim” dahi 13. sıradaki harftir. Arapça’da Peraklit, Beraklit şeklinde yazılır sayısal hesabı 652 sayı değeridir ki tplam 13 tür. Bu kadar da rast gele olur mu hiç, Latin harfleri ile yazıldığında ise 655 sayı değeridir, bu sayıların teslisi yani 3’ü çıkardığımızda yani “Eba ebi ve ruh-ul Kuds” 3 sayısını çıkardığımızda 655-3 652 kalır ki netice yine 3 ve 13 tür. Böylece teslisin hakikatinin dahi 13 olduğu 13’e bağlı olduğu ortaya çıkar. “Eba ebi ve ruh-ul kuds” teslisi çıkarıldığı zaman o Beraktit yazısından yani 655 den 3 çıkarılırsa 652 o da 13 eder ki teslisin hakikati de 13 e bağlıdur.

“Eba” baba demek, “Ebi” oğul, ve kutsal Ruh da Cebrail (as) olduğunu kendi anlayışlarına göre söylerler. Şimdi bu hususta daha bilgi gelecektir. Yukarıda bir kelime geçti, onun üzerinde duralım İncil yani müjde de yani İsa (as) ın varlığında bakın burası çok mühim bir meseledir, bunu pek bilen de yoktur zaten kimsenin araştırdığı da yoktur, şimdi bakın semavi kitaplardan Tevrat-ı şerif’in gelişi Kur’an-ı Kerim’de de belirtildiği gibi açık olarak, yani Musa (as) a Tur dağında yedi madde iki latif nur olarak verilmiş 9 lefvh, yedi tanesi mermer üzerine yazlılmış iki tanesi de nurdan idi.

Musa (as) yedi tane mermer üzerine yazılmış levhi yani hükümleri kavimine açıklayabildi, iki tane nurdan olanı açıklayamadı çünkü kavimi daha henüz onu alacak kabiliyette değildi. Onu İsa (as) anlattı, Musa (as) ın devamı olarak. İşte anlayamadıkları için de İsa (as)ı asmaya yöneldiler, asamadılar astıklarını zannettiler. Kur’an-ı Kerim’in gelişi bellidir, diğer peygambere verilen suhufların verilişleri aşağı yukarı belli ama İncil hakkında şöyle verildi böyle geldi şu tarihte şöyle indi işte şu mahalde Cebrail getirdi gibi hiçbir kayıt yok, neden yok, çünkü “İncil” diye kayıtlı yazılı bir kitap göndermedi Cenab-ı Hakk.

Cenab-ı Hakk “İncil” diye kayıtlı bir kitap göndermedi. Kitap göndermedi ama İncil’i gönderdi. İncil İsa (as) ın kendisidir, yani yaşayan incil, ve söyledikleri de İncil’i sözlerdir. Kendi gerçek olarak söyledikleri. Kur’an-ı Kerim’in ifadesiyle “Biz onu bir kelime olarak Meryem’e nefh ettik” Kelime olarak İsa’yı Meryem’e Ruh-ul Kuds ile nefh ettik” diyor. Kelimesi ise Allah’ın kelamı İsa’da zuhur ediyorsa işte o konuşan İncildir. Konuşan kitaptır, Kur’an’a da Kur’an-ı Natık deniyor ya, konuşan incil yani İncil-i Natık idi İsa (as) onun için elde gelen metin yoktur. Yazılı İncil Kur’an-ı Kerîm-in içinde dir. Yani İsâ (as) ve Meryem anadan bahseden ayetler gerçek İncildir.

İsa (as) ın getirdiği müjdelerde Peraklit ismi dahi ebcet hesabıyla 13 ü vermektedir ki, İncilde müjdelenenin açık olarak

Ahmed yani Muhammed (s.a.v) olduğu açık olarak şüpheye yer verilmeyecek şekilde ortada görülmektedir. Onlar istedikleri kadar bu değildir, şudur budur desinler, Peraklit kendi bildirdikleri isim 13, yani Ahmed, yani Muhammed, Kur'an-ı Kerim وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ

إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرِيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي

سِحْرٌ مُبِينٌ مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

قَالُوا هَذَا 6 1/6 “Yani Meryemoğlu İsa dedi ki ey İsrailoğulları

şüphe yok ki ben, benden önce gelen Tevrat'ı tasdik edici ve benden sonra “Ahmed” isminde gelecek bir peygamber ile müjdeleyici olarak sizlere gelen Allah'ın Rasulüyüm, vaktaki onlara açık mucizelerle geldi dediler ki bu apaçık bir sihirdir.” Hani çamurdan kuş yapıp uçuruyordu ölüleri diriltiyordu, körlerin gözlerini açıyordu, bu gibi hallerle gelince bu sihir yapıyor sihirbaz dediler. Kur'an-ı Kerim' ile gerçek İncil İsa mutlak bir uyum içindedir. Yani Kur'an-ı Kerim ile İsa mutlak bir uyum içindedir, gerçek incil ise İsa (as) ın kendisidir, çünkü Allah'ın kelimesi ve İseviyet mertebesinin yani o zuhur yeridir, İncil ismi ile kayıtlı bir kitap gelmemiştir, bu yüzden böyle bir kayıt bulunamamıştır.

Çünkü böyle bir yazılı kitap yoktur. Elde bulunan ve İncil ismi verilen dört yazılımın gerçek isimleri ise hadis-i İsa dır İncil değildir. Nasıl ki (s.a.v.) Efendimizin Kur'an-ı Kerim dışında kendi sözleri var onları toplayıp bunlar “Hadis” dediler. İbn-i Mace, Tirimizi, Buhari, Ebu Hüreyre, derlemesi hadisleri gibi yazan kişinin ismi ile o hadisler toplanmış oldu, işte bugün veya o günden beri İncil dedikleri şey de Hadis-i İsa yani İsa'nın hadisleridir, onlar İncil değildir. İş daha baştan acayip bakın şimdi şöyle diyor İncil diye belirtilen kitap “İncil Matta'ya göre” şimdi biz desek ki “Kur'an Ali'ye göre”, “Kur'an Hz

Ebubekir’e göre böyle bir şey olmaz ki, o bahsedilen Allah’ın Kur’an’ı olmaz olsa olsa ancak yorumu olur.

Nasıl tefsirler çevrildiği zaman bakın Hasan Basri Çantay’ın meali diyor Allah’ın Kur’an’ı demiyor, Çantay’ın meali deniyor, bunun gibi işte hangi meali alırsak mesela İsmail Hakkı Bursevi’nin tefsiri diyor Allah’ın Kur’anı, tefsiri demiyor, sağlam gayet mantıklı, şimdi okuyorum İncil Markos’a göre, İncil Luka’ya göre, İncil Yuhanna’ya göre ve de bunları başından okumaya başladığımız zaman onun düzenlenmesini Kur’an-ı Kerim ile karşılaştırdığınız zaman ne kadar beşerce olduğu açık olarak ortaya çıkmaktadır. Tabi içerisinde bazı İsa (as) ın lisanından alıp ta sahih kalan birkaç kelimesi var bunu batılılar araştırmışlar %18 gerçek olarak kalmış, ama o da ne dereceye kadar doğru tartışma konusudur.

%18 in % 82 nin yanında hükmü ne kadar olur acaba. Ayrıca o sahih olanı kim ayıklayabilir o da diğerlerinin arasında kaynar gider. Bu yazılımlar bakın yazarlarının anlayışları üzere ürettikleri hadis-i İsalardır. İşte onun başında deseler ki bu İncil değil İsa’nın sözleridir, deseler daha gerçekçi olur. Allah’ın kitabı ise bakın Allah’a göre olur kullara göre olmaz. İncil Matta’ya göre, diyor bakın, Allah’ın kitabı Allah’a göre olur, şunun bunun ismine göre Allah’ın kitabı olmaz. Bugün elde bulunan gerçek incil kayıtlı incil Kur’an-ı Kerim’in içinde bulunan ve orada muhafaza edilen bakın Cenab-ı Hakk “Ben O’nu kıyamete kadar muhafaza edeceğim” demiştir.

İşte Kur’an-ı Kerim’in muhafazasında şimdi İncil, Tevrat’ta Suhuflar da hepsi Kur’an kendi hali de. Yani Cenab-ı Hakk Kur’an-ı Kerim’de belirttiği asli semavi kitapları O’nun içinde muhafaza etmektedir. İsa (as) ın hayatını ve İseviyet mertebesini anlatan Kur’an’ın ayetleridir. Yazılı İncil Kur’an ile ortaya çıkmıştır ve Kur’an-ı Kerim’in içinde muhafaza edilmektedir. Onların ellerindeki İncil, İncil hükmünde değildir. Bu günkü İncil dedikleri Hadis-i İsalardır, onun da sıhhati ne kadardır ayrı. Yani onlar ile amel edilmez, Kur’an-ı Kerim’de Meryem ana hakkında İsa (as) hakkında verilen bilgiler ile ancak İsa (as) ın yaşantısı ve hali üzerine fikir yürütülebilir.

O kanaatte olursa sahih doğru bilgiler elde edilir. Günümüzden yaklaşık üç bin sene evvel gelmiş olan Tevrat'a ait olduğu bildirilen yazılımlar olduğu halde ondan yaklaşık bin sene sonra geldiği söylenen gerçek İncil'den neden oratada bir vesika yoktur. Üç bin sene evvel olan bir kayıttan ki o günün imkanları çok daha sıkıntılı az olduğu halde Tevrat'ın oraya dayanan sayfaları olduğu halde bin sene sonra gelen İncil'den bir metin yoktur. Şimdi daha evvelki metinler var, ama yakın tarihlere dayanıyor, Yunancası şusu busu, bunlar da insanlar tarafından sonradan yazılanı, Allah'ın gönderdiği İncil diye yazılı bir kitap yoktur.

Olmuş olsaydı kayıt gelirdi ki onlar çok daha fazla araştırıcı olduklarından elde bir şey olsaydı mutlaka bulurlardı. Bakın Üç bin sene evvelki Tevrattan haber var, iki bin sene evvelden haber yok, yazılı orijinal bir metin yok, bin senede insanlar büyük aşamalar gösterdi, yani olmuş olsaydı daha güçlü olarak elde metin olurdu. Günümüzden yaklaşık üç bin sene evvel gelmiş olan Tevrat'a ait olduğu bildirilen yazılar olduğu halde ondan yaklaşık bin sene sonra geldiği söylenen gerçek İncil'den acaba ortada neden bir vesika yok.

Şimdi gelelim İseviyet teslisine yani üçlemesine İseviyet teslisinin yani üçlüsünün gerçek hali şudur, bu alemlerde oluşan her şey üç asla dayanmaktadır, bunlardan Zat, İrade, Kavil, yani sözdür. En küçük ve en büyük olan her şey bu üç aşama ile meydana gelmektedir. Ne yaparsak yapalım, farkında olsak da olmasak da mutlaka bu sistem faaliyettedir. Yani o işi yapacak olan o işin bir Zat'ı vardır, Zat olmasa zaten hiçbir şey olmaz. O zatın meydana getiren bir iradesi vardır,

04-TESLİS

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Kaldığımız yerden devam edelim, üçlü tesliste kalmıştık, onu azıcık yukarıdan alarak başlıyalım, İseviyet teslisinin yani üçlüsünün gerçek hali şudur, bu alemde oluşan her şey üç asıla dayanır, bunlar Zat, İrade, Kavil yani söz. En küçük ve en büyük olan her şey üç aşama ile meydana gelir. Bir Zat var, yani her hangi bir kişinin zatı bir kimliği vardır, o zatın bir iradesi vardır iradesinin zuhuru için de emri vardır, yani sözü şu olsun bu olsun gibi, bu söz bazen lisanen çıkmamakla birlikte batınen hükümdedir ben bunu yapacağım demek onun sözü hükmündedir.

Genelde bu üç aşama Hakk'ın "Kün" yani "Ol" emri ile zuhura çıkmaktadır. İşte bakın bu üç Kün, lafsında üç hakikat birliktedir. Çünkü ol demesi için bir Zat'ı lazım, ol hükmünü meydana getirmek için iradesi lazım, o irade ile murad edilen faaliyetin olması için de kelam lazım yani Cenab-ı Hakk "ol" dediğinde bütün bu üç hali birlikte ortaya koymuş oluyor. Orada öyle olduğu gibi herhangi birimizde bir şeyi yapmaya murad ettiği zaman onun kendi bünyesindeki "kün" ü dür, yani olsun demektir, o olsun hükmü kendisinden çıktıktan sonra peşinde koşar ve onu oldurur. Yani oldurması için de Zat'ı İradesi, ve de kelamı yani programı lazımdır.

Tek sayıların ilki üçtür, iki çift sayıdır, bir ise sayı değil esastır, asıldır, onun için tek sayıların ilki "3" üç tür. Her şey ondan meydana gelmektedir, Ahad'tır o da 13 tür. Yukarıdaki satırlarda İseviyet mertebesinin seyr-i suluk yani Hakk yolculuğunda 10 sayısı ile ifade edildiğini bildirmiştik, Bir ile sıfırın arasını açarsak elimizde sadece bir tane 1 kaldığını görürüz işte o, 1, Ahad'tır. Ahad Ahmed'tir, Ahmed Peraklit'tir, çünkü o bir yani Elif, gerek mertebesi bakımından gerek ebced hesabı bakımından hem 1, hem de en büyük ebced hesabıyla

13 tür. İşte gerçek İseviyet Muhammediyet mertebesinin içinde asli yerini bulmaktadır. Yani İseviyeti anlamak isteyen İslamiyet içerisinde bulması mümkün dışarıdaki iseviyette Yuhannanın İncili, Matta'ya göre İncil, İncil Markos'a göre olur ama Kur'an'da Allah'a göre İncil vardır.

Elimizde kalan diğer sıfır ise bir bakıma zaten İseviyetin bugünkü hayali ve vehmi olan sıfır noktadır. 10 İseviyet mertebesi idi ya ve elimizde bir 10, sayısı vardı onun sayılarını açtığımızda 1 ve sıfır elde ederiz, işte 1 Ahadiyet mertebesi ki iseviyeti bünyesinde bulunduran 13, diğer sıfır zaten sıfır hayal ve vehim olan işte o 10 sayısının aslı 1 dir o da İslamiyetin içinde olanıdır. Sıfır ise bugün onların kullandıkları hayal ve vehim halleridir. İşte gerçek İseviyet Muhammediyet mertebesinin içinde asli yer bulmaktadır. Muhammediyetin onlara ne kadar bir Rahmet olduğu görülür.

Ama onlar kabul ederler etmezler onların sorunudur. Elimizde kalan diğer sıfır ise bir bakıma şimdi sıfır birin karşısına geldiği zaman bir değer ifade ediyor. Yani sıfır, hakikat-ı İseviyenin karşısına geldiğinde 10 sayısını 10. Mertebeyi ifade ediyor, ama kendi hayellerine göre sıfır, sıfır. İşte kalan eldeki bir o da İslamın içindeki İseviyet mertebesi ki o da Ahad yani Paraklit o da Ahmed yani Ahad.

Ancak diğer bir şekilde meseleye baktığımızda elimizde kalan diğer sıfır ise bir bakıma zaten İseviyetin bugünkü hayali ve vehmi olan sıfır noktasıdır. Gerçek İseviyelik ise İslamın muhteşem Tasvvuf ilmi ve idraki içinde yaşanan değerli bir mertebedir. Diğer yönden elde kalan sıfırı değerlendirmeye çalışıyoruz. Sıfırı ortadan ikiye bölersek iki yarım yuvarlak elde etmiş oluyoruz. O zaman sıfırın sıfırlığı başka bir hüviyete bürünüyor. Elde edilen iki yarım yuvarlağa "Kavseyn" yani iki kavis derler, gerçek sırrı Kavseynin gerçek sırrı, Mirac gecesi anlaşılmış قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنَى 53/9 ayetinde iki kavis kadar yaklaştı, hatta daha da çok yaklaştı ifadesi de zuhur etmiştir, izahı burada uzun sürer daha geniş izah isteyen

“Geceler” kitabındaki Miraç gecesine bakabilir, ayrıca “Kelime-i Tevhid” kitabında ilgili bölümüne bakabilirler. Özetle diyelim ki bu iki kavisin yarım yuvarlağın birisi Vacib, diğeri de Mümkün’dür. Yani asıl ve gölgedir. Asıl yani Vacib, varlığı kendinden olan mümkin ise yani gölge ise varlığı kendinden olmayan ancak ayna gibi aslı yansıtandır. İşte böylece teslisin bir başka gerçeği de budur.

1, Ahad, yani Zat, 2 asıl, yani Uluhiyet, irade 3 ise gölge yani kelam bu alemler üçlüsüdür ki hayatın oluşması da bu sisteme bağlıdır. Yani bu teslisin değişik izahları ifadeleri onlar Baba, Oğul ve Kutsal Ruh diye böyle geçmekteler. Zati olan bu sistemin tecellisi insanlık tefekkür tarihinde ilk defa Cenab-ı Hakk’ın İsa yani “ayn” “y” ve “sin” harflerinin bütünlüğü olan İsa kelimesi ile ve Zat’i zuhuru ile meydana gelmiştir ki “İsa” Meryem’e yani anaya bağlıdır. İsminden اِسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى

ابْنُ مَرْيَمَ 3/45 adı Meryemoğlu İsa Mesihtir diye Kur’an-ı Kerim’de bahseder, böyle tasdik eder. Bu mevzuları batılıların İsa mesihi hayellerinde yaşattıkları gibi çarmıha gerilmiş veya Meryem ananın kucağında sevgiye muhtaç bir çocuk şeklinde semboller yaparak insanları yanlış şekilde yönlendirmek yerine duygulardan arınmış tamamen saf bir akıl ile gerçek değerini ortaya çıkarmak daha gerçekçi olur.

Şimdi bütün kiliselerde bu semboller var, bu semboller de insanı duygusallığa itmektedir. Duygusallıkla bu meselelerin çözümü mümkün değildir, bütün bu sembolleri bir tarafa bırakıp bu ikona şeklinde yapıp insanları duygusal hale getirmektense bu işin hakikatine yöneltmek daha gerçekçi olur. Çünkü duygular ile bir meselenin içinden çıkılmaz. Çünkü duygular insanı şartlandırır, akli yeteneğini bir sis gibi sarar gerçekleri anlayamaz. Nasıl ki bizlerde bir ilahi okuyorken Kur’an-ı Kerim okuyorken ağlarız gözümüzden yaşlar gelir o anda duygulanırız, güzel bir haldir hoş bir haldir, ama ilmi manadaki yönünü o duygular kapatır.

Bir yerde o duygular iletişim için fayda sağladığı halde diğer yönde bir başka ilme geçmek için mani olur. Şeriattan tarikata geçerken duygulara ihtiyaç vardır çünkü şeriatta madde vardır, muhabbet yoktur daha muhabbetin oluşması için tarikata geçiş için duygular lazım lüzumludur ama tarikattan hakikate geçerken duyguların terk edilmesi lazımdır. Orada duygular mani olurlar, perde olurlar orada saf akla ihtiyaç vardır. Orada duygusallığa yer yoktur, yalnız bunlar beşeri duygulardır, sonradan kişide saf, saf İlahi duygular meydana gelir ki onlar perde olmaz daha çok füze yakıtı gibi olur yol açar.

Yani beşeri duygularımızdan soyutlanmamız lazımdır, ki ilmi yolumuz açılsın. Bu mevzuları batılıların İsa-ı Mesihi'i hayellerinde yaşattıkları gibi çarmıha asılmış veya Meryem ananın kucağında sevgiye muhtaç bir çocuk şeklinde semboller yaparak insanları yanlış şekilde yönlendirmek yönünde duygulardan arınmış tamamen saf bir akılla gerçek değerini ortaya çıkarmak daha gerçekçi olurdu. Ancak genellikle batılılar bütün hakiki gerçekleri anlayıp idrak etseler bile onları gizlerler, çünkü onlar genelde dinlerini dünya menfaatleri için araç olarak kullanıp bu yoldan menfaat temini yoluna gitmektedirler.

Yani onlar dinlerini din olarak değil dünyayı kazanmakta bir araç olarak kullanmaktadırlar. Eğer gerçekleri anlayarak hayata bakmış olsalar idi, Müslüman olup Muhammed Mustafa (s.a.v) i peygamber olarak kabul etmeleri lazım gelecekti eğer gerçekçi baksalardı. Bu da onların sonu olurdu, çünkü dünya saltanatı ellerinden giderdi, bu da hiçbir zaman onların işine gelmezdi. İşte bu yüzden içlerinden bazıları vicdanlı mantıklı ve gerçek bilgili olanları bu yanlışlığı fark etmekte hatta fark ettiğinde dehşete düşüp bayıldığında işte bu halde bayılıyor, bakıyor ki kendi yapmış oldukları sistem ne kadar hayal ve vehim hakikati idrak ettiğinde eyvah biz neler yapıyormuşuz diye dehşetinden bayılıyor. Ama bunu açamıyor da etrafına çünkü açtığında onu oradan alırlar, aforoz ederler.

Bayıldığında dahi çevresindekiler bu gerçekler bu gerçekleri dışarıya açmasına mutlaka mani olurlar, çünkü aralarında büyük bir menfaat paylaşımı vardır. Batı daha henüz son şansını kayıp etmemiştir, kıyamet daha gelmediği için Çünkü Hz Muhammed'in Muhammed'den sonra gelen her bir insan bakın tabi olarak O'nun ümmetidir.

Kim hangi ırktan dinden olursa olsun Hz Peygamberden sonra dünyaya gelmiş olan bütün insanlar onun ümmetidir, çünkü alem şümul bir peygamber diğer peygamberler mahaline geldikleri için mahalinde yaşayanlar onun kavimidir, ama Hz Peygamber bütün kendinden sonra gelen dünya insanlarının hepsinin peygamberi olduğundan hükmen O'nun ümmetidir. Bu ümmet iki türlüdür, 1- ümmet-i icabet, 2- ümmet-i davettir. Müslümanlığı kabul edenler yani birinci kısmı ümmet-i icabet yani daveti kabul edenlerdir, ikincisi olan ümmet-i davet ise davetli olanlardır, yani henüz daveti kabul etmeyenlerdir.

Bu davet kapısı kıyamete kadar açık bütün insanlara açıktır. Bu davet kapısı ise birey olarak bakın kişi kimlik birey olarak ölümünün boğazına doğru geldiği anına kadardır. Ruhu boğazına geldiği zaman tövbesi tövbe kapıları kapanır, yani bir daha ben ümmet olmak istesem de Hz Muhammed'e olmaz. Topluluklar için ise kıyamet saatine kadar açıktır bu davet kapısı, iman kapısı. Batının bütün şaşalı yaşantısı geçici bir süre içindir evvelki kavimlerden topluluklardan niceleri geldiler yaşadılar gittiler onlar da bizler de hepimiz gideceğiz ama kârlı çıkanlar dünyasını hakkani ölçüler ile ölçüp dikenler toplayanlar olacaktır.

Nefsani ölçüler ile ölçüp dikenlerin ürettiği mallar oranın gümrüğüne takılıp ahirete ihraç edilemeyeceğinden hepsi müflis yani mal varlığı değerleri de iflas etmiş olarak ahirete geçmiş olacaklardır ki Cenab-ı Hakk bu neticeden her birerlerimizi korusun. Yani bir şirket grubu var, bütün dünyaya yayılmış vaziyetteler işte bu mal ne kadar fazla olursa olsun ahiret gümrüğünden geçemez. Dolayısıyla kazandığı bütün mallar buraya aittir, burada kalacaktır, oraya gittiği zaman iflas

ama bunun yanında çok fakir hiçbir malı olmayan diğerlerinin tonlarla benzini varken o garibin 10 gram bile yok, arabası da yok ama 10 rekat namazı var, işte o on rekat namaz diğerinin on binler benzin istasyonundan daha değerlidir.

Çünkü o gümrük kapısından geçecek onun yükü ama ötekilerin yükü geçemeyecektir. Nefsani ölçülerle ölçüp dikip ürettiği oranın gümrüğüne takılıp ahirete ihraç edilemeyecekler hani nasıl bazı sistem para transferi yapılıyor işte Türkiyeden Avrupaya, Avrupadan Türkiyeye neden çünkü o belirli bir sistem içinde çalışıyor, ama kara para dedikleri şeyi gerçi papalık bunların hepsini aklıyor, insanları da aklıyor, günah çıkartıyorlar, diyelim ki mutlak bir sistem faaliyette kara para bu para nereden kazanılmış diye kaynağı araştırılıyor, gayri ahlaki yollardan kazanılmışsa gümrükten giremiyor.

Hepsi müflis yani bütün mal varlığı değerlerinden iflas etmiş olarak ahirete geçmiş olacaklardır ki Cenab-ı Hakk bu neticeden her birerlerimizi korusun. Kalemin ucu bir başka sahneye doğru yürüdü biz tekrar İsa Mesih'e dönelim.

İsa, "Ayn" ve "Sin" asli ve "Y" yardımcı harflerinden oluşmuştur. "Ayn" 70 "Sin" ise 60 sayı değerindedir ki toplarsak 13 eder. Bakın hangi birine baksanız 13 çıkmaktadır. 13 ün içinde var oluyor, "y" ise yani "İysa" derken orada bir "y" var ya "İ" okutan iki noktalı yani iki asli bir yardımcı harften oluşuyor. Asli harfler 60, 70 yani 6 ve 7 toplarsak 13, "y" ise 10 dur. Zaten 10 sayısı da İseviyettir. Bakın İsa'nın içinde hem Muhammediyet hem İseviyet kaynağı vardır. Asli iki harf 13 Muhammediyet yardımcı "y" ise İseviyet tir ki Muhammed (s.a.v) in yardımcısı demektir İsa (as)

Yani O'nun habercisi öncüsü demektir, büyük ebcet hesabıyla "y" 10, "Sin" 12, "Ayn" 13, yani 130 sayı değerindedir ki şaşırmamak elde değildir. Uyumun bu kadarına tesadüftür denilebilir mi. İsa o da 13 e bağlıdır, varlığında bütün bağlantılar vardır yani 10 İseviyet kendisi, 11 mertebesi Muhammediyet, 12 Hakikat-ı Muhammediye, İnsan-ı Kamil, 13 Hakikat-ı Ahadiye-i Ahmediye dir. Hepsi de var, yani Ahad'a,

Ahmed'e Paraklit'e Muhammed'e bağlıdır İsa. Bu bağlılık sonradan olma değil ezelde kuruluşta böyledir. Bunlar sonradan rasgele olan şeyler değildir. İseviyet mertebesi Muhammediyet mertebesine en yakın mertebedir, İsa Kelimesindeki "Ayn" harfi göz, kaynak asıl demektir, "Sin" harfi insan yani "*Ey İseviyet mertebesine ulaşmış insan*" demektir "İsa" . Bu mertebenin özelliği yaşantısı kendi varlığında ilk defa Hakk'ın varlığını müşahede etmiş olmasıdır.

İseviyet mertebesinin o güne kadar gelen mertebelerden üstünlüğü kendi varlığında o soruların cevabı var, ilk defa kendi varlığında Hakk'ın varlığını müşahede eden zuhur demektir yani gören insan demek ama kendi varlığında sadece. Fakat daha evvel لَنْ تَرَٰنِي 7/143 vardı varlığında kişi Hakk'ı müşahede edemedi, Musa (as) sadece duydu, orası duyuş mertebesi, "Sin" harfi ise İnsan demektir, Yani "Ey İseviyet mertebesine ulaşmış insan" demektir ki bu mertebenin özelliği yaşantısı kendi varlığında ilk defa Hakk'ın varlığını ilk defa müşahede etmiş olmasıdır. Bu mertebenin yani bilginin öncüsü mucidi İsa Mesih'tir onda zuhur etmiştir, Cenab-ı Hakk'ın "İsa" (as) ı bir kelime ile ifade etmesi Zat'i zuhuru ilk defa kendi varlığında gören insan olmasındadır.

İşte "İsa" kelimesi, kelime de Allah'ın lisanı olduğundan İsa'nın kendisi Allah'ın lisanıdır. Yani İncil'dir. Musa (as) ilk defa Hakk'ın sesini Tur dağında duydu, İsa (as) Hakk'ı ilk defa kendi varlığında müşahede etti, Muhammed (s.a.v) de ise 13 ve hakikatleri her mertebeden bütün haşmetiyle zuhur etti. Yani Ahad Ahmed'de görüldü. Ahmed Ahad'ı bütün mertebelerde müşahede etti. Yani Musa (as) ın bir defa duyduğunu İsa (as) ın sadece kendinde gördüğünü O her zaman her yerde hem duydu hem gördü ve Hu, O olarak yaşadı ve yaşaması zahir ve batın kıyamete kadar da devam edecektir.

İsa Mesih bir kelime yani sadece bir İlahi kelimenin zuhuru idi, fakat Hz Muhammed (s.a.v) ise "*Cevamiul kelim*"dir bakın

İsa Mesih bir kelime olarak biz ona nefh ettik annesine derken Hz Rasulullah "*Cevamiul kelim*" yani bütün alemlerdeki kelimelere cami hepsini bünyesinde toplamıştır. Bu arada İseviyet kelimesini de kendi bünyesinde toplamıştır, ve hadisesini hikayesini de Kur'anında toplamıştır. Dışına çıkması mümkün değildir, istedikleri kadar uğraşsınlar, biz ayrıyız biz gayriyiz desinler, bilmem neyiz desinler.

Adem (as) a kelimeler öğretildi, hani وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا 2/ 31 Adem (as)a kelimeler öğretildi, İbrahim (as) a bu kelimeler giydirildi, hullet oldu, elbise oldu, Musa (as) a bu kelimeler dinletildi, İsa (as) İseviyet kelimesi açığa çıktı yani İsa (as) da İseviyet kelimesi açığa çıktı. Hz Muhammed (sav) de ise bütün kelimeler ortaya çıktı bu mertebe diğer mertebelere yayıldı. Hiçbir eksik kalmadan Kelimat-ı İlahiye çünkü Kur'an Kelamullah, Allah'ın kelamı, bütün kelimeler zuhura çıktı, arada ne büyük farklar vardır.

Çünkü hadis-i şerifte "*Biz son gelen ilkleriz*" diye ifade edildi yani her şeyin başı Hakikat-ı Muhammediyet "Mim" ilavesiyle Ahmediyet'tir, nokta zuhuru ise Hz Muhammed'tir. Gelelim Meryem'e, Meryem ebcete göre 290 sayı değerindedir, 2, 9 sayıları toplamı 11 eder ki Muhammediyet mertebesidir, baştaki "Mim" e bağlıdır, ayrıca 11 den Meryem'in 1 o fiziki varlığı çıkarırsak 11-1 =10 eder o da İseviyet mertebesidir, kendisi zaten O'nun rahmi yani meydana zuhura getiricisidir. Meryem 11 yapmakta Meryemin kendi varlığını aldığımızda 10'un yani İseviyet mertebesinin zuhur yeri olmaktadır. Zuhur yeri Meryem olmakta ki anaya bağlı olduğu ifade edilmektedir.

Ayrıca Meryem kelimesinde iki adet "Mim" olduğundan evvela bunlar zaten iki adet asli 13 tür, bir de "Mim" derken söylenişte sonda iki adet daha "mim" vardır, "m" harfi Arapçada "mim şeklinde ifade edilmekte yani sonda iki "mim" vardır. Yani "m" harfinin içinde iki "mim" gizli iki "mim" vardır. Böylece onlarla beraber 13 ler baştan ve sonda dört islami

mertebenin “Meryem” i kuşatmışlar ona kaynak olmuşlardır. Yani Meryem kelimesinin içinde iki tane “M” var her “M” içinde ikişer “mim” olduğundan Meryem kelimesinde dört “Mim” vardır. Yani dört “Mim” de dört hakikat-ı Muhammedi vardır. Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet, Meryem ana neleri bünyesi içinde taşıyor.

Şimdi “Meryem” dedik başta ve sonda açık olarak “Mim” vardır, tek olarak “M” harfini nasıl söylüyoruz, “Mimm” şeklinde son “m” de iki tane “mim” vardır, lisanda var yazıda batında. Lisanda zahirde yazıda batında nasıl “Lam” dediğimiz zaman bir harf ama üç harf var içinde “lam” “a” ve “mim” var, “mim” de, de iki tane “mim” vardır. Bir “Lam” harfinde aslında beş harf vardır. Tek harfle ifade edilen içinde beş batın harf vardır. Ama burada gizli olanlar değil harf söylendiği zaman asli olan laf bile telaffuz edilmektedir.

Ama daha içine daha hakikatlerini idrak etmeye başladığımızda ki araştırmacılık bunu gerektiriyor, Meryem kelimesi içinde dört tane “mim” var, bunun sebebi Hakikat-ı Muhammediyenin oradaki olan hükmünü açık olarak göstermek varlığına hakimiyeti ve nefs-i kül olduğundan “Meryem” yani üretici olduğundan Hakikat-ı Muhammediyeyi üretmiş oluyor. Ne ile üretmiş oluyor, Ruh-ul Kuds’ün tesiriyle bakın bu mertebeleri üretmiş oluyor. Yalnız burada Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet mertebeleri Hakikat-ı Muhammediyenin hakikatleri ve marifetleri İseviyet mertebesinin hakikatleri çünkü o yaşandığı sürede Hakikat-ı Muhammediyenin daha yeryüzüne nüzül etmemişti.

Kur’an gelmemişti, oradaki hakikat İseviyet mertebesinin hakikati ve marifeti o dört hakikat. Yani İseviyet mertebesinin şeriatı İseviyet mertebesinin Tarikatı, İseviyet mertebesinin hakikati, ve oranın marifeti olarak söylersek daha gerçekçi olur. İşte bunlar Muhammediyet mertebesi geldiği zaman Muhammediyet mertebesinin şeriatı işte tarikatı hakikati marifeti olmakta ki bunun daha üstünde bir meratip mertebe yoktur. Yani “Meryem” dediğimiz o zuhurda Cenab-ı Hakk’ın ne büyük lütufları olmaktadır. İşte bunların farkında

olmadıklarından olamazlar da ne kadar çalışsalar olamazlar çünkü onların akıl düzeyi İseviyet mertebesinin altındadır.

Bakın şimdi enterasan bir konu her ne kadar Muhammediyet mertebesinin ilmi İsa (as) dan sonra Hz Rasulullah ile yeryüzüne Kur'an-ı Kerim nazil olmuşsa da onlar bulundukları yerden oraya miraç edipte bu ilmi almadıklarından bu hakikati idrak etmeleri mümkün değildir. Yani Hakikat-ı Muhammediye ilminden onu reddetmeleri dolayısıyla faydalanamamaktalar. Onun için hiçbir şekilde bu bahsedilen ilimleri anlamaları mümkün değildir. Biz bunları Hakikat-ı Muhammediye mertebesinden bakarak İsa ve Meryem hakikatlerini anlamaya çalışıyoruz. Arada çok fark vardır.

Onlar kendi düzeylerinden ve kendi düzeylerinden de hayal ve vehimlerinden bakarak işte çocuk kucağında duygusal hükümlerle bakabilmekteler, ayinlerde ilahiler şunlar bunlar okunmaktadırlar, İncil açıldığında İncilde nasihatlar vardır, bazı peygamberlerin geçmişlerin kendilerine göre hayat hikayeleri vardır, Ama Kur'an-ı Azimmüşanın gerçek ve açık hükmü onlarda yoktur. Kabul etmezler yani çalışsalar da ulaşamazlar, ulaşmaları için bu kanala girmeleri gerekir, nasıl Tv lerde yayında onun sistemine girilerek o görüntü alınmakta işte Muhammedi kanalına girilmeden bu ilimlerin alınması mümkün değildir.

İşte en büyük kayıpları da odur, halbuki İstanbbul'un alınışı ile bu lütuf onlara verildi, ve de onlar şereflendi, yani İstanbul alınmakla zül gelmedi şeref geldi, hıristiyan alemine ama onlar farkında olmadıklarından meseleye kendi kısır döngülerinden baktıklarından bu lutfun kıymetini anlayamadılar düşmanlık vesilesi yaptılar, hatta daha da devam ediyor. Ayrıca Meryem kelimesinde iki adet "Mim" olduğundan evvela bunlar zaten iki adet asli 13 tür, bir de "Mim" derken söylenişte gizli sonda iki adet daha "mim" vardır, böylece bunlarla beraber 13 ler baştan ve sondan dört İslami mertebeleri ile Meryem'i kuşatmışlar ona kaynak olmuşlardır.

Bu hesaplamaları çoğaltmak mümkündür, konumuzu özet olarak toparlamaya çalışıyorum, 13 ve Hakikat-ı İlahiye ismiyle yeni bir kitap çalışmamız vardır onda bu mevzular daha geniş bir şekilde İnşeallah anlatılmaya çalışılacaktır.

Papa diye ifade edilen biz baba diye ifade etmeye çalışalım ki zaten genelde de bu şekilde anlaşılmaktadır. Yani onlar böyle bakmaktadırlar papalığa. Yanılmıyorsam Katolikler papalarını dünyada Allah'ın vekili yani temsilcisi olarak kabul etmektedirler. Teslis anlayışının başında "Eba" yani baba bulunmaktadır. "Baba" ise ebcet hesabıyla "b" 2, "A" 1 dir yani 2, ile 1 üç eder iki "Ba" olduğundan iki adet 3 yan yana geldiğinden 33 eder ki bu sayı bilindiği gibi İsa (as) ın göğe alınış yaşıdır. Demek ki Baba 33 demektir. Ayrıca bilindiği gibi Mescid-i Nebevi Medine'de yapılan Peygamber Efendimizin mescidi ilk yapıldığında 33 adet direkli idi. Halen o hurma direklerinin aynı yerlerinde beyaz 33 adet mermer sutun bulunmaktadır, bunların da 13 adedi ön taraftadır.

Bu direklerin kapladığı sahaya özel olarak Cennet bahçesi denilmektedir, kim orada ibadet ederse dünyada iken Cennete girmiş hükmündedir. İşte 13 direkli o sahadan dünya evine 10 sene 13 sene Kabe-i Muazzama yönünde Mekkede İslamiyet 13 sene inkişaf etmeye çalışıldı, 10 sene de Medine-i Münevvere'de, 10 Sene hakikat-ı İlahiye anlatılıp izah edilmiştir 33 direkli mescidde 10 sene bu hakikatlar anlatılmıştır. Yani Medine'de gerçek medenilik anlatılmıştır batının zulüm üzere kurduğu teknik üstünlük sebebiyle canlar yakan insanı köle eden medeniyet değil fakir de olsa insanı insan yapan ilahi medeniyet dir yani Medineliktir.

33 direkli o mescidde 33 yaşında göğe alınan İsa Mesih'in (as) gerçek ve doğru hali hep anlatıldı. Esas İslamiyet Medine'de 10 sene, 13 sene de Mekke'de İsa (as) ı anlattı. Gerçek İseviyet mertebesini İslamlar anlattı. Hz Peygamber anlattı, Müslüman ilmi içerisinde. Belki o 33 direkli Medeni mescidin ruhaniyetinden 26 sene papalık yapan 1979-2005 seneler arası sayı toplamı 33 eden papa 2. Janpol de istifade etmiştir. 1979 ile 2005 in sayılarını tek tek toplarsanız 33

yapmaktadır. Yani O'na da 33 tesir etmektedir belki 33 bağlantısından istifade etmiştir diyebiliriz.

İsa (as) Papalık diye bir kurum arkasında bırakmadı O'na tabi olduğunu zannedenler bakın aslında tabi değiller, tabi olduğunu zannedenler, nefislerinin işine geldiği için tabi görünmekteler, sonradan kendi aralarında böyle bir kilise sistemi oluşturdular, onu devam ettiriyorlar bu yolla dünya saltanatını ellerinde silah zoruyla tutmaya çalışıyorlar. Bugün Hıristiyanların yaptığı iş bu silah zoru ile dünyaya hakim olmaktır. Halbuki kendisine tabi olduklarını söyledikleri İsa (as) ise "*Senin yanağına bir tokat atana öbür yanağını çevir*" demektedir.

İnsanları öldürmek bir tarafa çünkü, fenafillah mertebesinde bir kişi Fenafillah mertebesinde olduğu zaman o seyirden geçerken kimseye elini kaldıramaz. Tokadı da yer, tekmeyi de yer neden, nefsaniyet izafi benlik nefsi benlik gider mi kolay, kolay. Çünkü O'nun mertebesi Fenafillah, yani Hakk'ta fani yok olmaktır, fani ve yok olanın da sesi çıkmaz. Eğer çıkıyorsa fani olmamıştır. O zaman iddiada bulunmasın ben şuyum buyum diye. Denizde boğulmak üzere feryat ederek ölüyorum diyen bir kimseyi duyan diğer bir kimse "*Hadi ordan yalancı ölsen sesin çıkmaz"* diye cevaplamıştır.

İsa (as) ın kendileri tarafından anlatılan ve tasvir edilen çok fakir ve acınacak hali ile bir kavim yahut ümmet, peygamberinin haliyle hallenmesi gerekmektedir zahir ve batın. Onlar nasıl resmediyorlar çok fakir düşkün kimsesiz, hatta öyleymiş ki İsa (as) ın dünya malı olarak elinde bir tarak saçını taramak için uzun saçlarıymış, bir de sabun varmış elinde cebinde yanında taşıdığı. Bir gün bakıyor ki birisi toprak ile elini temizliyor, ovuyor o zaman sabun da lazım değil diyor, bir de bakıyor ki birisi parmakları ile saçlarını tarıyor tarağı da atıyor, hiç dünya malı diye bir şeyi yok. Ona tabi olduğunu söyleyen batılıların haline baktığımız zaman

Şimdi ne oluyor, nasıl peygamber nasıl ümmet.

İsa (as) ın kendileri tarafından anlatılan ve tasfir edilen çok fakir ve acınacak haliyle O'nun vekilliğini yaptığını zanneden Papalığın içinde bulunduğu saltanatın kıyas etmenin mantığını hangi mantıkla izah edilebileceğini benim de bu küçük mantığım bir türlü almıyor. Biraz düşünebilirseniz belki siz de bir mantık bulabilirsiniz. İsa (as) ın yukarıda da ifade edildiği gibi Fenafillah mertebesinde olduğundan o yüzden şeriatı yani yaşam kanunları yoktur. Bu yüzden Musa (as) ın şeriatına uymaları lazım gelmekteydi. Yani bir peygamberin kendine ait şeriatı yoksa kendinden evvel kitap sahibi peygamberin şeriatına uyması gerekmektedir.

Bu yüzden Musa (as) ın şeriatına uymaları lazım gelmekteydi fakat onlara da uymadılar uymazlar da, işlerine gelmez. İsa (as) ın o günlere göre hayat mertebe anlayışı İsevilik 571 yılında ki 5,7,1 , 13 tür, 13 ile o sayfa kapanmaya başladı. Yani İseviyet mertebesini 13 meydana getirdi, yeni haliyle 13 de o mertebe son bulmaya başladı. Yani Hz Muhammed (s.a.v) Efendimizin doğumu ile 40 yaşında kendisine Hakikat-ı Muhammediye yani dört mertebenin hukuku Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet mertebeleri gelmeye başlayınca İseviyet hukuku Muhammediyet hukukunun içinde bir bölüm olarak ve aslı itibatiyle muhafaza edilerek kaldı.

Artık İslamiyetin dışında dışarıda bir başka İseviyet Museviyet diye bir şey yoktur. Şu anda da yok, var diyenler hayali olarak nefsi olarak bunları temelsiz olarak var etmeye çalışıyorlar, böyle bir şey yoktur. Şimdi onların da aslı gelecektir. Yukarıda da belirtildiği gibi Muhammediyet mertebesi İseviyet mertebesinden yukarıya doğru üç mertebe daha getirerek insanlık alemi yukarıya doğru miraç ettirdi bu da Bakabillah Hakk ile baki var olmak demektir. İseviyet mertebesi insanlığı Fenafillaha getirdi yani hiçlik hükmüne getirdi, Muhammediyet mertebesi ise tekrar varlığa bu sefer İlahi varlıkla var olma sırrını getirdi.

فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ 2/115 ayetinde de belirtildiği gibi. Yukarıda da belirtildiği gibi 10 İseviyet, 11 Muhammediyet, 12 Hakikat-ı Muhammedi İnsan-ı Kamil, 13 Ahadiyet Hakikat-ı Ahmediye, "*Hakikat-i Ahadiye'ül Ahmediye*" dir. Yani 10 mertebesinden sonra 11,12,13 mertebelerini getirdi Muhammediyet ile birlikte. İşte hayali hıristiyanların kurduğu papalık sistemi yukarıda belirtilen üç mertebeyi kabul etmedikleri gibi onuncu gerçek İseviyet mertebesini de İsa (as) ile birlikte gerçekten inkar etmektedirler. Yani 11, 12, 13' ü kabul etmeyenler kabul etmediklerinden 10'u da 10. Mertebeyi de inkar etmiş oluyorlar. Çünkü 10. Mertebe, 11, 12, 13 ün içinde vardır.

10'u kabul etmediklerinden Zat ile İseviyete bağlı olduklarını zannettikleri halde O'na isyan etmekteler, yani aslına özüne isyan etmekteler, hayalini yaşatmaktalardır. Bir peygamberin kavmi peygamberinin sözüne uymazsa O'nu inkar etmiş olur. Hal böyle olunca İsa (as) ın Peraklit ismiyle müjdelediği ve O'na tabi olduğum dediği Hakikat-ı Muhammediyenin ve Ahmediyenin nokta zuhur yeri Hz Muhammed'i inkar etmeleri aslında İsa (as) ı inkar etmeleri demektir. İşte bu hakikata göre Muhammediyeyi inkar ettikleri gibi kendilerinin peygamberleri diye zannettikleri Hakikat-ı İseviyeyi dahi inkar etmiş olmaktadırlar.

İncil'in Müjde olması Hakikat-ı Ahmediyeyi haber vermesindendir. İncilin ebced hesabı sayı değeri ise 12 dir, bu da Hakikat-ı Muhammediyedir oraya bağlı olduğunun açık ifadesidir. İslamiyet yani Hakikat-ı Muhammediye zuhur etmeden evvel şimdi bakın papa ile ilgili bir misal geliyor, yaşayan kimselerin arasından eşraftan yani oranın ileri gelenlerinden Amr biHişam adında birisi vardı, Ebul Hakem İbni Hanzala künyeleri ile de tanınıyordu. Lakabı olan Ebul Hakem ise Hikmetin babası demektir. Çevresinde doğru düşünebilen ve akıl danışılan saygı gören bir kişi durumundaydı.

Akl-ı Cüzzünü yani bireysel aklını o zamanın insanlarına göre daha iyi kullanandı, tecrübesi vardı, ancak İslamiyet yani Hakikat-ı Muhammediye yani Akl-ı Kül yani İlahi akıl Tüm akıl hükümleri gelmeye başladığında daha evvel yani İslamiyet yok iken akıl danışılan bir kimse idi, çevresi tarafından da Ebul Hakem yani hikmetin babası güzel düşünen diye anılan kimse akl-ı Kül geldiği zaman Yani Hakikat-ı Muhammedi geldiği zaman ilk inkar edenlerin başında Amr Bin Hişam vardı. İlk inkarcıların başındaydı, çünkü kendi akl-ı cüzünü yani küçük aklını bireysel aklını en üstün görmekteydi, hep ona öyle dedikleri için kendi aklını çevresinin aklından, peygamberin de üstünde görmekte idi, çünkü ona alışmıştı. Akl-ı Kül'den gelen akl-ı cüzüne uygun olmayan hükümleri inkar etti.

O aklı ona en büyük perde oldu. Böylece Müslümanlığın da en büyük düşmanı oldu. Yine o akıl ile inkar ve isyanını had safhaya çıkardı, Müslümanlara çok eziyetler yaptı, bütün bunlara karşı sabır gösteren Hz Muhammed (s.a.v) sonunda ona "Ebu Cehil" cehlin babası lakabını verdi. İşte bu inkarı yüzünden evvelce hikmetin babası olan Amr bin Hişam inadı yüzünden cehlin babası oldu. Ebu Cehil dedikleri kimse budur, hani Kur'an'dada geçer hakkında ayetler vardır. Sonunda Hz Peygammber onun hakkında " *Sen bu ümmetin firavunu idin*" buyurdu öldüğü zaman öyle buyurmuş "*Sen bu ümmetin firavunu idin"*

Bakın daha evvelce akl-ı cüzünü kullanıyorken aklın babası Ebul Hakem, ama Hakikat-ı İlahi geldiği zaman Akl-ı Kül'ün hükmü geldiği zaman nefsine uygun olmadığından o akıl onu reddetti ve Ebu Cehil hükmünü aldı. Bu hadiseyi küçük bir benzetme için ifade etmeye çalıştım, ancak kimseyi incitme ve papalık makamına tavır alma gibi bir niyetimiz ve siyasi bir emelimiz de yoktur, bunlar ilmi konulardır, kabul eden eder etmeyen etmez. Hakaret babında değildir, eleştiri babında da değildir, sadece ilimdir fikirdir, herkes de fikrini söyler.

02-MUHTELİF

EL VERME

Gecenin özelliği dolayısıyla evvela bir Yasin okuyoruz ondan sonra küçük zikir yapıyoruz, bazı esmalar ilahiler, okunuyor, o fasıl bir saat kadar sürüyor, sonra dualarımız oluyor, ondan sonra evvela karşılıklı oturuyoruz el verme sırası kimde ise, Esma-ı ilahiyenin talimi oluyor, tamamı itibariyle, hepsi yenilenmiş oluyor, sonra tabi bu arada oturanlar, ya salavat-ı şerife ya da tekbir getirerek, sessizce öyle bir koro halinde oturduğumuz zaman salavat-ı şerife ayağa kalktığımız zaman tekbir getirilmesi daha uygun oluyor, sonra ayağa kalkılıyor, o yardımcı olacak kardeş dört adım ileriye gidiyor ve selam veriyor yani bir adım atarak “Selamun aleyküm ya ehl-i şeriat” diyor.

Cemaat de “ve aleyküm selam” diye cevap veriyor, ikinci adımını atıyor “Selamun aleyküm ya ehl-i tarikiyn” diye geçer ama ehl-i tarikat demekte aynı şeydir, gene cemat herkes itibariyle “Ve aleykümselam” diye cevap verirler, bir adım daha atıyor, “Selamun aleyküm ya ehl-i hakikat” diye cemaat yine aleykümselam diye cevap veriyor, bir adım daha atıyor, “Selamun aleyküm ya ehl-i Marifet” diye cemaat yine ve aleykümselam diye cevap veriyor, ve kendisine soruluyor ey yolcu, derviş, nereden gelmektesin, nereden geliyorsun, o da diyor ki “Dünyadan geliyorum” peki nereye gidiyorsun “Ahirete gidiyorum, diye cevep veriyor.

Hayırlı uğurlu olsun deniyor, ve kenarda duran paket açılmaya başlanıyor, örtüsü yine tekbirlerle, ondan sonra alıyoruz Tac-ı şerifi üç defa öpüyoruz, sonra karşı tarafa öptürüyoruz ve giydiriyoruz ondan sonra o üstüne giydirilen cübbe, cübbe kalın kışlık çuhadan onu giydiriyoruz tekbirlerle kemer gene öperek üç defa kemer-i şerifi takıyoruz bağlıyoruz, arkadan böylece o kişideki merasim tamamlanmış oluyor, kenara geçiliyor, eğer hanım ise hanımlar toka edip tebrik

ediyorlar kutluyorlar, erkekler de şifai sesle tebrik etmiş oluyorlar.

Eğer giyen erkekse erkekler toka ediyorlar hanımlar da şifaen tebrik ediyorlar, bu sırayla devam ediyor halka olarak o devam ederken ikinci muamelat biz bir yerde oturarak ona devam ediyoruz bu arada tabi o tebrikleşme bitiyor, tekrar o yerdeki muamele bitince ayağa kalkılıyor, herkes yine tekbirler devam ediyor, işte yine o üç dört adım muamelesi başladıktan sonra sonra giydirilen kişiden alıyoruz giydirilecek olan 2. Kişiye evvela tac-ı şeriften sonra kemeri çıkartıyoruz ondan sonra abayı ondan sonra kemeri tekrar bağlıyoruz, onun da işi bitmiş oluyor, tekrar o kişi kenara geçiyor, tebrik hareketi başlıyor, bu arada biz tekrar el verme faslına başlıyoruz.

Bittiğinde tekrar ayağa kalkıyoruz tekrar dört adım muamelesi yapılıyor yeni kardeşimiz için sonra tekrar geliyor onun yanına onun başından alıp diğer aynı formalite devam ediliyor, o giydirilen tamamlandıktan sonra kenara çekiliyor tebrik fassı bitiyor, ve işlem bitmiş oluyor. Kıyafetler bohçaya konuyorken gene tekbirlerle selavatlarla tekrar kapatılıyor.

Şimdi o tac-ı şerif, kaftan, kemer, takıldıktan sonra küçük bir dua ediliyor, lillahi Fatiha diyoruz bunun üzerine daha evvel onları giyen varsa cemaat içerisinde veya işte bir Fatiha çek diye söylenir oradaki kimseler birer Fatiha okur yani kim Fatiha dediyse herkes birer Fatiha okur. Tac-ı Şerif'i giyen kimse hadi bir Fatiha da siz deyin diyoruz o da Fatiha diyor. Şimdi Tarikat sistemlerinde kural şudur şimdi birisi namazı kıldırdı dua etti o mecliste en üst mertebede olan kimse buyrun derler fatiha-ı Şerifi o çeker, sistem budur, işte tac-ı şerifi giyen kimse şeyhinin önünde ilk ve tek defa Fatiha der.

O gecenin özelliğinde şeyhinin huzurunda Fatiha çektirir herkese. Başka zaman da olmaz, kim dua ederse etsin o mecliste kim varsa buyrun efendim derler son kapatma oradaki hazır olan kişi kapatır. Fatiha çeker onun yanında başka Fatiha çekilmez. Ama o geceye mahsus olmak üzere orada özelliği olduğundan o tac-ı şerif giydirilen kimse buyrun dendiği

zaman izni ile Allah rızası için Lillahil Fatiha demesi ile herkes Fatiha okur ve orada daha evvel giymiş olanlar mesela o akşam daha evvel kim giymişse o da çeker siz de deyin diye kaç kişiye denmişse onların hepsi birer Fatiha çeker.

En sonunda merasim bitince kıyafetler tekrar yerine konur vakit varsa biraz ilahi okunur sohbet yapılır vakit varsa gecenin özelliği hakkında sohbet yapılır, ne kadar devam ederse böylece bir gecemiz güzel bir hatıra olarak kalır.

Yarın akşam inşeallah sohbetimize başka bir mevzu ile devm ederiz.

اَعُوذُ بِالَّلهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu akşam 17/09/2005 Cumartesi akşamı Narlıdere'deyiz sohbet mevzuu irfan mektebi 2. Kısım 8. Bölüm Hazarat-ı Hamse başlangıcı bu bölümün mevzuu Tevhid-i Efal yani tevhitteki fiili birlik.

TEVHİD-İ EF'ÂL

Tevhid-i Ef'âl: Fiillerin birliği, anlamındadır. Tevhid birlik manasınadır bütün bu alemdeki fiillerin bir tek asla dayandığını anlatan bir bölümdür.

Makamı: "Tevhid-i Ef'al." Yani makam ismi

Zikri: "Ya FETTAH" dır.

Âlemi: "Âlemi şehadet," madde müşahede âlemidir.

Peygamberi: "İbrâhim (a.s.)" dır.

Lâkabı: “Halilûllah” dır. Allah’ın dostu hullet elbise giydirdi

Kelimesi: yani buradaki gidişin istikameti veya aldığı isim “Lâ faile illellah” Faili mutlak ancak ALLAH dır.

Seyr-i: “Seyr-i ilâllah” ALLAH’a seyr dir. Bakın Rabba Rahmana değil de Allah’a seyirdir, yani uluhiyet mertebesine olan yolculuktur veya uluhiyet mertebesine olan yolculuğun ismi olan miracın bir bölümüdür.

İdrâki: Bu mertebede yaşayan kişinin şuur ve idraki nasıl olacak hangi düzeyde olmalıdır, veya olur, bu mertebenin şuuru ile ileriye doğru gitmeğe gayret etmesidir. Şimdi idraki bu mertebenin şuuru ile eğer onun idrakinde bu mertebenin şuuru yoksa bilinci yok demek olduğundan bilinci olmayan kimse de ne yapacağını bilemeyeceğinden gidiş diye de bir şey söz konusu olmaz. Eğer bir kimse bir yere gidiyorsa veya gitmeye niyetlenmişse o güzergahın bilgilerini temin etmesi lazımdır, o bilgileri aldıktan sonra da bunu fiilen yaşaması yani yola çıkması lazımdır. İşte bu mertebede yolculuk yapacak kişinin idraki mertebenin şuuru ile ileriye doğru gitmeye gayret etmesidir. Kişi istediği kadar da bu şuuru da elde etse ama ileriye gitme gayreti yoksa yine bulunduğu yerde kalır.

Kûr’ân-ı Keriym; Fussilet Sûresi (41/53) Âyetinde bu mevzua işaret vardır.

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ

Meâlen; 53. *“Yakında onlara ufuklarda ve kendi nefslerinde olan âyetlerimizi göstereceğiz, tâki, onlar için O'nun Hakk olduğu ortaya çıksın*.” Yani afakta, ufukta yani dış alemde iç bünyede olan Cenab-ı hakk’ın ayetlerini göstereceğiz ki ortaya çıksın bunu demek suretiyle tevhid-i ef’al mertebesinin müşahedesini anlatacağız göstereceğiz demesi o müşahedesini anlatacağız.

Afak ve enfus iki özelliktir, afak nerede başlar nerede biter, enfus nerede başlar nerede biter, diye düşünürsek şu elimizin ve varlığımızın en son noktası iç kısmı enfustur, yani bizim nefsimize aittir varlığımızın şunun bir mm dışarısı afak başlangıcı olmaktadır, gözümüzün sonuna kadar görebildiğimiz ve göremediğimiz yerlerin hepsi afak ufuk yani dış alemdir. Enfus dediğimiz zaman vücut varlığımızın kapladığı saha enfüs, ve vücudumuzun dışında olan her varlık da afaktır. Ufuk dış olmaktadır. İşte bu enfus ve afakı ve oradaki hakikatleri bunların Hakk olduğunu göstereceğiz demesi de ikisini birleyen idrakimizdir. Yani afakta ufukta kendi içimizde ve dışımızda olanı da aklımızda birleştirmemiz ancak mümkün olmaktadır. Bu şimdi idrak mertebesiydi. Burada yaşayan kimsenin hali ne olacak.

Hâli: Bu mertebenin hâli ile hallenmektir. Yani bu ayetin hükümleri içerisinde hayatını sürdürmek ve diğer ifade ile halini ifade eden ayet-i Kerime de

Kûr'ân-ı Keriym; Kasas Sûresi; كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (28/88) Âyetinde bu hâle işaret vardır.

Mealen: "*O nun vechinden başka her şey helâk olacaktır. Hüküm onundur. O na döndürüleceksiniz*"

Yaşantısı: şimdi birisi idraki idi, birisi hali idi, idrak ve hali ile birlikte bir yaşam ortaya çıkmaktadır. Bir terkip bir anlayış bir özellik ortaya çıkmaktadır. Bu yaşantısı da şu şekilde Nefis mertebelerini bitirip, Tevhid-i Ef'âl-e varan kişinin sıfatı, evvelâ kendi varlığında tevhid-i oluşturmasıdır. Yani bireysel bünyede kendini birlemesidir.

Nefs-i Sâfiyede beşeri varlığından tamamen soyunmuş olarak, hiçlik, yokluk, renksizlik halinde iken, burada hakikati yönünden tekrar kendi özel ve Hakkani kimliğine ulaşmasıdır. Eski birimsel varlığının başka bir idrâk ve varlıkla değişmesidir.

Kendi varlığında tevhidi oluşturması demek budur. Nefs-i Safiye'ye gelinceye kadar kendinde bireysel beşeri varlığının ortadan kalkmasıdır sükud etmesi, yani hiç olması ama neticede kendindeki hakikat-ı İlahiyeyi idrak ederek yeni bir varlıkla var olmasıdır. Tabi bunlar saçının rengi işte boyu kısalması uzaması şekliyle değildir, suri olarak değil iç bünyedeki yaşantısıdır. Anlayışlarındaki değişikliği ile hayata bakışındaki değişiklik değer yargılarındaki değişikliği ile bunu idrak etmesi eski birimsel varlığının başka bir idrak anlayış ve varlıkla değişmesidir yani hep inkılap gerekmektedir.

Bu seyr tamam olunca kişi çalışmasını dış âleme çevirir yani yedi mertebede kendisini tanıtır kendi varlığındaki hakikatin Hakk'ın hakikati olduğunu idrak etti, bu sefer çalışmasını dışarıyı tanımaya çevirdi ve orada Tevhid idrakini oluşturmaya başlar. Bu makamın anahtarı ve yükselticisi "FETTAH" ismidir. İşaretini ehli bilir. Mürşidinin himmeti irşadıdır. "Hakikat mertebesi"nin başlangıcıdır. İşte buraya gelmeden Hakkikat mertebesinden kişi ne kadar laf olarak bahsetse de yaşaması mümkün olmaz. İşte tarikat mertebesinin aşamadığı yer burasıdır. Bu idrak bu anlayıştır, buraya ulaşamayan ne kadar tarikat müntesibi tarikatta isterse yüz yıl yaşasın bu idrake gelmeyince Hakikat mertebesine geçmesi ulaşması mümkün olmaz.

Mümkün değildir çünkü bu bir yaşam meselesidir. Parayla pulla satın alınacak ezberle olacak bir şey değildir. Kendisine bu hedef gösterilmeyen kişinin de buraya ulaşması mümkün değildir. Nefa-ı İlahiyenin gelmediği zaman bunun oluşması yeşermesi mümkün değildir ancak venefahtü hakikati ile hakikatlenmiş veya o nefha ile hayatiyet kazanmış kimselerden başkasının bu yolu aşması mümkün değildir. İstediği kadar şeyh ismi ile dolaşsın istediği kadar ben alimim ben arifim ben şuyum ben buyum desin mümkünü yok bu yolun açılmasının başka yolu yoktur, çünkü Cenab-ı Hakk'ın sözü o "*Venefahtü fi min ruhi*" bu ruhani nefha-ı İlahiye o kimseye ilmi manada ve nazari manada fiili manada

üflenmedikçe tahsili yapılmadıkça bu yolun açılması mümkün değildir.

Bu kitabı alır ezberler hiç bakmadan ezbere okur, ama nefha-ı İlahiyeyi alamaz. Onu diriden alması lazımdır, maddeden değil, diri olan "Hay" olandan yani o aşıyı Hay'dan yapması lazımdır. Hani ağaçlara yaprak aşısı yaparlar kalem aşısı yaparlar, yaprak eğer ölü bir yaprak ise istediği kadar aşılayın dirilmez, o kalem eğer vakti geçmiş kurumuş ölmüş ise yani içindeki cevher hayatiyet yoksa o ağacı istediğiniz kadar aşılayın hiçbir işe yaramaz. Aşı yerli yerince canlı aşı olacaktır. İşte mürşidinin himmeti irşadıdır dediği bu hakikattır, Hakikat mertebesinin başlangıcıdır.

Bu hususta kısa bilgi sunmağa çalışalım. Bu mertebede kişi, daha evvelce görmüş olduğu, "ENFÜSİ" yani kendi nefsinde yaşadığı hakikatleri bu defa "AFAKİ" yani dış âlemde yaşamağa başlar. KÛR'ÂN-I KERİYM'de, bu hakikati ilk def'a idrak edip yaşayan kimsenin İbrâhim (a.s.) olduğu bildirilmiştir. "Yakında onlara ufuklarlarda ve kendi nefislerinde olan Âyetlerimizi göstereceğiz tâki, onlar için O nun Hakk olduğu ortaya çıksın.(41/53) Kelâmı İlâhisi bunu çok güzel anlatmaktadır. Nasıl ki Adem (as) insanlık hakikatinin başlangıcı ise onun hikayesini hakikatini anlamadan Adem olmak mümkün değil ise Hakikat mertebesine geçmek için de İbrahimiyet hakikatini anlamadan o halleri yaşamadan en az şuuru idrakle anlamadan geçmek mümkün değildir.

Mutlaka bir Vahy hakikat gerekmektedir, İbrahim (as) bir peygamberdi bunları vahy ile kurguladı Cenab-ı Hakk onun bünyesinde vahiy-i İlahi ile yaşattı bunları. İşte bunun böyle devam etmesi lazımdır. Yani Vahyi bilgilerle, vehmi bilgilerle bu işlerin olması mümkün değildir. İşte o İdris kardeşimizin hali o vehmi şeylerden kurulmak olmuş onların lütfetmişler diğer taraftan kim o tür yerlere kayıyorsa vehmi bilgilerin hükmü altına girmekte ve iblisleşmekte ve kendilerini Rahmani zannetmekteler, işte iblisin en büyük mekr/hilesi budur vesvese vererek rahmani yönden göstermesi, işte sağdan gelişi budur. Cümlemizi Allah korusun.

Bu mertebeye ulaşan kimse ALLAH'ın Âyetlerinin, yani işaretlerinin Hakk olduğunu müşahede eder. Böylece oluşan bütün fiillerin Hakk'ın fiilleri olduğunu YAKIYN bir bilgi ile idrak ederek yaşamaya başlar. Bakın ilim ile bilgi ile değil Yakıyn bir bilgi ve idrak ederek şuur üstüne çıkararak veya şuur bilincine çıkararak. Oldukça zor olan bu yaşam halinde kişinin çok dikkatli olması gerekir. Karşısına çıkan her fiilin, her şeyin, müspet veya menfine olursa olsun hepsinin Hakk ve Hakk' tan olduğunu bilmesidir. Ancak dikkat etmek lâzımdır,

Bu idrak ediş buraya ulaşanlara has bir hükümdür. Buna çok dikkat edilmelidir. Yani her şeyin Hakk ve Hakk'tan olduğunu bu idrake sahip olan kimselerce bilinmesi lazım gelen bir hadisedir.

Kişi bunu böyle bilir de bu idrake gelmeden bunu kullanmaya ve amel etmeye çalışırsa büyük yanlışlara düşer. Onun için kontrol gereklidir, yani şu kitabı alıp ta kişi kendi kendine alıp ta, tatbik edeceğim öğreneceğim ezberleyeceğim amel edeceğim derse biraz zor olur. Tabi ki faydalanır ama tehlikeye girmiş olur, bu bir yol haritasıdır yola çıkıştır, bu yolda başına gelecek bir sürü kişinin kendine mahsus özellikler olacaktır, her kişinin seyri benzerliklerle birlikte kendine has kendine özeldir. Sürati kendine hastır gidişi anlayışı yatışı kalkışı ibadeti hayat kurgusu ilim bilgi alışı kendine hastır. Yalnız başına giderse biraz zor olur.

"O nun vechinden başka her şey, helâk olacaktır, hüküm onundur, O na döndürüleceksiniz." (28/88) Kelâmı İlâhisi de, bu mertebede çok açık ifadesini bulmaktadır. İşte bu mertebede helak olacaktır zaten olmazsa bu mertebeye ulaşılmamış demektir. Burada şeyiyyetin helakından bahsedilmektedir. Her ne kadar bu Âyet-i Kerime'nin gelecekte kıyamet hadisesi ile ilgisi var ise de, yaşadığımız günde de geçerliliğini koruyup bu mertebeye ulaşan kişi yaşantısında ve idrakinde fiillerin ve eşyanın her yönüyle Hakk'ın değişik

mertebelerden, ayrı ayrı zuhurları olduğunu bilmesi anlamındadır.

Böylece bu günden, kendiliğinden âlemin kıyameti kopmuş, yani zaten, zanettiğimiz, fakat aslında sadece isimlerden meydana gelmiş olan eşyanın hakikati ortaya çıkmış olur. Eşyanın hakikatini arayanlar neticede bu mertebenin idrakine ulaşırlar fiziki manada ilmi manada. Eşyanın hakikatini ilmi manada kim arıyor ise tabiatçı fizik alimi olsun veya diğer bilgilerden olsun neticede bu mertebeye ulaşır. Kendisi bilse de bilmese de ama kendisine fayda sağlamaz buraya ulaşması yani ilahi manada ahirete dönük fayda sağlamaz. Çünkü fayda sağlaması için iman ve amel ile bu fiilleri işlemesi gerekmektedir.

Bilmesi onu kurtaramıyor, diğer insanlardan yani islam düşüncesi insanlardan çok büyük alimler vardır, ama bu bilgileri kendilerine fayda sağlamıyor, mesela islami ilimleri bilen bir batıdaki üniversitelerde bir çok hocalar var islami ilimleri biliyor, bir Müslümandan çok daha fazla biliyor, ama bu bilgisi ahirette kendisine bir fayda sağlamıyor. Neden çünkü imanı yok, yani şu demektir bu bilgisini ahirete intikal ettirecek kapısı kapalıdır, iman o kapıyı açıyor ve internet bilgisi gibi o akışı sağlıyor. Bu bilgisi sadece onun kendi bilgisayarında kalan bilgi oluyor. Yani kendi bünyesinde olan bilgi diğer bir yere intikal ettiremiyor.

Bağlantıyı kuramadığı için ahirete ulaştıramadığı için bu bilgisini orada geçersiz hükümsüz oluyor. Burada isterse 50 tane yüz tane kitap yazsın islami araştırmacı olarak yazsın en güzelini bilsin ama iman etmediği için bunları ahirete intikal ettiremiyor. Yani pasaportunu alıp ta vizesini alıp ta ahirete intikal ettiremiyor. Tek intikal yolu “Muhammedür rasulullah” Allah diyorlar da Muhammedurrasulullah demiyorlar, anahtar odur, üç kelime var, Muhammed, Rasul, Allah. Allah’ın Rasulü Muhammed, anahtar üç dişli anahtar bunun dışında hiçbir şey açmıyor.

Hani şifre var ya o şifreye girmeden internete girebiliyor musun, işte burada kalıyor ahirete intikal ettiremiyoruz, hedef yok hududlu aynen şuna benziyor, kişinin kendinde olan bilgisayar a yüklediği bilgi olarak kalıyor. Uluslararası yahut mertebeler arası yahut dünyalar arası ölüm ve yaşam ahiret dünya ve ahiret arası bağlantısı yoktur. Tek bağlantısı tek kanalı üç harfli üç dişli besmele anahtardır. "Bismillahirrahmanirrahim" veya Muhammedür rasulullah, bunların hepsi şifre biz bunları insan olarak diyoruz ama madde aleminin anahtarıdır bunlar şifreleridir.

Her birimizin de ayrı bir şifresi vardır, ayrı bir dosyamız vardır, internette nasıl veb sayfası açılıyor, bütün hepimizin birer veb sayfası var, biz imanımız dolayısıyla bu sayfaları aktarıyoruz, işte bize o sayfa verilecek ahirete gittiğimiz zaman "*İkra kitabek*" kendi kitabını oku, diye o sayfa verilecek ahirete intikal ettiriyoruz dolu olarak intikal ettiriyoruz ettirmeye çalışıyoruz, ama işte iman ehli olmayanların ne kitapları var ne de bir şeyleri doğrudan cehenneme. Allah etmesin hele Müslüman ülkesinde dünyaya gelipte bunlardan habersiz yaşamak ne büyük bir hüsran olacaktır.

Tefsirleri açtığımız zaman كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ 18/88 o gün yani kıyamet gününde Hakk'ın veçhinden başka bir şey kalmayacaktır her şey helak olacaktır kıyamet ile ilgili bir ayet olarak tefsirlerde geçer halbuki bu gün kıyamet günüdür ama bu gün bireysel kıyametimizin günü yani bizde olacak kopacak hadiselerdir. Yani kıyamet koptu derler bizim bireysel varlığımızda kıyametlerin kopması lazımdır. Kıyamet ne demek aslında hep şartlanmış kelimelerle hadiselere bakıyoruz "Kıyamet" ayağa kalk demektir, "Kıyam et" ayağa kalk, kıyama kalk namaza durduğumuz zaman kıyama durduk diyoruz ya işte kıyama kalktık, kıyamete kalktık, o zaman ne oluyor, namaza kalktığımızdaki kıyamette nefsimizin kıyameti kopmuş oluyor, yani saltanatı gitmiş oluyor.

Her ne kadar bu ayet-i Kerime'nin gelecekte kıyamet hadisesi ile ilgisi var ise de yaşadığımız günde de geçerliliğini koruyup bu mertebeye ulaşan kişi yaşantısında ve idrakinde fiillerin ve eşyanın her yönüyle Hakkın değişik mertebelerden ayrı ayrı zuhurları olduğunu bilmesi anlamındadır. كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلاَّ وَجْهَهُ İlk mertebe bu tevhid mertebesinin ilki budur. Şeyiyetin ortadan kalkmasıdır, şimdi "şey" elimizdeki her şey kullandığımız her şey şey'iyet eşya, bir "şey" in çoğulu "eşya" oluyor. Gördüğümüz her bir tek varlık "şey" dir, bu şeylerin çoğulu şey, şey, şey, bunlar eşya oluyor. Yani şeyin çoğulu eşya oluyor. Bu alemde gördüğümüz her şey'iyet Hakk'ın bir zuhurundan başka bir şey değildir. Bunu anladığımız zaman daha evvelce şartlanmış halimizle sehba, radyo, kağıt, kalem diye bakarken şartlandığımızdan öyle isim verirken anlıyoruz ki bunlar sadece bir isimden ibarettir. Kalem diye biz ona isim vermişiz, ismi biz sonradan halk etmişiz, işte isimler sonradan yaratıldı halk oldu dedikleri budur. Bunun Cenab-ı Hakk'ın bir isminin zuhuru bir mananın zuhuru bir mananın elbise giymiş hali olduğunu anlıyoruz. O zaman كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ eşya helak oluyor gözümüzde yok oluyor, daha evvel masa iskemle dediğimiz şu şeyin aslında masa olmadığı iskemle olmadığı eşya, ayakkabı şu bu olmadığı bir ismin manasının zuhuru olduğunu anlıyoruz o zaman eşyanın kıyameti kopmuş oluyor. Yani daha evvelce şu şeye sehpadır diye bir şahsiyet verdiğimiz değer verdiğimiz, o zaman bu daha çok değerleniyor, bizde ama bir başka yönüyle Hakk'ın bir zuhuruymuş diyoruz.

O zaman eşya diye şeyiyet هَالِكٌ helak oluyor işte bu da eşyanın kıyametidir, bizim de kıyama kalkmamızdır, irfani yönüyle bilgi yönüyle hayata bakışımız tamamen değişmiş inkılap etmiş oluyor ve aslına dönüşmüş oluyor, işte o şeytan

dediğimiz şey bu hakikati görsel olarak karşıdan gelip bize başka türlü eşya diye tanıtıyor bakın. Şeytan, tan tana ile geliyor, bu eşyayı eşyadır diye bize zerk ediyor, en büyük silahı da budur zaten görünür elle tutulur silahı budur. Karşıdan gelirim dediği budur yani inananların önünden karşısından gelirim dediği budur.

Böylece bu günden kendiliğinden alemin kıyameti kopmuş zaten zan ettiğimiz fakat aslında sadece isimlerden meydana gelmiş olan eşyanın hakikati ortaya çıkmış olur. Eşyanın hakikatini arayanlar yani ilim adamları neticede bu mertebenin idrakine ulaşırlar, başka da yolları yoktur, yani şunu istediği kadar araştırsın araştırsın neticede bunun yok olduğunu kabullenmek zorunda ki bu gün ilim buraya gelmiş vaziyette zaten çok daha ileriye de gittiler ya, yani araştırdılar atomu buldular, bu eşyanın yok olduğunu zaten ilim tesbit etti, hatta daha da ilerisine doğru yolculukları vardır, yok olma zaten bir enerjiye dönüşmedir zaten bu alem bir enerjidir, enerji yumağından başka bir şey değildir.

Peki bu enerjinin aslı nedir, "Heyula" peki onun aslı nedir, işte bunların birisi "Sevad-ı Azam" dediği fezanın üç ana varlığı vardı diyorlardı birisi soğuk, birisi karanlık birisi de zaman, ama bu eksiktir bu üç şeyden bu alem meydana gelmez bir Ruh, Ruh-u Azam, bu fezanın dokusu ilave etmeleri lazım Ruh-u Azam, Nur-u İlahi ve Hubbiyet muhabbet-i İlahiye. Muhabbet-i İlahiye de bu alemin yani fezanın en sağlam dokularından bir tanesi yapıştırıcı çünkü o muhabbet olmasa hiçbir şey olmaz. Ve Peygamberimize Hadis-i kudsi ile Cenab-ı Hakk ın bildirdiği "*Küntü kenzen mahfiyyen*" ve de bilinmekliğimi hub ettim, muhabbet ettim ve bu alemleri halk ettim diyor.

Hatta başta gelen yapı taşı hubbiyettir. Yani Muhabbet-i İlahiye, feza dokusunun en güçlü olan harcı muhabbettir. Elle tutulur gözle görülür bir şey değil, ama mana olarak yapıştırıcı tutucu dur. Neticede bu mertebenin idrakine ulaşırlar Bu hüküm de Hakk'ın hükmüdür ve gerçekte görüldüğü gibi her

şey O'na döndürülmektedir, yani كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ yani her şey helak olacaktır hükm onundur her şey ona döndürülecektir, zaten her şey O'na dönüyor, döndürülüyor, ezelden ebede kadar her şey O'ndan geliyor ve O'na döndürülüyor. Biz bunu bilsek de bilmesek de ama bildiğimiz zaman sistemi öğrenmiş oluyoruz bizim için meçhul diye de bir şey kalmıyor. Yeryüzündeki yaşamın meçhuliyeti kalmıyor. Hakk'tan geldi Hakk'a gidiyor, hani Mevlana Hz lerini babası Sultan Bahattin Veled ve 80 kusur arkadaşı dervişleri akrabaları Ber şehrinden çıkıp ta Anadolu Selçuklularına doğru yol almaya başladıklarında Şam kapısın gelmişler kısaca bildiğiniz hadisedir ama yeri gelince tekrar etmekte yarar vardır.

Akşamüstü gelmişler kalenin kapıları kapalı Şam şehrinin çünkü o dönemde baskıncılar var, haraç alanlar var, eşkıyalar var, belirli şekilde şehir duvarlarla örülmüş kapıları kapatılıyor gece yabancılar sokulmuyor hırlı mı hırsız mı diye kafile halinde gelmişler işte develeriyle atlarıyla işte nasıl gelmişlerse yükleriyle eşyalarıyla demişler ki bizi içeriye alın ancak ulaşabildik şimdi daha evvel biraz geç kaldık ama yolumuz var ancak ulaştık diyorlar kapıdaki nöbetçi de diyor ki bizim kapılarımız saat 8 de kapanır, padişahdan izin almadan da açamayız, diyorlar.

Sizin ne olduğunuzu biz bilmiyoruz ki diyorlar, nesiniz hırlı mısınız hırsız mısınız diyorlar belki kitap doldurdunuz ilmi gözükerek belki kitapllarınızın altında silahlarınız var diye güvenemiyor, ve içeri almıyorlar, yalnız ısrar ettiklerinde diyorlar ki bizi içeri alın biz kimseye zarar vermeyiz, dışarıda kalırsak eşkıyalar bizi yakalayabilirler diyorlar. Onlar savaşçı insanlar değiller ki ısrar edince kapıcı soruyor, nereden gelir nereye gidersiniz o zaman diyorlar, biz Hakk'tan gelir Hakk'a gideriz diyor, bu sırrı bilen kimse ancak bu sözü söyler diyor.

Biz Belh’den gelip şama gideriz demiyor, Hakk’tan gelir Hakk’a gideriz diyor. Aslında onun daha evveli Hakk’tan geldik dünyaya dünyadan gelmekteyiz ama yine Hakk’a gideceğiz şeklindedir. Nihayet padişaha iletiyor bakıyorlar ki gerçekten iyi insanlara benziyorlar yükleriniz nedir diye soruyorlar kitap diyorlar, padişaha bildiriyorlar padişah ben de görüşeyim diyor, padişah bakıyor ki bunlardan suç işleyecek bir halleri yok munis yumuşak insanlar alın içeriye diyor ve onları içeri alıyorlar akşam kale içerisine orada söyledikleri söz mühim bakın “*Hakk’tan gelir Hakk’a gideriz*” diyorlar işte burada وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ 2/210 bütün işler Hakk’a dönücüdür ve oradan başlamaktadır diyor.

Bu hüküm de Hakk’ın hükmüdür ve gerçekte görüldüğü gibi her şey O’na döndürülmektedir, zaten O’na döndürülüyor, eğer biraz müşahedemiz olsa yaz bahar geldiği zaman bir sürü yeşillikler çıkıyor, topraktan bunlar nereye gidiyor, tekrar toprağa gidiyor, Toprak aslında Hakk’ın Rahman Rahim ismi Hakiym, Hikmet ismi ve “Hay” ismi buradan zuhur ediyor, topraktan zuhur ediyor, gene kendi asıllarına dönüyor, bütün gelen varlıklar yani tekrardan gübre oluyor, saman oluyor, toprak onların anası olduğu için onları gene gönlüne çekiyor.

Suni olan şeyleri çekmiyor, toprak neden anası değil çünkü yani naylonlar poşetler yüz senede ancak çözülebiliyor, ama kendi ile irtibatlı olan herhangi bir çöp herhangi bir ağaç dallı her hangi bir ağaç dalı her hangi bir yaprak toprağa indiği zaman sürede hücresel yapısı dağılıyor ve aslına dönüyor, hücre olarak ve yeniden hayat veriyor tekrar, Bu hüküm de Hakk’ın hükmüdür gerçekte de görüldüğü gibi her şey O’na döndürülmektedir burada döndürülme kelimesi çok iyi anlaşılmalıdır. Bu mertebe, kişinin kendi İlâhi varlığı, ile ef’âl âleminin birleştiği, bütünleştiği ilk tevhid mertebesidir. Hani kişinin nefs mertebelerinde kendi mertebelerinin halini idrakini

üzerindeki özellikleri hakikatleri idrak etti onunla birlikte dışarıya yöneldi.

İşte Afak ve Enfus'un ilk birleştiği nokta burasıdır, ikisi ile birlikte kişi düşünerek faaliyete geçtiği mertebedir. Ufkuda çok geniş olan bir mertebedir. İşte bu yüzden burası dostluk, yani hullet mertebesidir. İbrâhim (a.s.) mın Halil olması bu yüzdendir. Kendinin ve bütün varlıktaki fiillerin Hakk'ın fiilleri olduğunu, dolayısıyle kendi vasıtasıyla Hakk'ın icraatta bulunduğunu idrak etmesidir. Biz de bu alemin varlıklarından bir varlık olduğumuza göre bizim de cesed yönüyle bir şey olduğumuza göre yani eşya dan olduğumuza göre işte Cenab-ı Hakk bu eşyayı kullanmak suretiyle bizden zuhur etmektedir, şey'iyet ortadan kalkınca o da ortadan kalkmakta dolayısıyla bu beden dahil Hakk'a dönüşmekte dolayısıyla Hakk nasıl ki bütün eşyada faaliyette olduğu gibi her birerlerimizin varlığında da mevcuttur, ancak biz onu tenzih edip yüceltiyoruz zannı ile alemin dışına atmışız. O'na olaşamamak o halde bizim sorunumuzdur. Çünkü O'nun bizlere şah damarımızdan daha yakın odluğunu kendisi bizlere açık olrak beyan etmektedir.

03-ŞECER

İşte bu yüzden burası dostluk yani hullet mertebesidir, İbrahim (as) ın Halil olması bu yüzdendir. Kendindeki ve bütün varlıktaki fiillerin Hakk'ın fiilleri olduğunu dolayısıyla kendi vasıtasıyla Hakk'ın icraatta bulunduğunu idrak etmesidir. Bakın kendi vasıtasıyla Hakk'ın faaliyette icraatta olduğunu idrak etmesidir. Bu mertebenin kemali Fenayı ef'aldir, كُلُّ

هَالِكٌ yani fiillerin maddenin helak olmasıdır, bu mertebede kesin olarak bilinmelidir ki afakta ve enfusta her bir şeyin faaliyeti yoktur, veya hiçbir şeyin faaliyeti yoktur, bütün

faaliyet Hakk’a mahsustur. İşte bunu böylece idrak edip giyinmek “Hullet” elbise giyinmek yani, bunu giyinmek için de Esma-ı Hüsnanın manalarının kişide mevcut olması zaten var da zuhura çıkması veya idrak etmesidir. Bunları idrak ettiği zaman o kaftanı giymiş oluyor. Hullet dostluk elbisesi dediği budur. Halil İbrahim’in ismi de buradan kaynaklanıyor. Yani İlahi dostluk burada başlıyor.

Beden birey yani nefis ve Allah’ın ilk, ayrı şey olduğu düşüncesi burada birleşiyor. Yani afak ve enfus burada birleşmiş oluyor. Bu birleşmenin ismine de Hullet diyorlar, dostluk diyorlar, işte İbrahim (as) ın “Halil” lakabı bu yüzdendir. Madde mertebesinde Esma-ı İlahiyeyi giyinmesi bakımından dost olmuş oluyor, Hakk’ın dostu olmuş oluyor. Onu çıkardığı zaman Hakk’ın dostluğundan uzaklaşmış oluyor. İşte Hakk’a dost olmak isteyen hullet sahibi “Halil” olmak isteyen bu idrake ulaşması gerekir. Bu idrake ulaşan Hakkani elbiseyi üzerine giymiş oluyor esma-ı Hüsnayı. Burası dostluk yani ilk tevhid, afak ve enfusun ilk birleştiği yerdir. Bütün faaliyet Hakk’a mahsustur (LÂFAİLE İLLÂLLAH)dır.

Mevzuumuz la ilgili bir kaç Âyet-i Kerime ile yolumuza devam edelim. Kûr’ân- Keriym; Nisâ Sûresi; (4/125) Âyetinde şöyle ifade edilmiştir. وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ

وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

İşte bu ayet-i kerime ile hullet verildiği biliniyor.

Meâlen: 125. Ve din itibariyle daha güzel kimdir, o kimseden ki, muhsin olduğu halde yüzünü “vechini” Allah Teâlâ'ya teslim etmiş, ve hânif olarak İbrahim'in milletine tâbi olmuştur.

İşte bu hakikati yaşayan İbrahim milleti olmuştur. Bakın burada “Millet” diyor “kavim” demiyor, “Ümmet” demiyor, “Millet” diyor, kim ki bu hakikati idrak etmişse İbrahim milletinden olmuştur. Yani İbrahimu-ul Meşreb olmuştur, yani

O’nun kimliğini giyinmiştir, O’nun varlığını idrak etmiştir, çok mühim bir hadisedir, işte ne oldu evvela Adem oldu, sonra diğer peygamberlerin yaşadığı bazı hayat hikayelerini yaşayarak Safiye mertebesine geldi, ondan sonra İbrahimiyet mertebesine ayak bastı, ve de İbrahimi oldu, yani Meşreb-i İbrahim, İbrahime mensub oldu, ve de Hullet giydi, elbise giydi.

Bu elbise giymenin bir de başka manası vardır, fiziki manada yaşanan bir hadisedir bu da hani İbrahim (as) ın Nemrudun ateşine atacaklardı ya Nemrud İbrahim’e eziyet etmek için formüller düşündüler ne yapalım da buna eza edelim ki, eza etmekten zevk duyuyorlardı, karşılarında küçük düşürmek için, Onların putlarını kırıp onları küçük düşürdü ya onlar da İbrahim’i küçük düşürmek için planlar kurmaya çalıştılar, aralarında istişare ettiler dediler ki ne yapalım buna da üzülsün çünkü ateşe atacağız dediler, İbrahim’de hiçbir tepki yok, tam bir teslimiyet ve de huzurda mutmain İbrahim’liğin mutmainliğidir bu.

Rabbına teslim olması kim ne yaparsa razı olması işte mutmain bir kalp gerektiriyor bu yaşam İbrahimiyet mutmainliği bakıyorlar ki İbrahim (as) hiç üzülmüyor, herhangi birimizi kolumuzdan çekseler zorlasalar silah dayasalar aklımız başımızdan gider işte bakın biz orada bittik şaştık demektir. Allah’a ne güvencimiz kaldı ne de bir şeyimiz kaldı, yani karşımızdaki silahtan korktuk, Allah’tan mı korkarsın silahtan mı korkarsın silah öldürür ama Hakk o tetiği çektirise öldürür. Hakk çektirmezse isterse çektirse de o kurşuna vurma hükmünü verdiğinde o kurşun oradan çıkmaz işte biz bunu düşünmeden silahtan korktuğumuzda hullet kalmadı çektiler üstümüzden aldılar hepsini ne varsa.

İşte İbrahim (as) bu halde ateşin kendine zarar vermeyeceğini zarar verse de şöyle veya böyle bir canı olduğunu Hakk’a teslim etmiş olduğunu veçhini Hakk’a tutmuş olduğundan zaten ayete biraz tekrar bakacağız işte bu anlayış içerisinde olan İbrahim’in huzurlu halini gördüklerinde dayanamıyorlar üzmek istiyorlar İbrahim’i ne yapalım ne yapalım diyorlar, kendi yanında da müneccimleri var hayel ve

vehim danışmanları var, onlar diyorlar ki eğer bu gerçekten peygamber ise yani Hakk yolundansa bunların hilimleri ve hayaları vardır, yani çok utanmaları vardır.

Biz bunu üryan soyalım elbiselerini diye aralarında karar veriyorlar. Elbiselerini halkın arasında çıkartıyorlar, İbrahim (as) ı utandırmak için işte o anda elbiselerini çıkardıkları anda Cebrail (as) hemen geliyor “Ya İbrahim Hakk, Rab sana bu elbiseyi gönderdi cennetten gönderdi bu gömleği bunu üstüne giy diyor, ve O’nun ifadesiyle ince bir elbise katlandığı zaman küçücük oluyor, ve hangi bedende kişi giyerse uyuyor, bedene uyuyor, uzun kişi giyse uzuyor, şişman giyse enine genişliyor, işte bu likralı kumaşların ana kaynağıdır. İşte bugün onlar yaşanıyor, ama biz bunları hep hikaye masal diye ve naylon kumaşların formülünü veriyor, katladığınız zaman küçücük oluyor, hamaylı şekline geliyor ve o elbiseyi giydiriyor, işte hullet bir tanesi de budur, dostluk elbisesi muhabbet elbisesi cennetten çıkma bir elbise.

İşte bu elbise ateşten çıktıktan sonra elbise de yanmıyor kendisi de yanmıyor, o elbiseyi katlıyor muhafaza ediyor, koyuyor ve verese olarak oğullarından İshak (as) a geçiyor, İshak (as) dan oğlu Yakub (as) a geçiyor, verese olarak Yakub (as) da onu nazarlık gibi oğlu Yusuf (as) ın boynuna asıyor. Sadece bu senin boğazında kalsın diyor, gençliğinde onun boynuna asıyor, İşte kardeşleri onu kuyuya atarlarken gene elbiselerini üstünden soyuyorlar, o da orada uryan kalıyor, ve de utanıyor sıkılıyor, kardeşleri elbiselerini alıyorlar bir hayvan kesip kanını elbisesine bulaştırıyorlar,

Kuyunun içinde iken Cebrail (as) geliyor, hemen boynundaki hamaylıyı açıyor ve onu giydiriyor. Oradaki böceklerden zararlılardan kuşlardan utanıyor haya sahibi peygamber evladı, kuyunun içindeki o hayvanlardan utanıyor, Cebrail (as) da boğazında hamaylı şeklinde asılı olan İbrhim (as) dan gelen o elbiseyi ona giydiriyor. O da o kuyudan çıktıktan sonra Mısıra doğru köle olarak satılıp yola başladığı anda o elbiseyi çıkarıp katlıyor boynuna asıyor, Mısıra gidiyor, onu sandık içerisine koyuyor, aradan 18-20 sene geçiyor,

bakın sandık içinde onun şeysi olarak baba yadigarı olarak ve ne zaman kardeşleri geliyor bilinen hikayeler ve kendini kardeşlerine tanıtıyor ve de kardeşlerini orada tutuyor kardeşleri de buğday alıp yola çıkıyorlar seri bir postacı ile de sandıktan o gömleği çıkartıyor ve babasına gönderiyor, o sandıktan çıktığı anda babası Yusuf'un kokusunu duyuyorum diyor.

İşte o gömlek neden kendinden evladına geçti çünkü kokusunu tanıyor, işte bu da ilmi mahiyette bakın bir gün gelecek Tv lerde seyrettiğimiz her şeyin kokusunu da duyacağız yani uzak yerden koku duyma yani duyulabilecek bu sır değil Kur'an-ı Kerim bunu söylüyor. Ama biz bunu Yakub'un Yusuf'un Musa'nın hikayesi 3 bin 4 bin sene evvel yaşanmış bir hadise diye geçmişe bırakıyoruz halbuki Kur'an-ı Kerim geçmişle gelecekle yaşayan halle birlikte yaşıyor. Bütün hepsi kapsamındadır, İşte "Yusuf'un kokusunu duyuyorum" dediği bu hikaye yani uzaktan koku duyabilme özelliği çıkacaktır.

Çevresindekiler diyorlar babamız gene unuttu kendisini mecnunluk hallerine daldı diyor o da diyor görürsünüz yakında diyor, ulak diyor Yusuf'un gömleğini sana getirdim bir de bu gömleği gözüne sürsün diyor gözleri açılsın diyor, bakın Yusuf'un gömleği gözlerimize sürülmedikçe müşahede ehli olmamız mümkün değildir. Yani Hullet elbisesi ama Yusuf'un değeri Yakub'dan daha fazla, biz hep bunları hikaye gibi dinliyoruz bunlar bizim yolumuzda Km taşları ve hakikat yaşantılarıdır. *"babamın gözünü açacak*" diyor, oradaki koku hangi koku "*Nefes-i Rahmani*" kokusu babasına da hayat veriyor, gömlek kokusu o yani onun içinde gül kokusu efendimizin kokusu da vardır da, ama nefes-i Rahmani Rahmanın kokusudur.

Hani diyor ya Rahman'ın kokusunu Yemen'den eymenden, sağdan duyuyorum diye, oradaki O'nun babası Yakub'un manası İbranicede "Abdullah" manasınadır, Abdullah'ın gözleri açılıyor, Allah'ın kulunun gözleri o gömlekle açılıyor. Yakında kuyuda olduğunda kokuyu duyamıyor çok hüzünlü olduğu için

zaten ölmediğini biliyordu ama tefsirlerde şöyle diyor; on tane oğlunu yalancı çıkarmamak için sakladı bunu diyor bakın, bunun tabi seyri ile açığa çıkmasını zamana bıraktı ve çocuklarını da hiçbir şekilde suçlamıyor, قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ 12/83 size bu işi nefsiniz yaptırttı diyor, bakın ne kadar ince ve güzel bir şey ve de gerçeği söylüyor, Yani bunu siz yapmadınız ne oluyor o zaman kendilerinde buldukları emr-i İradi yönüyle yapmış oluyorlar veya daha yumuşatarak söyleyelim veya Hakk'a isnat etmeden söyleyelim bireysel nefisleri yönüyle yapmış olduklarını belirtiyor, yani siz bunu yapmazdınız ama nefsiniz yaptırdı diyor, bakın bir taraftan taltif ediyor onları bir taraftan da yaptığı hatanın kaynağını belirtmiş oluyor. İşte Yakub olan Abdullah olan babası kendindeki Akl-ı Kül'ün daha henüz kemaliyle zuhura çıkmadığını o gömlek vasıtasıyla akl-ı Kül nazarının oluşacağını ifade ediyor. Babası Yakub olmakla beraber Yusuf'un babası aynı zamanda Akl-ı Küldür, ama Hz Rasulullah efendimiz devrindeki Akl-ı Kül mertebesi değil Yusufiyet mertebesindeki Akl-ı Kül işte Akl-ı Kül'ün de açılması gömlek yani dostluğa bağlıdır.

Bu merrtebede dostluk kuran kişinin de gözleri de açılmış olur. Zaten bu mertebeden gaye ne idi, afaki birliği sağlamak bu birliği sağlamak için de müşahede gerekiyor, işte bunu belirtiyor. Ayet-i Kerime'de belirtildiği gibi bu mertebenin gerçek hali İbrahim Milletine tabi olup bakın veçhini mutlak manada Uluhiyet mertebesine teslim etmiş olmaktır. Bu teslimiyet neticesinde kendisinde "*Halil*" esma-ı Hüsna dostluk elbisesi giydirilen salik bu mertebede yol almaya başlar ve varlığını Esma-ı ilahiyeler kaplamış olur. Böylece kendisinde zuhura gelen yaşantı yani fiiller o isimlerin manaları ve zuhurları olmuş olur.

Kûr'ân-ı Keriym; Nahl Sûresi; (16/120) Âyetinde şöyle ifade edilmiştir.

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

120. Muhakkak ki İbrâhim, -başlıca- bir ümmet idi. Tek başına bir ümmet idi. Başka bir peygamber hakkında böyle bir ifade yoktur, “İbrahim tek başına bir millet idi” Yani O bir kişi görünen aslında bir ümmet bir millet yani kalabalık bir varlık onun şahsı, yahut şahsında. Başlıca bir ümmet idi, Allah'a itaat ediyordu, batıldan uzak idi ve müşriklerden olmuş değildi. İşte burada şirkin son hali yani mutlaka şirkten kurtulmuş olması gerekiyor, şirkten kurtulmak için de afak ile enfusu birlemek gerekiyor, mutlak manada o zaman bunun ismine de hanif diyorlar, buna hanif derken katıksız tevhid ehli diye tarif ediyorlar.

Hanif dini katıksız tevhid karışılıksız tevhid ehli demektir, işte bu kaynak da efendimizin kaynağıdır, İbrahimiyet zaten Mekke’de o zaman yaşayanların bir kısmı İbrahim milletindendi, Mekkelilerin bir kısmı işte İslamiyeti ilk kabul edenler de bunlardı, İbrahim milleti üzere İsmail (as) dan gelen dini naklederek az bir kısımdı ama yaşıyorlardı, putperest olmamışlardı, Başlıca bir ümmet idi Allah’a iteat ediyordu batıldan uzak idi ve müşriklerden değildi.

İbrâhim (a.s.) kendi zamanına kadar gelmiş olan insanlığın en üst idrak seviyesine ulaşmış gönül ehli bir Peygamber idi. Yani İnsanlık İbrahim (as) zamanında İbrahim (as) ın şahsında o güne kadar gelen en üst mertebeye ulaşmıştı, İlk def’a kendinde bütün Esmâi ilâhiyye toplu olarak zuhurda idi. Her bir isim kendi özelliği ve görevi itibariyle bir ümm’mettir, yani bir tek isim de bir ümmettir, çünkü bir çok yerde tahakkuk eder, yani bir esma bir yerde sadece tek vahid olarak gelmez bir çok yerde kendi zuhurunu ortaya getirir, mesela Rezzak ismi bütün tarlalar meyve ağaçları hep Rezzak isminin zuhurlarıdır.

Rezzak bir tek ağaç olarak ortada değildir, bütün ağaçlar o kadar ağaçlerı sıraya dizdiğin zaman bir ordu gibi bir ümmet meydana gelir. İşte İbrahim (as) da zuhura gelen bu Esma-ı ilahiyenin her bir esma-ı ilahiye bir ümmet ümmetlerin ümmeti

hatta hükmünde olmaktadır. Yani çok kalabalık bir Esma-ı ilahiyenin zuhuru kendisinde olmaktadır. Onun için ümmet denilen sadece insanların arkasından gelmesi veya millet denilen şey insanların kalabalıklığı değildir sadece, her bir isim bir asker bir varlık bir mana işte ne kadar çok manayı giymiş olursak bizim de ümmetimiz o kadar çok olmuş oluyor, ki bu mertebenin hali bu hali idrak etmek demektir.

Bakın şimdi bu hali idrak etmiş olan bir kimse yalnız başına namaz kıldığı zaman ümmet ile namaz kılmıştır. Yalnız değildir, hani bizim hocalarımız tavsiye ederler ya cemaatle cemaatle diye o kişi tek olarak da cemaattedir, ama bu sırrın farkında olmayanlar yalnız başına neden namaz kılıyorsun cemate gelsene derler, tamam cemaate gittik kimin arkasında durduk, imamın, imam kimin arkasında durdu, nefsinin arkasında durdu, önünde nefsi var, ona uymak mı hayırlı kendi cematinle yalnız namaz kılmak mı daha hayırlıdır. Yalnız namaz kılmak 28 derece sevaptır, cemaate gitmek 27 derece sevaptır, ama bunun hakikatin, bildiğimiz zaman, hakikatini bilmezsek namazda camiye gitmek daha evladır, yani bu demek değildir ki camiye cemaate gitmeyin.

NUR DAĞI

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu gün 11/05/2006 Perşembe İzmir Eşrefpaşa'dayız sohbet mevzumuz bazı sorular hakkında bu sorulara vaktimiz olduğu kadar yavaş yavaş değinmeye çalışalım. Birinci sorumuz Nur Dağı hakkındadır, Nur Dağı diğer adıyla Hira Dağı, işte Kur'an-ı Kerimin ilk ayeti geldiği için Nur Dağı denmiştir. Bu Nur Dağ'ında oluşan hadise gerçekten çok mühim bir hadisedir, insanlık tarihi bakımından mühimdir, Cenab-ı Hakk Â'ma'iyetinden yani bilinmezliğinden çünkü o

zaman alemler yoktu, alem olmayınca onu bilmek de mümkün değildir. Kendi varlığında kendi kendi haline Â'ma'iyet deniyor. İşte buradan bir teceli etmiş oluyor Ahadiyetinde bu Â'maiyet diye bahsedilen Zat-ı Mutlağın iki özelliği ortaya çıkıyor bunun birisine Hüviyeti birisine İnniyeti deniyor.

İşte Hüviyetinden bütün bu alemler, İnniyetinden de İnsan ve Kur'an meydana geliyor. Bütün bu alemlerin içerisinde ayrıca Hz Peygamberin varlığı da Hüviyetinden kaynaklanıyor. Bu terimler biraz yabancı gibi gelebilir ama çoktandır duyduğunuz şeylerdir, biraz yüksek yerlerdir, bizim sohbetlerimiz genelde farkındaysanız bireyden beşerden bahsetmiyor, yani şu kadar çok namaz kılayım bu kadar ibadetim olsun böyle sevap kazanayım da cennete gideyim gibilerden değildir farkındaysanız, neyi anlatmaya çalışıyoruz kendimizi tanıma yönünde faaliyet gösteriyoruz, buradan da rabbımızı tanıma yolu bize açılmış oluyor.

Aksi halde kişi ne kadar çok ibadet yaparsa yapsın kendi beşeriyetinden kurtulamaz. Yani beşeriyet bireysel anlayışından kurtulamaz. Kurtulmanın tek yolu Arifliktir, irfaniyettir, yani tevhid ilmidir. İşte bu konuşulan mevzular tevhid ilmi ile ilahi hakikatler ile ilgili olduğundan herkes yönelemez, bu mevzuların içerisine giremez çünkü insanlar genelde ikilik üzere olan dini kabullenmekteler bu kolay gelmektedir. Yani yukarıda bir Allah var aşağıda bir kul var, aşağıdaki kul güzel ameller yaparak Allah'a kendini sevdirecek neticede de cenneti kazanmış olacak cehennemden kurtulmuş olacak.

Ama rabbımızın istediği esas bu değildir. Rabbımızın istediği ben bütün bu alemleri fiillerimin, isimlerimin zuhuru için halk ettim. Seni de Zat'ımın zuhuru için halk ettim diyor, insan denen varlığın Allah'ın indinde çok yüksek bir yeri vardır. Biz ne yazık ki bunu bilemiyoruz, işte biraz bilmeye öğrenmeye çalışıyoruz, günlük yaşam içerisinde bu bizdeki özelliklerin yani her bir insanda bulunan özellikleri kaçırıyoruz, kayıp ediyoruz, perdelemiş oluyoruz. İşte sabah kalktık yemekti işti aştı bilmem bir sürü şeyler, gerek hanımların gerek beylerin bu

günler içerisinde güncel koşuşturma içerisinde günümüzü geçirmiş oluyoruz.

Bunlar da yapılacak tabi ki bunlar yapılmadan da olmaz, ama ne olduğumuzu bilerek bunları yaparsak bize daha büyük değerler kazandıracaktır. İşte böylece kişide “Venefahtü” hakikatının olduğunu bilmesi kendini daha iyi bir şekilde tanımasına yardımcı olacaktır. Şunu demek istiyorum bazı sohbetler vardır, kişileri anlatır, efendim geçmişte şöyle bir veli varmış şöyle uçmuş böyle koşmuş bu kadar namaz kılmış ibadet etmiş gibi bunları anlamak daha kolaydır ve de kişinin nefsine daha uygun gelir, ama biz nefse uygun değil ruha uygunu anlamaya çalışıyoruz çünkü aslımız ruhumuzdur.

Nefsimiz de aslımız ama nefsimizi tanıdığımız zaman o gerçek nefis ortaya çıkmaktadır, yoksa nefs-i emmare diye kötülük yapan kötülük yaptıran nefis diye sadece o kadarını bilmiş oluyoruz. İşte Cenab-ı Hakk Âmaiyetinden Ahadiyetine tenezzül ettiğinde Hüviyeti ve İnniyeti ile ilk zuhura çıktı. İşte hüvviyet, bizimde hüviyetimiz var ya, orada kimlik numarası var kişilik numarası var, işte kaynağı orasıdır. Bir de bu kimliğimizin ifade ettiği inniyetimiz vardır, ENE yani benliğimiz vardır. İşte bu benliğimize ulaştığımız zaman Hakk’a ulaşmış oluyoruz. Çünkü bu inni ENE’iyetimizde var olan Hakk’ın varlığından başka bir şey değildir. Gerçi dışımızdaki de onun varlığından başka bir şey değildir, ancak dışımızdaki tecelli etmiş zuhura gelmiş halidir.

Batınımızda da iç bünyemizdeki halidir, şekillenmemiş hali sadece ilmi bir anlayışla anlaşılabilen halidir. İşte Cenab-ı Hakk türlü vesilelerle diğer peygamberlere Hz peygamberden evvel gelen peygamberlere o peygamberin mertebesi düzeyi ile NUR dağında yaşanan hadiseyi bildirdi değişik yerlerde değişik yönlerde. Ama o peygamberin düzeyi, kadar bildirdi. Şimdi Nuh devrinde yaşadığımızı düşünelim, NUH (as) ın devri şu anda ve yukarıdaki peygamberler yok, bilinmiyor bakın aradaki fark biz sadece insanlığın Nuhiyet mertebesine kadar gelen yerini bilmiş oluruz.

Yani diyelim ki 28 katlı bina NUH (as) da diyelim 5. Katta oturuyor, yukarısı daha oluşturulmadığı için biz 5. Kata kadar bilebiliriz. İşte her mertebede bu NUR dağındaki hadise bir yükseğe bir yükseğe çıkartılarak mesela buna miraç da denebilir, NUR dağı hakikati Musa (as) da Tevrat-ı Şerif'i alırken Tur-u Sina'da oldu. O'nun NUR dağı Tur-u Sina'dır. Yahudilerin yeri orasıdır. Yahudi ama bu Yahudilerin değil, Gerçek Museviliğin mertebesi orası o da İslamiyetin içindedir. İslamiyetin dışında ne bir Yahudilik vardır, geçerli ne de Hıristiyanlık vardır, geçerli olan başka bir din yoktur.

Yani Kur'an'ın içindeki Yahudiler bizim için belirtilen onların milletlerinin ne yaptığı değil peygamberlerinin ne yaptığı bizim için önemli ve de biz Peygamberlerini tasdik ediyoruz, Yahudi milletini tasdik etmiyoruz bunu fark edelim aramızda. Yani bugünkü Yahudiler bizi ilgilendirmiyor, Allah ile kendileri arasında onlar hakkında da diyemeyiz işte ehl-i küfürdür, o ayrı konudur, biz bunları demeyelim, Allah'a havale bize Yahudilik Musevilik İbrahimilik Kur'an'ın içindeki şekli olanı lazım muteber olan da odur. Çünkü o muteber olmasa Cenab-ı Hakk Kur'an-ı Kerim içerisine de almaz almışsa demek o bizimdir ama Kur'an'daki anlayış anlatış ile onların "*Eba ebi ruh'ul Kuds*" dedikleri şekliyle değil o onların kendilerinin sorunlarıdır kendileri bilirler onu.

Kendileri hesabını da verirler kitabını da verirler, bize lazım olan bizimkiler biz ile ilgili olandır, Tevrat-ı Şerif geldi Kur'an-ı Kerim'de bildirildiği gibi İncil geldi Kur'an-ı Keim'de bildirildiği gibi, yalnız İncil hakkında biraz konuşmak lazımdır, yani O'nun gelişi kayıtlı bir kitap değil de İsa (as) ın kendisi kitap idi. Yani İncil İsa (as) ın kendisi idi, Tevrat gibi, Zebur gibi, Kur'an gibi yazılı metin yoktur. Çünkü İsa (as) kendisi "kelime", "Kelimetullah" deniyor ya bir kelime, kelime de kitap demektir, İsa'nın kendisi İncil'dir. İncil "müjde" demekmiş, İbrani lügatında Hz Peygamberi müjdelediği için işte "Ahmed" isminde bir Nebi gelecek diye kavimine de O'na iteat edin diye tavsiye ediyor.

Ama onlar peygamberlerini dinlemiyorlar bu onların sorunlarıdır, işte nihayet hüviyetinden yola çıkarak yani tecelli, tecelli ederek bütün bu alemler meydana gelerek dünyanın oluşması dünyada ilk Beyt-ül Atik, eski ev olarak oturma yeri olarak kurulan Kabe-i Muazzama ile kevni mahiyette hüviyet tamamlanmış oldu. Yani bu alemlerin halk edilişi yolunda alemler zuhura geldi, yani hüviyeti ile birlikte Kabe-i Muazzama Âdem (as) ile birlikte oluşturulduğunda kevniyet kemalatı tamamlandı. Ama inniyet kemalatı daha tamamlanmamıştı. O'nun tamamlanması da Hz Peygamberin mübarek vücutları ile birlikte kevniyette o yönden kemale erdi ve işte bir gece o "İKRA" gecesinde, Ramazan'ın bir gecesinde Kur'an orada indirildi.

Cenab-ı Hakk İnniyet'inin kemali olan ENE iyetini Kur'an olarak o gece indirdi ve Hz Peygamber ile buluşturdu işte bu buluşma Ahadiyet mertebesinden başlayan bir seyirin bir seyahatın bir serüvenin dünya üzerinde birleşmesi oldu. Nur gecesi Nur dağındaki hadise. Bu dünya tefekkür tarihinin en büyük inkılabıdır bundan daha büyük bir tefekkür yeryüzünde inkılap olmaz. Olmadı olamayacak da zaten kemali odur. İşte İKRA ile başlayan bu buluşma bakın hani Efendimiz buyurdular ya "El Kur'an-ı vel İnsan-ı tev'emanü" Yani Kur'an ve İnsan bir batında doğan ikiz kardeştir.

Ahadiyet mertebesinden doğarak yola çıkan bu iki can dost diyelim iki öz iki hakikat işte en kemalli şekliyle Nur gecesi NUR dağında Hira da birleşti, bu gerçekten çok mühim bir hadise oldu dünya tarihi için ve bu başlangıçtan sonra dünyadaki gelişmeler ortaya çıktı. İşte Kur'an'ın 23 senede nüzulü ile birlikte bütün hakikat ilimleri yeryüzüne tenezzül etmiş oldu. İnsanlar da çalıştıkları kadar oraya beyinleri ile ulaşıp oradan aldılar kullanmaya başladılar, işte bu ilmi hakikatlerin yahut oluşumların zahirini batılılar aldı, daha da çok alıyorlar, batının da öğrenmeye çalıştıkları almaya çalıştıkları hep Kur'an'ın içindendir, Kur'an gelmeseydi batı bu gün bu ilme ulaşamazdı. Eğer kendilerinde olsaydı bu ilimlere

ulaşma İsa (as) dan sonra ulaşırlardı. Ama onlarda bu ilim yoktu. Kur'an-ı Kerim'de bütün bu ilimlerin kaynakları şifreler halinde hikayeler halinde verilmektedir.

Şimdi bu işin dışarıdaki oluşumu bir de her hadisenin bizdeki oluşumu vardır, onu anlayarak yaşayabilirsek dışarıda olan hadiseleri içimizde kendimizde yaşayıp onun sahibi olmuş oluruz. O bilgiler bizim malımız olmuş olur. Şimdi buraya kadar belki fazla dolaştık ama NUR dağındaki hakikat anlaşılmıştır sanırım, Yani iki ezeli dostun bir merkezden yola çıkarak dünya aleminde birleşmeleridir. Yani Kur'an ve İnsanın İnsan-ı Kamil'in yani Hz Rasulullah'ın yeryüzünde birleşmesidir. NUR halinde birleşmesidir. Yani Hz Peygamberin cesedi kalmamıştı Kur'an da zaten NUR dur, kendisi yani iki kardeş NUR olarak orada birleşmiş bulunmuştur.

Yani bu nasıl diyelim bunun senesini hesap etmemiz mümkün değildir, yani çok uzun seneler evvel birbirinden ayrılan iki kardeşin çok uzun seneler sonra yaklaşmasıdır HİRA dağındaki hadise Cebrail vasıtasıyla ulaşması birbirleri ile tekrar buluşmalarıdır. Yani Kur'an yalnız iken gariptir, insan da yalnız iken gariptir, yalnız başınadır, ancak insan ve Kur'an birleştiği zaman o İlahi kemalat ortaya çıkmaktadır. İşte yapmaya çalıştığımız bireysel olarak benliğimizdeki hakikatleri ortaya çıkarıp Kur'an ile birleştirmek yani Zat'i hakikatler ile birleştirmek daha bu dünyada iken bunları yaşamaktır.

Zaten diğer dünyada bunları elde etmek mümkün değildir. Ne kazanıyorsak burada kazanıyoruz çünkü burası çalışma yeridir. Gelecekte bahsedilen ahirette yaşam yeri buradakinin tatbikatı amelinin karşılığının yeridir. Bazı insanlar cehennem ehli olarak Cehennem neticeleri olacak bazı insanlar cennet ehli olarak yerleri cennet olacak bazı insanlar da tevhid ehli Allah ehli olarak yerleri Allah'ın yanı olacak kim hangisini taleb ederse onun peşinden koşacaktır. Hani Yasin-i Şerif'te إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ 36/55 İşte onlar

cennette meyvelerle meşguldürler, şimdi bu ayet oh ne güzel taltif ayeti gibi gözüküyor, ama irfan ehli bu ayeti duyduğu zaman üzülüyor, neden üzülüyor, eyvah cennete gidenler meyvelerle meşgul olacaklar yeme ile içme ile meşgul olacaklar Rab nerede Rab سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ 36/58 işte onlara Rablarından bir selam gelecektir, bakın selam gelecektir, ayda bir mi senede bir mi yüz senede bir mi, Rabları ile yakınlık o kadar mı, bir selam şimdi düşünelim birisi uzaktan yazıyor anneme selam babama selam işte o kadar yakınlık oluyor. Tamam selam gene de bir yakınlıktır onu alamayanlar da var o ayrı konudur, ama biz uzaktan selam ehli değil yakından selam ehli olmak istiyoruz. Yani her gün selam vermiş olalım. Vakti zamanı belli olmayan bir selam yeterli olmaz irfan ehline. Bu neye benzer ayda yılda bir bardak su içmeye benzer.

Günde bir iki litre su içmek lazım olduğu söylenir, çünkü öyle gerekiyor, bilmem buraya kadar anlaşıldı mı NUR Dağı'nın hakikati gerçekten çok mühim bir hadisedir, NUR Dağı, bir tefekkür tarihi itibariyle, şimdi bu dışarıda olmuş bir hadisedir, nasıl ki dışarıda olan her hadisenin bünyemizde olan bir özelliği enfüsi hali buna afaki diyorlar yani dışarıda olan oluşum diyorlar bir de bu oluşumlar enfüsi kendi nefsimizde olan yalnız nefs-i emmaremizde olan değil yalnız bakın nefs-i emmaremiz bunları anlayamaz. Hakikatimiz olan nefsimizdeki hali ile bunları anlamamız gerekiyor, onun için اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ 94/1 Sadrımızın açılması lazım ki bunlar içeriye alsın, yer açılsın hazırlansın.

İşte bizim aslında NUR Dağ'ımız bir bakıma gönlümüzdür, bir bakıma dağ olarak başımızdır çünkü baş ve gönülde faaliyet olmaktadır. Yani ilimde bilgide ve duyguda olmakta bu hadise. Ne zaman ki bizde gaybımızda olan yani bizde mevcut ama gaybımızda olan gerçek insanlığımızı gerçek kimliğimizi

dışarıdan gelen Cebrail vasıtasıyla öğreneceğiz. Yani Allah'ın kelamını getirdiğinde öğreneceğiz. Kendi gaybımızda var olan hakikatimizle Hakikat-ı Muhammedi'ye her birerlerimizde vardır. Bütün insanlarda var, ehl-i küfür dediklerimizde de var, ama çalıştırmıyor, bütün şehirde cereyan var ama anahtara kim basarsa o aydınlanıyor. Anahtara basmazsanız açılmıyor.

Veya ampul takmak gerekiyor ki anahtara basınca aydınlanasın. İşte bunun gibi eğer olmazsa ona haksızlık olur zaten hani bir hadis-i şerifte bütün insanlar ve çocuklar islam fıtratı üzere doğar İslam demek Hz Muhammed (sav) demektir. Yani o fıtrat üzere doğar hakikatlerinde vardır, ama işte biz onları batında bıraktırdığımız için faaliyete geçiremiyoruz. İşte şifresi çalışarak bunları anlamaya gayret etmektir, tabi olabildiği kadarıyla işte bizim batınımızda bulunan Hakikat-ı Muhammediye ile Cebrail vasıtasıyla gelecek ilahi kelamın buluştuğu an bireysel Nur Dağımızdır.

O hadise orada yaşandı bitti değildir, devam ediyor kıyamete kadar da devam edecek. Çünkü nasıl orada başladı orada bitmedi Hira Dağında geldi başlangıcı odur, ama orada bitmedi, Hz Peygamber öyle diyorlar ki 24 bin defa Cebrail (as) gelmiş. Her geldiğinde bir bilgi, ayet getiriyor. Demek ki bunun sürekli olması gerekiyor, ve her geliş Cebel-i Nurun bir ikinci oluşumu, üçüncü oluşumu onuncu oluşumudur. Orada başlıyor ama bu her mekanda devam ediyor orada kalmıyor oraya has değildir. Yani Hz Peygamber haftada bir randevuleşip Cebrail (as) la da Nur Dağına gitmiyor. Hangi mekanda yaşıyorsa o yaşadığı yerde hatta uyuyorken geliyor.

يَآ اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿٢﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ 74/1-2 "Ey örtüsüne bürünen kalk ve bildir" diyor, uykuda iken yatakta iken bile geliyor. Demek ki bir başlangıç olacak kilit açılacak kapı açık tutulacak artık o kişinin kendi yaşantısına göre Cebrail'den bilgilerini almış olacak, batınından kendisinden veya farz-ı misal öyle düşünelim, şimdi o hadise zaten oluşmaktadır, eğer farkında isek. Kimse zannetmesin ben ne Cebrailim ne

Mikailim, daha Azraillik yapmaya çalışıyoruz, çünkü Azrail gelmeden insan ebedi hayata geçemiyor, Azrail ne yapıyor canları alıyor, bu sohbetler de kişinin nefsini alıyor, yani nefsinin azraili oluyor.

Nefis bir mülkte hakim iken yani o bedeni kullanıyor iken hayattta iken onun hükümsüz hale getirilmesi böylece kendini tanıtması ile sağlanmış oluyor. Nefs-i emmare hüküm altına alınıyor yani kontrol altına alınıyor, ilerlemesi ondan sonra mümkün olabiliyor ancak kişinin aksi halde nefsi ile birlikte yaşadığı sürece hayel ve vehim ağır bastığından ilerlemesi mümkün olmaz. Bu şuna benziyor, yüz Km hızla giden bir arabayı aynı Km hızla geriye birisi çekmiş olsa ilerleyemez, 90 Km geri çekse ancak 10 Km ileri gidebilir, ama 50 Km ileri giderken 60 Km hızla geri çekilse 10 Km geri gider.

Bunun gibi işte bu Nur Dağı hadisesi eğer bireyde olması gerekli olan oluşumlardan bir tanesidir. Veya şu şekilde Hz peygamberin başından neler geçmişse bir dervişin başından hepsinin geçmesi lazımdır. Ayrıca daha genişleterek insanlık tarihinde nasıl hadiseler cereyan etmişse Âdem (as) dan başlayarak bir dervişte salikte Hakk yolcusunda da bunların devam etmesi oluşması gereklidir. Hani galiba Yunus Emre'nin şiirinde olacak,

Gök yüzünde İsâ ile
Tûr dağında Mûsâ ile
Elimdeki asâ ile
Çağırayım Mevlâm seni

dediği budur işte yani bir zaman gelir insan Âdem olur yani o mertebeden başlar zaten Âdem olmayınca adam olmak yani insan olmak mümkün değildir. Çünkü insanlık alemi oradan başlıyor, Âdemiyet mertebesinden başlıyor, yavaş, yavaş hepsi olur, çok fazla üstüne gitmeden nefsimizi bıktırmadan çünkü o da bıkar nefsimiz bir şeye merakla başlar da sonra

bıkar, arkasının getirilmesi lazımdır, bir yemeğin altını çok açarsak çabuk pişsin diye yanar, veya gereğinden az ateş verirsek pişmesi uzun sürer, bozulur, onun için deminde olması lazımdır.

Her işimizi ona göre dünya işimizi de hiç ihmal etmeyeceğiz, ahiret işimize ne kadar değer verirsek dünya işine de o kadar değer vereceğiz çünkü dünya işi ahiret işi diye bir ayrım kalmaz zaten insan tevhid ehli olduktan sonra hepsi ahiret işidir. Ne diyor “halka hizmet Hakk’a hizmettir” halka hizmet ediyoruz halk da Hakk var zaten halkta Hakkı müşahede eden kişi balka hizmet eden kişi Hakka hizmet ediyordur, işte bu ahiret işidir zaten bu dünya işi denmez. Dünya işini ahiret işini biz ayırıyoruz, dünyada dünya için çalıştığımız halde dünya işi bu, evet bu kadar yeter mi, Yani bunun iki yönü var biri genel anlamda Hz Peygamberle yani Kur’an-ı Kerim ile Hakikat-ı Muhammedi’nin buluşması, birey anlamda da ikinci olarak bizdeki hakikat-ı Muhammedi ile Kur’an’ın Zat’ın buluşmasıdır.

İSA PEYGAMBER GÖKTEN İNECEK Mİ?

İkinci sorunuz vardı; İsa Peygamber gökten inecek mi? Bu hususta pek çok değişik düşünceler var, değişik yazılar, değişik kanaatler, değişik anlayışlar vardır, bazıları diyorlar ki bu Hıristiyanlığın bir anlayışıdır İslamiyete oradan geçmiştir, böyle bir şey yoktur, gelmeyecektir, der. Bazıları diyorlar ki İsa Peygamber geldi yaşamakta kıyamet kopmakta kıyamet süresinde, bazıları da kendi gurubunun inancına göre değişik böyle fikirler yürütmekteler. Ama Ehl-i Sünnet’e göre İsa (as) ın geleceği hadisler ile de belirtilmiştir.

Mesela bir Hadis-i Şerifte şöyle buyruluyor, Şam’daki emeviye beyaz minareye ineceği veya onun yanına ineceğini ve iki melek iki kolundan tutarak yere indireceğini ve üzerinde hafif hafif terlemeler olduğunu ter tanecikleri olduğu halde

geleceğini Hadis-i Şerifler bildiriyorlar. Bunun ben hepsini araştırmadım da bu mealde çok hadis-i şerif olduğunu söylüyorlar. Ben onun için vakit bulamadım. İseviyet mertebesi Hz Peygamberden sonra yani Muhammediyet mertebesinden sonra en yüksek bir mertebedir, yani İseviler ile Muhammediler arasında başka bir arada peygamber yoktur.

En yakın İseviyet mertebesi yani İsa (as) Hz peygambere, en yakın olandır. Hz Peygamber İsa (as) ın dedesidir, Ebu-ul Ervah olduğundan hepimizin babası, yani ruhların babası İsa (as) ın dedesidir. Bu nasıl oluyor, o da şöyle İsa (as) ın fiziken babası yok ya, babası olmadığı için anne tarafından annesinin babası Hz Peygamber, kendisinin de dedesi olmaktadır. O'nun diğer insanlardan öyle bir değişikliği vardır. İseviyet genelde İsa (as) ın oluşu "*Ma-i muhakkak ile ma-i muhayyel*" den meydana geldiğinden İseviye mensub olanlar İsa (as) ın muhakkak değil de muhayyel tarafını almışlardır.

Yani hayel tarafını almışlar bu gün batının bütün yaptığı işler hayele hizmet ediyor. Yani bize derler cinciler şunlar bunlar var, Müslümanlar içerisinde cin hocaları falan var, onlarda bu cincilik falcılık bizden daha çoktur. Hani o Heripotur mudur nedir işte cinler şunlar bunlar o kadar geniş bir hayele sahipler ki işte Hz peygamberin Hz İsa (as) ın Ma-i muhayyel yani hayali buhardan meydana geldiği aslından dolayı hayellerinin böyle geniş olduğu biliniyor söyleniyor. Yani onlarda hayel gücü fazla hayel ve vehim hükmü onların üzerinde daha fazla hayali düşünceler tasavvurlar meydana getirdiklerinden onları bilim kurguya da aktardıklarından sonra onları da maddeye dönüştürdüklerinden madde bilgilere ekipmanlara dönüştürdüklerinden bizden ilerideymiş gibi gözüküyorlar. Yani teknikte Müslümanlardan ilerideymiş gibi gözüküyorlar. Halbuki onlar teknikte de hiçbir şekilde de Müslümanlardan ileride değiller, teknik nihayet burada kalacak bize teknik değil insanlık lazımdır. İnsanlığı olmayan bir teknik neye yarar nitekim öyle de oluyor onların teknikleri öldürmeye ama islamın muhabbeti yaşatmaya uğraşıyor. Ne kadar büyük

makineler yapıyorlar atom bombası yapıyorlar neden, hep öldürmek için, bunlar yaşatmak için değildir

Eğer oraya yaptıkları masrafları insanlık seviyesini yükseltmek için kullanmış olsalardı bugün hiçbir fakir kimse kalmazdı yeryüzünde milyarlarca dolarlar hep bu harp malzemesine gidiyor, neden, asılda öldürmek var da onun için, asılda hakim olmak var da onun içindir. Onlar gerçek manada İsevi olmuş olsalardı İsa (as) ın hayat tarzını benimsemiş olurlardı, bugün İsa (as) ın hayatı ile papanın hayatına bakalım açık olarak görürüz onların İsa (as) ile ilgilerinin olmadığını. İsa (as) ın iki tane malzemesi varmış bir tarağı varmış, uzun saçlarını tararmış bir de sabunu varmış cebinde o kadar dünyalığı o kadar mülkü malı.

Bir gün giderken birisi toprak ile dere kenarında elini yıkıyor toprak tahir, temiz diye sabunu atmış sabuna ihtiyaç yok demiş, birisine bakmış parmakları ile saçlarını tarıyor, tarağa da ihtiyaç yok demiş onu da atmış bakın hiç dünya varlığı diye bir şey yoktur üzerinde. Ama gelin görün ki O'na intisabı olduğunu söyleyen kimseler dünyaya hakim olmak için yapmadıkları haksızlık kalmıyor. “Birisi senin yanağına bir tokat atınca öteki yanağını çevir” diyor İsa (as) hangisi çeviriyor ki tokat atmadan tekme atıyorlar Irak'ta ne yaptılar ki onlara ne tokat atan oldu ne tekme atan oldu, ama her gün on tane kırk tane garip insan orada ölüyor. Kendilerinden bir diğerlerinden kırk İseviyet nerede kaldı,

Bir Hadis-i şerif'te gene İsa (as) yeryüzüne gelecek putu kıracak domuzu öldürecek haçı kıracak domuzu öldürecek diye söylüyor. İsa (as) yeryüzüne geldiği zaman bakın burası bir acayip bir iştir, onu ilk inkar edecek olan Hıristiyanlar olacaktır. Çünkü İsa (as) kendi hakikatı üzere gelecektir. Onlar İsa (as) ı kendilerinin şekli ile tasavvur ettiler İsa (as) a o şekli veriyorlar. Tabi o hayellerindeki yaşadığı suret İsa (as) ın gerçek kimliğine uymadığı için inkar edeceklerdir. Diğer taraftan da Mehdi (as) gelecek onun devrinde yani doğudan da islamın içinden Mehdi (as) gelecek dünyanın kargaşa olduğu

zamanlarda onu da öyle deniyor ki evvela islamın içinde tutucu kesim reddedecek.

Yani şer’i kesim reddedecek, çünkü Mehdi (as) geldiği zaman islamın da hakikatı üzere gelecektir. Yani tevhid hakikatı üzere gelecektir, fıkhi hakikat üzere değil, tevhid hakikatı üzere gelecek. Mesela bu gün Hz Âli efendimiz gelse O’nun müntesibi olduğunu söylediği alevileri keser evvela. Çünkü biz aleviyiz diyorlar ama Hz Ali ile ilgileri yoktur ne yazık ki. Üç beş tane sözü varsa 95 tane sözleri yanlış, yahut tutumları yanlış, tabi biz yanlış doğru ayıracak hakimler değiliz onları da mevzu geldiği için söylüyorum. Yani kim ki genelde arkalarında kalmış o gidenin yaşantısıdır yaşantılarını değiştirmişler asılları kalmamış.

İsa (as) ile başlayan yine insanlık tarihinde hadise var Musa (as) tur dağında Tevrat-ı Şerif i aldığı zaman وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي 7/143 “Ya rabbi bana bu kadar yakından seslendin bana kendini göster” dediği zaman لَنْ تَرَانِي sen beni göremezsin işte bu görüş hadisesi, İsa (as) ile başladı. Bakın İsa (as) ın “ayn” ve “sin” harflerinden meydana gelmektedir. “İsa” diye geçiyor, “Sin” uzatmalı “ayn” ile yazıldığından zaten “ayn” göz demektir. Zaten şeklide göz gibidir, “ayn” bazı yerde kapalı göz gibidir, işte kim ki “ayn” ın hakikatini idrak etmezse o kapalı gözü ile “ayn”ı kullanıyor. Kim hakikatini idrak ederse gözleri açılıyor zaten “ayn” göz demek görmek demektir, “İsa” oradaki “sin” insan demek “ayn” ve “sin” gören insan manasınadır. Yani İsa (as) mertebesinde Allah’ı görme yolu başlamış oluyor, ancak fenafillah mertebesi olduğundan orada Allah’ı görenin de kendinden haberi olmuyor, kendini gaib etmiş oluyor, kendini kaybetmiş oluyor. O zaman gören “İsa”

değil, İsa'da gören Hakk olmuş oluyor. Yani İsa orada kayıp oluyor, işte burası da fenafillah mertebesidir.

İsa (as) dan sonra gelen Bakabillah mertebesi Hz Rasulullah işte O da "*Bana bakan Hakk'ı görür*" diyor tekrar İsa (as) mertebesinden sonra Bakabillah hakikati ile o "İkra" gecesinde faaliyete geçen o mertebe miraca çıkıp döndüğü ertesi gün sabahı *"Men reani fakal real Hakk*" Kim ki bana baktı Hakk'ı gördü diyor. İşte bu da Hakk ile beraber tafsil aleminde yaşamak tafsilat aleminde tek olarak bir olarak Hakk ile birlikte yaşamaktır. Biz öyle inanıyoruz İsa (as) vakti geldiğinde gökten inecektir, Mehdi (as) ile birleşecekler Deccal denen varlık o gün insanları çok kötülüğe sevkedecek onu birlikte öldürecekler ondan sonra 15-20 sene yeryüzü sulh olacak.

Çok güzel zenginlik bolluk olacak ondan sonra tekrar gidecek ve İsa (as) yanılmıyorsam 70 yaşında vefat edecek çünkü إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ 3/55 biz onu eceline yetireceğiz yani senin ömrünü tamamlayacağız şimdi 33 yaşında göğe çıkarıldı daha 37 sene yaşayacak dünyada. Ondan sonra fiziki eceli ile yani Azrail (as) ın aldığı şekliyle hayatını sürdürüp ondan sonra da kıyamet başlayacak.

Efendimiz kıyametin on tane büyük alemeti oldığunu söyler kıyametin onlar da belirlidir, doğudan bir ateş çıkması, dabbet-ül arzın çıkması güneşin batıdan doğması, gibilerden. Şöyle bir husus var, Muhiddin-i Arabi Hz leri manasında bir gün Kabe'de tavaf ederken manasında İdris (as) a mülaki oluyor, İdris (as) ı gördüğünde soruyor, "İdris" tedris demektir, tedrisattan geliyor, yani İdris (as) bir çok sanatın ustası bir çok ilmin de zuhurudur, 15 tane kadar ilmin yeni mucidi imiş. Yani çok büyük alim bir insanmış aynı zamanda peygamber, ve sanatkardır.

Hatta terzilerin de piri olduğu da söyleniyor. Bir ustam vardı rahmetli Allah rahmet eylesin dükkanda bir yer vardı, orada

işte uzun ince bir tabela vardı orada yazıyordu, *"Her seherde besmele ile açılır dükkanımız Hz İdris (as) dır pirimiz*" diye o günlerden kalan bir anısı vardır. İdris (as) ı manasında görünce soruyor, "*efendim kıyamet alemetlerinden bana bahseder misin"* diyor, İdris (as) da diyor ki "*Adem'in yeryüzünde görülüşü kıyamet alemetidir"* diyor. Alamet daha oradan başlıyor. Neden çünkü kıyamet insanlar üzerine kopacak, insan yeryüzüne gelmemiş olsa dünyanın kıyameti kopmaz.

Çünkü kıyamet insanlar içindir dünya için değildir. İşte Adem'in yeryüzünde görülmesi kıyametin ilk alameti ve büyük alemetidir. Ve de kıyametin en büyük alemeti bütün bunların üstünde başka en büyük alemeti gene az önce bahsedildiği gibi "IKRA" gecesidir. O kıyametin en büyük alemetidir. Şimdi biz kıyamet gününü yaşıyoruz, yedinci günü yaşıyoruz, bakın bunu iyi bilelim, biz kıyametin içindeyiz yaşıyoruz, kıyamet bir süredir, bir günde oluşacak bitecek bir şey değildir. O en sonunda oluşacak, dağlar yerinden oynayacak o son perdenin kapanmasıdır o sahne şimdi oynanıyor biz kıyamet oyununun içindeyiz, onun için ümmet-i mergube ümmet-i ahır zaman ümmeti, deniyor bize, biz son zamanda yaşıyoruz kıyamet içindeyiz süresindeyiz.

Hz Peygamber ile başladı Hz Peygambere gelen ilk vahiy ile başladı, bu kıyamet süresi, o perde açılmaya başladı, Efendimiz diyor ki "*benimle kıyamet arasında şu iki parmağım kadar zaman vardır*" diyor, yani çok az bir süre vardır diyor. Yahudilerde ve Hıristiyanlarda 6 gün vardır, onlarda son olmadıkları için onların yedinci günleri yoktur, biz yedinci günü yaşıyoruz, hani إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ 07/54 Yani Allah bütün bu alemleri altı günde halk etti Tevratta da buna benzer fade vardır, Yahudiler diyorlar ki, Allah altı günde bu alemleri halk etti yoruldu yedinci gün de dinlendi o gün de Cumartesi Sept günü o gün

Yahudiler bu hususta çalışmazlar. Ama biz yedinci günün içindeyiz ümmet-i Muhammed'iz bize dinlenme yok çünkü Cuma günü Cuma Suresinde belirtildiği gibi, hazırlıklarınızı yaptıktan sonra işinizi bırakın Cuma saatinde namaza gidin namaz bittikten sonra yeryüzüne dağılın rızkınızı kazanın diyor. Gidin istirahat edin demiyor, ancak Cuma günkü müsaade. Sabah namazından öğlen ezanı okunmasına yarım saat kalıncaya kadardır, bu da hazırlık süresi hazırlık devresi temizlik devresidir.

Biz yedinci gün ehli olduğumuzdan yani kıyamet ehli olduğumuzdan bütün kavimlerden milletlerden daha çok çalışmamız gerekiyor. Çünkü her yönde kemalli olduğumuzdan ahiretimizin de onlardan kemalli olması gerekiyor. Hz Peygamber "*Ben sizin çokluğunuzla öğüneceğim"* diyor, ama çokluğunuzdan kasıt tevhid ilmini anlayan yani hakikati Muhammedi'lerin çokluğundan yoksa ismimizin nüfus kağıdında "İslam" yazmasından değildir, inşeallah O'nun şefaati her birerlerimize gelir de ayrı konu ama biz o şefaate hak kazanacak çalışmaları yapmamız gerekiyor.

Ölüm ile ilgili soru vardı, ölüm ile ilgili hazırlıkları yapıyoruz, o çalışma devresi ayrı bir de ölümün hakikati, ölümün hakikati diye bir bölümde geçer, İbrahim Hakkı Erzurumlu'nun Marifetname'sinde "Ölümün hakikati" diye bir bölüm geçiyor, Kur'an-ı Kerim'de de ölümden çok bahseder, bazı kişilerin ölümünün çok zor olacağını bazı kişilerin ölümünün de çok kolay olacağını meleklerin gelip sen dünyada iken bizimle beraberdin ölüyorken de biz seninle beraberiz senin yanındayız derler,

02-ÖLÜM HAKKINDA

Ölüm hakkında mevzumuz vardı, nasıl ki az önceki mevzuda Âdem (as) ın yeryüzünde görünmesi kıyamet alâmeti kişi de doğduğu anda ölümün alameti başlıyor. Doğduğu anda

ölüm süreci başlıyor, doğmadan bir süre yok. Nasıl ki yola çıktığın zaman yolun süresi başlıyor, nereden nereye gidecekse yola çıktığı an tekerlek ilk dönmeye başladığında süre başlamış oluyor. Kur'an-ı Kerim'de Mülk Suresinde خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ 67/2 bakın burada önce "*ölümü halk etti*" diyor, halk etmede ölümü öne alıyor, yani Allah evvela ölümü halk etti, hayatın halk edilmesi sonra geliyor. "Ölümden sonra hayatı halk etti" şimdi biz çocuğumuz torunumuz kızımız neyse dünyaya geldi, yaşama geldi, zannediyoruz, yani hayata başladı zannediyoruz, tabi hayata başladı da, hangi hayata başladı, orada başlanan hayat fiziki manada hayattır, yani şu et kemiğin kanın hayatı yani et kemiğin hayatıdır. Ama o bizim hayatımız değildir, bu yaşayan hayata başlayan hayat, bizim maddemizdir, madde yapımızdır.

İşte bu madde yapısı oluştuğu zaman onun varlığında mevcut وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي 15/29 Yani ilahi ruh bu et kemik ile perdelenmiş oluyor, hükümsüz hale geliyor, böylece de ölü hükmüne düşüyor, ölmüş oluyor. İşte biz Hakk'tan ayrıldığımız zaman yani dünyada zuhur edip Hakk'tan ayrıldığımız zaman manen ölmüş oluyoruz. Yani kabul edilmiş hükmen ölü kabul edilmiş oluyor. Ne zaman ki hayatta gerçekleri idrak etmeye başlıyoruz gerçek manada yaşamayı kendimizi tanımayı iman ehli olmayı idrak ediyoruz o yolda çaba sarf ediyoruz, işte o zaman yavaş, yavaş gözlerimizi yavaş, yavaş açmaya çalışıyoruz, yaşımız kaç ise o devrede, 30 olur, 40 olur, 50 olur, 60 olur.

O zaman uyanmaya başlıyoruz yavaş, yavaş hani diyorlar ya "*gaflet uykusundan uyanmak*" bu söz seri olarak söylenir, gaflette kalma gafletten uyanma, ama bu sözün yaşanması mühim sadece söylenmesi değil. Gafletten dendiği zaman neyin gafleti işte öyle bir gaflet denen şey ki kendi hakikatimizi örten her türlü şey bizim için örtü setr örtme ve perde

olmaktadır, işte bunların hepsi gaflettir. Bizi Hakk'tan ayıran ne varsa hepsi perdedir, ve de gafletimize sebep oluyor, bizi Hakk'tan uzaklaştıran her şey gaflet perdedir. İşte bu perdeler ancak ilim ile açılabiliyor, bilgi ile irfaniyet ile açılabiliyor, işte bu bilgi de kişinin kendini tanıması yönünde olan bilgilerdir yoksa sadece fıkıh bilgileri değildir.

Tabi ki onlar da lazımdır, bir insan namaz kılarken nasıl hareket edecek nelere riayet edecek ama bu o fiziki bedenin hareketlerini düzenleyen bir sistem fıkıh ilmi, ama bir de ruh ilmi nur ilmi irfaniyet ilmi var ki o da bize kendimizi tanıtıyor. Hakk ile olan aramızdaki bağlantıyı bağı ortaya çıkarıyor. İşte dünyaya gelen kimse fiziki manada dirilmiş gibi gözüküyorsa da hakiki manada ruhi manada ölmüş olmaktadır. Bu dünyadan giderken de eğer bu dünyada kişi dirilebilmişse gerçek manada "Hay" bakın Allah'ın Sıfat-ı Subutiyenin başındaki faaliyet ile faaliyetini gösterebilirse yani hakikati ile "Hay" olabilirse bu dünyadan da diri olarak gidiyor.

Öldü denildiği zaman o ölmüyor gerçek manada dirilmiş aslına ulaşmış oluyor. Hani Mevlana Hz leri ile Muhiddin-i Arabi Hz lerinin manevi oğlu vardı, Saderettin Konevi bunlar vaktiyle yakın dostmuşlar, demişler ki hangimiz evvel rahmetlik olursak o onun cenaze namazını kıldırsın, şimdi bu belki hikaye belki rivayet tam aslı hatırımda değil, yanlış da olmasın tarihi bir hadisedir, Mevlana Hz leri rahmetlik olunca Sadretin-i Konevi ye O'nun cenaze namazını kıldırmak düşüyor, bütün halk hazırlanmış cenaze musalla taşının üstünde duruyor, geçmiş imamete Sadrettin-i Konevi "Allahuekber" diyecek diyemiyor bir türlü.

"Allahuekber" diyecek ellerini kaldıramıyor, üç defa bu böyle oluyor ve namazı kıldırmıyor, bir başkası eskici dedenin sevdiklerinden birisi namazı kıldırıyor, şimdi tabi herkes merakta ama cenaze telaşından kimse bir şey soramıyor, cenaze yerine yerleştirilipte birkaç gün sonra sakin kaldıklarında yakın dostları geliyorlar Sadrettin-i Koneviye efendim diyorlar böyle bir hadise oldu, orada dikkatimizi çekti bunun sebebi neydi, neden üç defa teşebbüs ettiniz de bir türlü

namaza duramadınız ve sonrada kıldırmayı bıraktınız. Sormayın diyor ama yakın dostları ısrar edince anlatmaya başlıyor, Ben diyor gittim tam tekbir alacaktım, Hz Mevlananın ruhaniyeti belirdi, diyor ve kimin namazını kıldıracaksın ölünün mü dirinin mi namazını kıldıracaksın diyor.

Ölünün namazını kıldıracaksan ben ölmedim ki diyor, ölmeyenin cenaze namazı kılınmaz, dirinin namazını kıldıracaksan dirinin cenaze namazı olmaz diyor, bundan dolayı aciz kaldım diyor. Ne büyük bir hadisedir bu, dirinin cenaze namazı kıldırılmaz, işte böylece tabi bu bir hikaye olsun veya bir misal olsun diye yapılmış bir hadisedir, namazını kıldıran kimse ötekinden daha aşağıda bir şeyde kıldırmış gibi anlamayalım onun namazını kıldıran da irfan ehlidir, ama fiziki manada da bir görevin yerine getirilmesi lazımdır o da o görevi yerine getirmiştir. Diğeri ise Sadrettin Konevi ise bir irfan bilgisi arkasında bırakmış tatbikatı bırakmış olmaktadır.

İşte kim ki hayatını böyle Hay isminin gerçek zuhuruyla sürdürürse hani "*Senin aşıkların ebedi ölmez Allahım*" derler ya bir kasidede, kendini tanıyan kimse burada daha emanetini teslim ettiğinden yani fiziki beden varlığını Hakk'a verdiğinden zaten onun o وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الأُمُورُ 2/210 bu hususta bir çok ayetler var, إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ 2/156 gibi ayetlerde de belirtildiği gibi kendi emanetini sahibine vermiş olan kimsenin ne vereceği canı kalır ne alacağı bir başka bir şey kalır, işte böylece ölüm bazıları için çok güzel bir şey olur, aslına kavuşma rabbına kavuşma, bazıları için de dünya için yaşadığından ahiret için de bir şey hazırlamadığından, iflas edeceğinden dünyadaki malını mülkünü bırakmak istemez, çevresini bırakmak istemez. Gene böyle anlatırlar, bazen hikaye bazen rivayet olarak yavaş, yavaş gidiyoruz.

Ölüm anında birisi çok zorluk çekiyormuş, bir türlü ruhunu teslim edemiyormuş doktor getirmişler olmamış efendim işte

bir sürü işler zaman geçmiş ama çevredekiler de çok üzülmüş zahmet çekiyor diye, şu yan sokakta salih bir kimse vardır bir de ona soralım demişler, yaşlı bir amca var bir de ona soralım diyorlar, neyse onu getiriyorlar bakıyor, bakıyor ölüm anındaki kişiye bir türlü anlayamıyor, soruyor bunun işi neydi, ne iş yapıyordu, efendim diyorlar usta başıydı, hemen gidiyor kulağına "paydooos" diyor, o anda kişi hemen ruhunu teslim ediyor.

Bir türlü fabrikadan çıkamamış şu vardiya bitsin bu vardiya bitsin sıkıyor kendini ruhunu veremiyor, paydos deyince ha diyor tamam iş bitmiş, bunlar olmuştur veya olmamıştır, ama gerçek ifadeleri vardır, belki kurgu hikayedir, belki yaşanmış olaydır, ancak bir gerçeğin ifadesidir.

Bir de bektaşinin birisi varmış, çevrede yine birisi rahmetlik olmak üzere ev sahibi Kelime-i Tevhid getirtmek istiyor, onu telkin ediyorlar "La ilahe illallah" dedirtmek istiyorlar, "La lalal .. "diyor ilerisini getiremiyor. Bir ehl-i hal bulalım da ona bunu yaptıralım diyorlar, bir Bektaşi varmış onu buluyorlar hemen gel dede diyorlar. Oraya Bektaşi dedesi gelmiş çevredekiler hep telkin ediyorlar "La ilahe illallah" diyecek Bektaşi hemen ağzını kapatmış, ev halkı bu olayı görmüş neredeyse bektaşiyi boğacaklar, neden mani oldun diye Bektaşi durun durun diyor, dinleyin bakalım diyor, neden üstümüze geliyorsun diyor, var mı diyor böyle yağma biz bir ömür boyu iflahımız kesildi "la ilahe illallah" diye, diye o ömründe bir defa diyecek bizimle beraber gidecek yok öyle yağma diyor. Bu da belki bir Bektaşi hikayesidir.

Şimdi bazı insanlar zor can veriyor, bazıları kolay can veriyor, hadiseleri incelemek lazımdır, yani başında bulunupta gerçekten o halde mi diye Cenab-ı Hakk onların azabını o anda kısmen vermez ama ahirete bırakır hepsini o zaman ahiretteki azabı daha çok olur, iyi olanların da biraz zorlukla canının alınması sevabını artırması içindir. Şimdi insanın başına gelenler iki halin içindedir. Ya geçmişte günahları vardır onun kefaretini öder, yani sıkıntı çeken kimseler hayatlarında geçmişte günahları vardır, ücretini öder o şekilde ahirete

kalmaz çünkü burada ücret ödemek çok kolay olur burada ödediğimiz ücret bire, bir dir, ahirette ödediğimiz ücret bire bindir, ve de uzun sürelidir.

Yani buradaki ödenen ücret dünya değerleri içinde kadardır, ama ahirette ödenecek ahiret değerleri kadardır. Yani burada bir kazancımız bize bin kazanç getirirken bir zararımız da bin zarar getirebilir, süre de uzun olduğundan daha çok olur. İşte Cenab-ı Hakk kullarına rahmetinden varsa günahları bazı zorluklarıyla kefareti olur günahlarına, ama yoksa böyle günahları Cenab-ı Hakk sebep halk eder ki, ona ahirette Rahmet versin diye. Burada çektirir onun karşılığını ahirette verir, yani bazı insanların çektiği azablar sıkıntılar dünyada bu yüzdendir, ayrıca bazıları da hususi olarak rezilce bir ömür yani zorlanarak yaşanan bir ömür, yaşarlar, yaşlıdır hep uzun senelerdir yatakta kalmıştır, bunların da Cenab-ı Hakk cemiyetin fedaileri olduğunu söylüyor.

Yani cemiyete numune olsun diye biz bazı kimselere ömürlerini uzatırız, zorlukla yaşatırız ki örnek olsun diğerlerine de şükretsinler diye, işte bizim başımızda böyle bir zorluk yok diye şükretsinler diye, bakın cemiyetin fedaisi oluyor, onlar. Kendilerindeki sağlığın kıymetinin bilmelerine sebep oluyor. İşte o kadar kişi ondan faydalandığı sürece kaç kişi ondan ibret aldığı sürece o kadar kişinin sevabı o hastaya ve bakanlara yazılmaktadır. Yani kendisi durduğu yerden sevap kazanmaktadır, çünkü onun ızdırabı var, tabi ki o ızdırabın karşılığı olacaktır. Cenab-ı Hakk azab etmez durduğu yerde, mutlaka bir sebebi vardır, o sebep de kulunun lehinedir.

Bazı melekler geliyor, biz seninle dünyada dost idik bu gün de seninle dostuz korkma gel seni alıp götüreceğiz diye Hakk'ın huzuruna götürürler hiç haberi bile olmaz kişinin ruh teslim ettiğinin haberi bile olmaz. Bazılarına sevdiği kimseler gelir daha evvelce ahirete göçmüş olan işte varsa mürşitleri pirleri babaları anneleri Hakk'ın indinde makbul olanlar gel oğlum seninle bir bahçeyi dolaşalım alırlar ruhunu bahçeye götürürler, o da rahatlıkla çıkar gider, hiç zahmet çekmez, ama bazıları da vardır boğazından dikenli çalılar gibi çekerler

öylece ızdırapla alırlar melekler ruhlarını diye belirtiyorlar, tabi bu ayrı bir konudur, ölüm hakkında araştırarak bir kitap yazılabilir, özet olarak böyledir.

Kendini bilen kişinin ölümü rahat olur, neden çünkü dünyada vermiştir daha malını sahibine iade etmiştir, onun için son giderken ona hesap sormazlar zaten muhasebesini yapmıştır, Tabi “Ya Sin” Suresi her zaman her yerde olduğu gibi Tebareke Suresi okunur, Tebareke Suresinden bahsederken Efendimiz okuduğumuz her mana dilimizden çıkan bir lisan yani bir kelime bir silüet kazanmaktadır, kimlik kazanmaktadır, manası itibariyle bir kimlik kazanmıştır. İşte ahirette bizi karşılayan her şey bizim dünyada ürettiğimiz varlıklardır.

Eğer cehennem işi yapmışsak burada zebani üretiyoruz, yanı kinden bağırmaktan vurup kırmaktan çalmaktan çırpmaktan her yaptığımız fiilimiz bir silüet kazanıyor, bir varlık kazanıyor, iyi işler yaptığımızda, bahçeler güzellikler evler saraylar köşkler gibi kimlik kazanıyor. يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ 86 /9 ayetinde bu sırlar anlatılıyor, o gün sırlar ortaya çıkacaktır dediği budur. Biz şimdi yaptığımız fiillerden meydana gelen varlıkları göremiyoruz, latif kimlikler oluşturuyorlar. İşte bizi ahirette onlar karşılayacaktır. Eğer yaptığımız güzel işler ise güzellikler melekler şeklinde karşılayacaklar, eğer yaptığımız eksi çirkin işler ise, çirkinlikler karşılayacaktır. Ne yapmışsak onu ne götürmüşsek buradan sırtımızda onu göreceğiz karşımızda. İşte bunun en güzel şeyi kişinin kendini bilip tanıması ve dünyada iken hesabını kitabını yapması ruhunu dünyada iken bedenini dünyada iken iada etmesidir.

Onunda işte “Men arafe nefsehu fakat arefe rabbehu” kim ki nefsini bildi o rabbını bildi, rabbını bilen kimseye sorgu sual olur mu, olmaz. Hani bunun da hikayeleri vardır ya Bayazid-i Bestami Rahmetlik olmuş ta aradan birkaç gün geçtikten sonra yakın dostları onu rüyasında görmüşler soruyorlar “Ya Bayazid nasıl karşılandın sana neler sordular” diyor ki sorgu sual

melekleri geldi, başladılar bana sormaya işte sen kimsin, Rabbın kimdir, dinin nedir gibi, ben onlara dedim ki durun, durun bir dakika sizden izin istiyorum müsaade edin ben size bir şey sorayım evvela siz sonra bana istediğinizi sorun dedim.

Melekler de bu işe hayret ettiler nasıl bir adam diye diyor, böylesiyle hiç karşılaşmadık diyorlar, meleklere diyor ki siz nereden geldiniz işte biz bir yılı 50 bin yıl olan yerden geldik, diyorlar o da ya öyle mi, peki gelirken rabbınızı unuttunuz mu diyor, melekler de unutur muyuz diyorlar, bunun üzerine, ben bir metre yukarıdan geldim rabbımı unutur muyum diyor. Melekler tamam, tamam zaten senin böyle diyeceğinizi biliyorduk, hadi Allah rahatlık versin diyorlar gidiyorlar. İşte böyle öyle bir yerde kayıp geçiyor ki Cenab-ı Hakk melekler insana bir tek şey soracaklar evvela kabirde diyor tabi şeriat ehline göre peygamberin kim rabbin kim kitabın ne bunlar sorulacak ama bunlardan ötede bir şey sorulacak وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَاكُنْتُمْ 57/4 “O sizinle beraberdi siz neredeydiniz” bu soruya cevap verenin ötekilerin hepsini kolay cevap verir diyor. Yani O dünya hayatında ömür boyu sizinle beraberdi siz nerede idiniz, ondan haberiniz yoktu, bunun cevabını orada verirse burada da onu öğrenirsek artık bize ne soru meleği gelir, ne de bir şey gelir. Melek neyi soracak ki hesap kitap neyini soracaktır. Vücudu kalmamış varlığı kalmamış, bir varlığa ne soracaktır ki. Kim ne soracaktır ki, hepsi sahibini bulmuş ortada bir şey kalmamış ki sorulacak kimse kalmamış sorarsa Allah’tan sorsun.

Çünkü hepsi ondadır, O’na da kim soracak ki bir şey. Ölmeden evvel ölmek, ölmüş kişiye bir şey soruyorlar mı, kabrine başına gidip te şunu ver bunu ver, yok yok ki zaten kendi yok yoktan yok çıkar, bunu herkes gayreti nisbetinde yaşar, ama bunu yaşamaktan bilmesi çok büyük bir hadisedir. Yani sadece bilmesi bile büyük bir hadisedir. Yaşaması da çok güzel bir hadisedir. Yapılacak şey bakın kendimizi tanımak

bundan daha ileriye daha ileride bir fiil yok bir anlayış yok bu dünyada daha ileride daha bir değer yoktur. Bütün bu odanın içini altın ile doldursalar onun yanında bir toz tanesi kadar yapmaz. Toz tanesi kadar değer yapmaz. Çünkü o burada kalacak onu ahirete geçiremiyoruz ki yani geçmiyor ki hani kefenin cebi yok derler, işte kabaca basit olarak kefenin cebinde yok ama ruhumuzun cebinde her şey vardır, yani ruhumuzda cep var, oraya koyarsak onunla birlikte gider veya gönül cebimize koyarsak imanımızı da muhabbetimizi de her şeyimizi de oradan gider bizimle beraber.

Kur'an-ı Kerim'de dört yerde geçiyor "İKRA" اِقْرَأْ كِتَابَكَ

17/14 اِقْرَأْ birisi Cebrail (as) geldiğinde "OKU" diye üç yerde geçiyor, dördüncüsü de İsra suresinde geçiyor. İşte bu ahirette ölümden sonra insanlar kabirlerinde yatacaklar kıyametten sonra genel ölümden sonra kıyamet olduktan sonra kabirlerinde yatacaklar uzun bir süre onun süresini bilmiyoruz, belirli bir süreden sonra yağmurlar başlayacak biraz mai yoğun yağmurlar başlayacak o yağmurlardan sonra onun bereketiyle insanlar "Cerade" diyorlar çekirge şekliyle baharda çekirgeler "pıt" diye fırlayıveriyor çekirge. İşte herkes bulunduğu yerlerden kabirlerinden öyle zuhur edecek tabi ilk kabrinden çıkacak olan Hz Rasulullah Efendimizin kendi olacaktır.

Cebrail (as) kıyamet koptuktan her taraf düz olduktan sonra yeryüzüne göndereceğini söylüyorlar Cenab-ı Hakk'ın Cebrail (as) ı "Git yeryüzünde habibimin kabrini bul" Cebrail (as) yeryüzüne gelecek kabir yok, çünkü hepsi bitmiş ne Kabe-i Muazzama kalmış Mescid-i Nebevi kalmış, hepsi yıkılmış, yok. Geriye dönecek ya Rabbi bulamadım diyecek, bir daha in bak, indiği zaman yeryüzünün bir mahallinden bir NUR'un yükseldiğini görecek diye kitaplar yazıyor. O Nur'u gördüğü zaman anlayacak ki orası Hz Peygamberin kabri, işte gidecek başına O evvela dirilip kalkacak dirilecek sözü burada yanlış, ölmedi ki dirilsin.

Kabrinden kalkacak O'ndan sonra diğer insanlar işte öyle çekirgeler gibi pat, pat, kalkacaklar insanın her tarafı dağılıyormuş ta bir sırtında mı neresinde küçük bir kemik varmış o bozulmuyormuş, oradan tekrar kendi kimliğini bulacak deniyor, yalnız oradaki elbise bu elbiseler olamayacak bunlar çürüdüler gittiler, ama bu elbiseye benzer mahşerin yaşantısına güç yetiştirecek bir elbise verecekler gene toprak ağırlıklı bir elbise ama sistemi daha başka olacak onu bilmiyoruz.

Yalnız bu elbiseler değil bunlar çürüyüp gidiyor, bu elbiselerle olsa zaten mahşer sıkıntısına bu elbiseler dayanamaz, ne diyor bakın güneş iki mızrak boyu çok yaklaşacak insanlar terleyecek diyor. Güneşin harareti o kadar fazla ya güneşin harareti ısıdan sadece aydınlığa dönüşecek yani aydınlatacak harareti kalmayacak bir başka şekilde oluşacak veya insanlara çok büyük bir güç verilecek. Ama o da biraz mantığa ters düşüyor çünkü beş bin derecede her şey eriyor, dünya da kalmıyor, güneşin sıcaklığının bunların erime noktalarından çok fazla olduğu söyleniyor. Yani bu haliyle olsa dünya ahirette de olsa erir buhar olur yani ortada hiçbir şey kalmaz.

Allahualem belirtilenler öyle demek ki güneşin ateşi biraz değişik forma girecek aydınlatıcı tarafı kalacaktır belki de. Her neyse işte böyle bir elbiseler verilecek hesap kitap görüldükten sonra cennete giden cennete cehenneme giden cehenneme oraya giderken de üçüncü bir elbise verecekler çünkü mahşerdeki elbise ile cennette ve cehennemde yaşanmaz, mümkün değildir. işte oraya giderken de kapıda belki de giydirecekler o elbiseleri cennet kapısında cennet elbisesi cehennem kapısında cehennem elbisesi, başka türlü haksızlık olur zaten de olmaz, ama insan içindeki ruh yapısı olarak aynıdır, nasıl askere giderken asker elbisesi giyiyor, o kişi aynı ananın aynı babanın evladıdır.

Asker elbisesini giyince içindeki değişmiyor ki, veya okula giderken önlük forma giyiyor çocuklarımız aynı çocuktur. İşte orada mahşer günü bütün insanlar toplanacaklar belirli bir sürede yani o toplanma yeniden oluşum bittikten sonra gökyüzünden sahifeler olarak kitapları gelecek insanların, bazılarının sağından bazılarının solundan, gelecek. İşte onların hepsine o gün diyecekler ki اقْرَأْ كِتَابَكَ 17/14 Kitabınızı okuyun bakalım herkes o mahşer sırasında beklerken kitaplarımızı hepimiz okuyacağız, اقْرَأْ كِتَابَكَ dediği odur, kitabınızı okuyun. Sağından verilenler said, solundan verilenler şaki, yani kitabı solundan verilenler cehennem ehli olduğu daha orada anlaşılmış olacaktır. Yani mahkeme-i Kübra kurulmasa bile kişilerin ellerine verilen o kitaplardan kendi akıbetlerini görmüş olacaklardır. Nasıl hani maliyeden şurdan burdan bir şey geldiği zaman onun içinde şu kadar borcun var diyor, biliniyor ne olduğu ama mahkemede bunun miktarı tesbit edilmiş olacaktır. Şimdi birisi cezalı cezalı da hakim o cezanın süresini belirtiyor.

İşte mahkemede o süre şekli belirtilecektir. Cennete gidecekse hangi, hangi cennete gidecek cehenneme gidecekse neresine gidecek o belirtiliyor, اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا bu gün bu kitap size yeter denecek. Şimdi bu ahirette olacak bir hadisedir, bunun bir de bugün olacak hadisesi vardır, bugün olacak tarafı vardır. Şimdi aklen şu anda mahşerde yaşadığımızı kurgulayalım var sayalım şimdi var sayalım bu bizim başımıza gelecek şimdiden var sayarsak tecrübemiz olur. Orada sıkıntı çekmeyiz. Düşünelim şimdi hepimizin kitapları uçuşa uçuşa geldi hepimizin kitapları, ortadan geldi diyelim göğsümüzden gönlümüzden geldi, oku bakalım kitabın içinde ne var, şimdi bu akşam hadi size bir görev verelim, hepimiz kitaplarımızı

okuyalım, bir başka görüşmemizde ne yazabilirseniz üç beş satır on satır yarım sayfa bir sayfa neyse gönül kitabından okuduklarımızı yazalım bakalım bizim kitaplarda ne yazıyor.

O güne bırakmayalım tecrübesini burada yapalım nasıl hani çocuklar bir sürü ön imtihanlara giriyorlar hazırlık yapıyorlar işte bu sohbetler bu toplantılar hep o günün provalarıdır, yaşantılarıdır, hazırlık yaşantılarıdır, hem de lafzi manada değil, yani hayali manada değil gerçek manada buradaki zor değil ötekiler daha zor. Şimdi biz kul kula insan insana kardeş, kerdeşe soruyoruz yani görüşüyoruz. Orada böyle bir uygulama yok soran Allah'tır, yahut peygamberimizin huzurunda O'na mahcup olmak var, işin sonunda burada mahcubiyet yok ne bildikse onu biliriz, söyleriz yazarız ayrı konu ama orada bunun dönüşü yok bir daha.

Bakın bu çok mühim bir hadisedir, bir ümmetin yahut kavimin peygamberi önünde mahcub olması gibi yahut bir evladın anne babasının yanında mahcub olması zor bir hadisedir düşünenler için. Bizden (s.a.v.) Efendimiz "Ümmet" demiş bakın bize "Ümmetim" demiş, zaten daha doğduğu zaman demiş, ama biz bu şerefe nail olmamız gerekiyor, yani bu şerefi yaşamamız gerekiyor, kabullenmemiz gerekiyor. Diğer peygamberlerin çevresindeki insanlara "Kavim" deniyor, yani belirli bir topluluk, ama Hz Peygamberin çevresine "Ümmet" deniyor.

Bizim peygamberimiz "Ümmi" bir peygamber, buna diyorlar ki işte "okuma yazma bilmiyordu" bu çok yanlış bir ifade bizim "Vahy ve Cebrail" adlı kitabımızda bu husus vardır, Hz Peygamberin bizler gibi öyle kaleme kağıda ihtiyacı yoktu, neden çünkü ilmin anasıydı, ananın çocuğa ihtiyacı var mıdır, ama çocuğun anneye ihtiyacı vardır. İşte bunlar ilmin çocuklarıdır, yani ilimden zuhura gelen ekipman bunlar Hz Peygamberin ekipmana ihtiyacı yoktur. Çünkü kendisi anadır, "Ümmi" anaya mensub, ilmin de anası alemin de anası her şeyin anasıdır.

Tabi Akl-ı Kül olarak da aynı zamanda da babasıdır. Hakikat-ı Muhammediye olarak anası bütün alemlerin anasıdır. İşte biz de O'nun ümmeti olduğumuzdan bu haslet hepimizde vardır. Bakın hepimiz anayız diğer kavimlerin biz anasıyız. Neden çünkü bütün kavimlerin mertebelerini biliyor ümmet-i Muhammed. Hz peygamberden aldığı bilgi ile Kur'an ve hadislerden aldığı bilgilerle diğer kavimlerin asıllarını biliyor. İseviyet ne demek, Museviyet ne demek, İbrahimiyet ne demek ve Hz Peygamber bütün peygamberlere şahit olduğu gibi ümmet-i Muhammed de diğer kavimlerin şahidi olacaktır. Doğru mu yanlış mı yaptılar diye işlerini şahitlik yapacaktır. Onun için gerçekten ciddi manada Hz peygambere gerçek bir ümmet O'nun gibi "Üm" ana olmaya bakalım.

18 bin alem bu alemde zaten mevcuttur, aslında o 18 alemdir o çokluktan kinaye olarak bin denmiştir 18 milyar da deseniz gene de yetmez, yani "Bin" çokluğundan çokluğu ifade etmek için "Bin" denilmiştir, eskiden milyonlar milyarlar yokken en büyük sayı "Bin" idi onun için 18 bin alem deniliyor, bunlar da bizim Namaz kitabının başında Lüb-ül Lüb tarafında bunlar vardır. Akl-ı Kül, Nefs-i Kül bunlar hep birer alemdir, Arş, Kürsi, Yedi kat sema, Üç mevalid, Dört anasır, toprak Ay bunların toplamı 18 yapıyor. Bunların hepsi birer mertebedir.

Çokluktan kinaye 18 bin alem deniyor. Bunların hepsi birer zuhur tecellidir. İşte o اقْرَأْ كِتَابَكَ hükmü geldiğinde bakacağız ki sayfaları aç sayfalar beyaz ama boş açacağız, açacağıız eyvah burası karalanmış, burası siyahlanmış burası yamuk burası yırtık burası kıvrık hepsi de o yan çizdiğimiz yerler diğer taraftan bakacak bir arkadaş dolu, dolu hepsi dolu, şimdi bizim Kur'an'daki yerimiz nedir, veya Kur'an'ın bizde ne kadar yeri vardır, dolayısıyla Hz Peygamberin dolayısıyla Allah'ın yeri ne kadardır.

Şimdi bakın elimizde Mushaf-ı Şerif var, bütünü ile birlikte Kur'an-ı Keriym var, elimizle tutuyoruz başımızın üstüne göğsümüze koyuyoruz, ama bunun ne kadarı bizimdir, kağıt

olarak hepsi bizim de mana olarak ne kadarı bizimdir. İşte Kur’an-ı Kerim’den ne kadar bilgi almışsak ne kadar ayet Sure biliyorsak ayrıca ayet Sure olarak bilmesek de fiili Kur’an tafsili Kur’an dan yani bu alemden neler idrak etmişsek onlar bizim Kur’an’ımızı oluşturuyor. İşte bu ilmi yöndeki Kur’an-ı Kerim’i ne kadar çoğaltmışsak كَ تَ ا بَ لَ كَ Kur’an-ımızdaki Kur’an’i ayetler o kadar çoktur. Kur’an’i hakikatler o kadar çok olacaktır. Hepsinin olması mümkün değildir, Çünkü O’nun hepsi Hz peygambere mahsustur, O’nun şahsında bütünleşmiş oluyor, her birerlerimiz kimimiz Ta Ha Suresini oluşturuyoruz, kimimiz Amme Suresi kimimiz Ya Sin Suresi her birerlerimiz bir Sure bütün bunların toplamı da bir Kur’an ümmet olarak bir Kur’anı temsil ediyor. Eğer Kur’an’dan hiçbir şey bilmiyorsa aman ne büyük bir ızdırap meselesidir. Düşünün bakın Kur’an’a dahil değiliz, bir Besmele’yi bilsek gene de Kur’an’a dahil oluyoruz.

En azından çocuklarımıza Besmele’yi, Kelime-i Tevhid’i öğretilmelidir bakın bu çok mühim bir hadisedir, Kur’an’i bir şey bilmiyorsak Kur’an’ın içinde yerimiz yoktur, duhulümüz yok o zaman Hakk’ın indinde yerimiz yok, Allah korusun, işte ne kadar çok şey idrak edersek Kur’an’i manada Zat’i İlahi manada Kur’an’a nüfusumuz o kadar o kadar fazla olmaktadır. Ve yaşamımız da o genişlikte genişlemektedir, ilim olarak da bilgi olarak da tatbikat olarak da bakın dört tane de Kur’an var, Kur’an bir tane de dört yönü vardır, bunun bir tanesi Mushaf-ı şerif, elimizdeki kayıtlı Kur’an, buna Mushaf, sahifelendirilmiş O’nun hakkında yüzlerce sene halik midir mahluk mudur, diye bunun münakaşasını yapmışlardır.

Kimisi haliktir demiş kimisi mahluktur demiş, mahluktur diyen nasıl haliktir diyebilir, haliktir diyenler nasıl mahluk olabilir demişlerdir, halbuki ikisi de doğrudur, hem haliktir hem de mahluktur. Nasıl oluyor kağıdı mürekkebi mahluktur, ateşte atsan yanar kağıdı yandı ama manaları yandı mı yanmadı?, yanmaz, işte kelam-ı İlahi diyoruz zaten Allah’ın kelamı diyoruz, kelam Zat’ından ayrı mıdır, değildir o halde manası

itibariyle Halik, ama kabı kağıdı mürekkebi itibariyle de mahluktur. Ama bize manası lazımdır, kabı lazım değildir, ama işte o kab olmasa da Musaf sahifeler satırlar olmasa da mana ortaya çıkmıyor. Birincisi budur musaf, ikincisi Elif, Lam, Mim, ذَلِكَ الْكِتَابُ لاَ رَيْبَ فِيهِ işte bunun hakkında şüphe yoktur. الٓمٓ
İnsan-ı Kamil'in de bir adıdır diyorlar ya, ikincisi bu üçüncüsü geniş olarak bütün bu alemler Kur'an'ın sayfası birer ayeti birer Suresi birer cüzüdür. Yani buna Tafsil-i Kur'an diyorlar, fiili Kur'an diyorlar, yani gördüğümüz bu alemin hepsi Kur'an-ı Kerim'in yaygın halidir. Yani açılmış halidir. Okunan Kur'an, *"Hep kitab-ı Hakk'tır eşya sandığın ol okur kimse seyr-i eftan eylemiş*" Yani bu eşya dediğin şey'iyyet dediğin her şey Hakk'ın bir kitabıdır. Ancak kim okur bunu "Seyr-i eftan" vatanları seyir etmiş olan yani meratib-i İlahiyeyi seyir etmiş olan ve gerçek bir seyr-i suluk yapmış olan seyreder bu kitabı duyar okur diyor.

Diğeri de demiş ki *"Her ne söz ki söylenir alemde Türkü ya Arab, tut kulağın kim sanadır cümle dillerden hitap*" İşte bütün bu alem tafsili Kur'andır, ama, sen de Zat'i Kur'ansın bütün bu hitaplar sana söylenmektedir. İşte üçüncüsü de bu alem kitabı, diğeri de Kur'an-ı Natık dedikleri konuşan Kur'an, işte bu dört tanesi ayrı mertebelerden zuhuru bunların dördünü bilirsek kemaliyle Kur'an-ı Kerim'i o zaman anlamış oluruz. Yoksa sadece elimize alıp ta Musaf-ı Şerif diye başımıza öpüp yine rafa koymakla sevap kazanmış oluruz, sadece tabi o da çok güzel bir şey ama bunu ilmi irfanı ile birlikte yaparsak okursak tabi o zamanki kazancımız bambaşka olacaktır.

O zamanki kazancımız sevap değil kendimizi kazanmış olacağız. Oradan da Allah'ı Rabbımızı kazanmış olacağız. Tabi ki hiçbir şey olmamaktansa sevap sahibi olmak güzel şey ama bizim talebimiz sevap değil Cenab-ı Hakk verirse verir vermezse vermez, o ayrı konudur, Onun bileceği iştir, yani İrfan ehlinin hedefi Rabbını kazanmaktır, evvela kendini ondan sonra da rabbını kazanmak sevap kazanmak cennet kazanmak değildir. Cenab-ı Hakk isterse Cehennemine koyar

isterse cennetine koyar, ya rabbi sen bilirsin der, senden gelen neyse biz ona razıyız diye boyun büktüğümüz an bizim benlik cennet davamız olmamış oluyor.

Cennet davası benlikten meydana geliyor, o da nefsaniyetten ortaya geliyor, küçük görüyoruz diye söylüyorum zannetmeyin aklınıza bir şey gelmesin o kadar büyük şeyler ama iyinin iyisini büyüğün büyüğünü faydalının faydalısını yapmaya çalışıyoruz çünkü bu dünyaya bir defa geliyoruz, ne kazandıksak bugün bunu kazandık bu gün gitti, yarın bir başka gün yarın da kazanırsak yarının olur, bu gün bizde bir şey varsa o dünün çalışmasının neticesi olur. Bu gün elimizde ne varsa dün onu kazandık bu gün elimizdedir. İşte bu gün ne kazanırsak yarın da o olacak elimizde onun için günü zayi etmeden gün de değil bize her an lazımdır. Her anın kıymetini bilen ömrünün tamamını değerlendirmiş olmaktadır.

"*Zül celal-i İkram*" vardı Cenab-ı Hakk'ın ikramı Celalinden gelmektedir, çünkü Zül cemal-i İkram demiyor, Zül Celal-i Vel İkram Celalinden cemali ortaya çıkmış oluyor. İşte Ceneb-ı Hakk'ın Kahhar Esması Celal Esmasının zuhur mahalidir. Eğer bir yerde Celal olmazsa orada Cemalin olması da mümkün değildir. Çünkü Cemal durup dururken Cemal olmuyor. Celal geliyor biraz sıkıyor onu biraz zorluyor, yakıyor temizliyor, neticede bu Celal tecellisi ile İkrama hak kazanmış oluyor. Allah cümlemizi böyle Hakk kazananlardan eylesin inşeallah.

05- KUR'AN OKUMAYA BAŞLAMA

اَعُوذُ بِالّٰلهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Muhterem okuyucularım sevgili kardeşlerimizin himmetleri ile çıkarmaya gayret ettikleri bu İpek Yolu dergisinde sizinle

ikinci buluşmamız olacaktır. O derginin okuyucularına yazılıyor, birinci yazımda kısaca hayatımdan bahsederek size özet olarak kendimi tanıtmaya çalışmıştım, bu yazımda ve Cenab-ı Hakk müsaade ederse ve diğerlerinde İslamın özünde var olan İlahi tefekkür hususiyetlerini yeri geldikçe şeriat mertebesinden yeri geldikçe tarikat yol mertebesinden yeri geldikçe Hakikat mertebesinden bazen de imalı olarak marifet mertebesinden anlayabildiğim kadarıyla anlatmaya çalışacağım gayret bizlerden muhafakiyet Hakk'tandır.

İslam bir mertebeler bütünüdür, bakın bu cümle mühim bir cümledir, İslamiyet sadece şeriat mertebesi yani zahirde fiziki manada kullanılan bir sistem değildir. Ama ne yazık ki biz bunu sadece emir ve nehy yani sevap ve günah Cennet ve cehennem hükmünde dört kelime içerisinde kullanmaya çalışıyoruz ve de bu şekilde İslamiyeti boğuyoruz. Hakikat-ı İlahiyeyi ve Hakikat-ı Muhammediyeyi çok dar bir çerçevede kullanıyoruz. İslamiyeti dört kelimenin üstüne oturtmuşuz, sevap ve Cennet Cehennem, sevabı varsa cenneti var, günahı varsa cehennemi var, bu kadar. Peki nerede burada Allah ilmi, İlm-i İlahi, Kur'an ilmi Zat ilmi, yok.

İşte İslamdan maksat Allah'ı tanımaktır, Allah'ı tanımaktan maksat da kendini tanımak, kendini tanıdığın zaman da rabbini tanımandır. Bir kişi kendini bilmezse kendini tanımazsa rabbını tanımazsa bir tane cennet değil on bin tane cennet verseler gene yiyeceği meyvedir kuştur, ettir süttür, onu zaten burada da yiyor, ne olacak ki yani, et süt yemen Allah'ı tanımaya yeterli değil ki, nefsimizin menfaati için neticede bunu yapmış oluyoruz. İşte sevap yapalım Cennete gidelim, Cennette rahat edelim, işte güzel, güzel evler bahçeler altından ırmaklar akan hoş, hoş köşkler, güzel meyveler önünüze kadar gelmiş veya aklın istediği zaman pişmiş olan o etler gibi.

Soğuk yok sıcak yok kira derdi yok, Pazar derdi yok, o kadar rahat bir yer bu yapılan şeyin hepsi nefsimize hitap etmektedir, ruhumuz nereye gitti ne yapacak ilmimiz nerede nurumuz nerede yok, zaten onları düşünen de yok, her neyse. İslâm bütün alemlerin varlığını bünyesinde toplayan cami bir

İlahi ilim deryasıdır. İslam bir mertebeler bütünüdür, Bütün alemlerin varlığını bünyesinde toplayan cami bir İlahi ilim deryasıdır. Bu ilim deryasında ancak Akl-ı Küllün Hakikat-ı Muhammedi gemisi ile gezilir. Akl-ı cüz gemisi batar, o oralarda dolaşamaz yetmez.

Onunla son iskele olan likaullah, Allah'a mülaki gerçekleşmiş olur. Bunun dışında beşerin yani Akl-ı Cüz'ün inşa ettiği gemiler bu deryada yol alamaz, sona ulaşamayıp kendi etrafında dönüp durarak ve sonra da batarlar. Yeryüzüne insan yani düşünen varlık Adem (as) ın ayağı bastıktan itibaren, ilahi tefekkür de başlamış oldu. Şimdi yeryüzünde insan yok iken yeryüzünün hiçbir değeri yoktu. Yeryüzünde insan olmadığı için Allah da bilinmiyordu. Allah'ın varlığı veya yokluğu bir şey ifade etmiyordu. Bir şeyin varlığı veya yokluğu onu değerlendiren ile değer bulur, ortaya çıkar.

Şimdi şurası bir yığın altın olsa bu mahalde insan denen bir varlık olmasa diğer cinsten bir sürü mahlukat yaşasa o altınların ne değeri olur ki. İşte bir değer, değer bilen ile değer bulmaktadır. Yeryüzünde insan yok iken tefekkür de yoktu, Allah da yoktu, yani vardı da bilinmediğinden yok hükmündeydi, İşte Adem (as) ın yani düşünen bir varlığın yeryüzüne inmesiyle bu tefekkür de başlamış oldu. Bu tefekkür seyri her bir nebi veya rasul elçinin gelişiyle İlahi bilinçlenme de her mertebede, yukarıya doğru doğru yükseliş de başlamış oldu.

Yani Adem (as) ile başlayan İlahi tefekkür, yani Rabbını anlama bilme tanıma hususiyeti diğer gelen peygamberlerin her gelen peygamber kendi mertebesinde bunu bir mertebe daha yukarıya doğru çıkararak böylece insanlık geldiği yere yani kaynağına doğru ilahi bilgilerin kendisine sunulmasıyla ve nefsiyle de mücadele ederek yükselmesini sürdürdü bu yükseliş Hz Muhammed (s.a.v.) ile de kemale ererek gerçek Miraç hadisesi vuku bulmuş oldu yani miraç bir gecede olan bir hadise değil, Hz Adem ile başlayan bir seyrin Mirac gecesinde kemale ermesidir. Hz Peygamber ilk defa yani sadece Onun yaşantısında zuhura gelmiş değildir.

Miraç Adem (as) ile başlayıp Hz Rasulullah ile kemale ermiş bir hadiseden başka bir şey değildir. Bütün bu hakikatleri İlahi kitabımız Kur'an-ı Kerim bizlere çok açık bir ifade ile irşad etmektedir, yani bizi rüşde kemale erdirmektedir. Ama biz onu az önce de dediğimiz gibi sadece muhkem ayatleri itibariyle ayağını şöyle yıkayacaksın, parmağın arasında kuru kalmayacak, namazını şöyle kılacaksın, orucunu böyle tutacaksın, diye sadece fiziki manadaki sosyal yaşam sistemi olarak almışız ve tefekkürü bir tarafa koymuşuz. Bütün bu hakikatleri İlahi kitabımız bizlere çok açık olarak ifade ile irşad etmektedir.

Muhterem okuyucularım sevgili kardeşlerim sizde sohbetimizi Kur'an'i hakikatler ve Hakikat-i Muhammedi seyiri içinde sürdürmeye çalışacağız. Bu itibarla bu seferki sohbetimiz Kur'an-ı Kerim'i tutma temas etme Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlama adabı mevzu üzerinde olacaktır. Eğer bir kimse gideceği ve sonra da içine gireceği mahalin adabına uymayarak ve oranın yabancısı olarak giderse aradığı yeri veya hali bulamaz. Çünkü Kur'an'ı ele almak Kur'an' a ulaşmak oraya kapısından girmek demektir. Eğer bir kimse gideceği ve sonra içine gireceği yeri bilmez ise yanılmış olur. İşte biz Kur'an-ı Kerim'in manasının içine girmemiz lazımdır.

Dışından tutuyoruz ama içine giremiyoruz, içine giremediğimiz için sadece suretinden dışından bahçenin parmaklarının dışından bakmaya çalışıyoruz, içeriye giremediğimiz için o bahçenin derinliklerinde veya yüksek katlarında neler var bulamıyoruz. Sadece kabını tutuyoruz. Oranın yabancısı olarak giderse aradığı yeri veya şeyi bulamaz. Kişinin gerçek manada aradığını bulabilmesi için evvela aradığı şeyin ne olduğunu nerede olduğunu iyi bilmesi lazım geldiği tabiidir. Yani bir kimse bir adrese gidecekse elinde bir ölçü varsa bir adres varsa orasını bulur, ama adres şüpheli ise veya orada oturanlar bir müddet sonra oradan gitmişlerse gitse de oraya bulamaz, neden bilgi eksiktir, veya eskimiş bilgidir, eski adrestir, eski numarası olanlara nasıl

ulaşılamıyor, kişinin gerçek manada aradığını bulabilmesi için evvela aradığı şeyin ne olduğunu ve nerede olduğunu bilmesi lazım geldiği tabidir. “*Aradığını bilmeyen bulduğunu anlayamaz”* öyleyse gerçek manada talebimiz Rabbımızdan talebimiz Allah (cc) hu ise yani gerçek manada talebimiz Allah ise Cennet ise değil Allah ise Cennet ile tevhid ehlinin işi yoktur, “*Cennet Cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri isteyene ver onları bana seni gerek seni*” işte biz bu sözü söyleyebilirsek o zaman Allah’ın talepçisi oluruz.

Diğer taraftan İrfan ehli “*Bu günkü Cennat-ı İrfana dahil olmazsa uşşak yarınki vaad olunan huri gılmani neylesin*” Yani bugün İrfan cennetine ilim cennetine girmeyen insan yarın huri gılmanın cennetine girse neye yarar. Yani kendini bilmeden rabbını bilmeden cennette yaşasa neye yarar. Tabi Cehenneme göre orası da güzel bir şey yanlış anlaşılmasın yani basit küçük görüyor manasında değil, ama talebimizin ne olması lazım geldiğini bilmemiz lazımdır. Abdül Kadir Geylani Hz Leri Risale-i Gavsiye sinde öyle müthiş sözler söylüyor ki.

“*Ya Rabbi cehennem ehlinin cehennemden sana sığındıkları gibi Cennet nimetlerinden ben sana sığınıyorum*” diyor. Cehennem ehli nasıl aman ya rabbi beni yakma diye rabbına sığınıyorsa O da Cennetin nimetlerinden rabbına sığınıyor, neden çünkü o nimetler rabbına en büyük perde olur. Şimdi herhangi bir zamanda bir yemek yiyoruz veya soğuk bir su içiyoruz, vücudumuzun da ihtiyacı olan bir şeyi aldığımızda o tat gerek acı olsun gerek tatlı olsun ekşi olsun tuzlu olsun özellikleri değişik ama hepsi de tat tır, işte dilimiz o tatı alırken o gıda dilimizde dönüyorken boğazımızdan geçiyorken kişiye bir lezzet vermektedir.

İşte bu lezzet o an bakın bu saniyelik bir meseledir, yutaktan yutulduğu zaman artık o tatı alamıyoruz. Ondan sonra da sıkıntı başlıyor. Bütün alınan tat gıdanın dil üstünde iken işte orasında gıdayı fazla tutarsan fazla yemekten de kurtulmuş oluyoruz. Fazla yükten de kurtulmuş oluyoruz. O anda bakın eğer o yediğimiz şeyin lezzeti beynimizi istila etmişse ve Hakk’ı unutmuşsak o lezzet ile yaşar hale

gelmişsek lezzet ile dost arkadaş olmuşsak işte o bizim o anda rabbımız oldu. Yani yöneldiğimiz oldu ve rabbımıza perde oldu en büyük perde oldu işte kişi ne kadar çok lezzetli yemek yerse o kadar rabbına perde olmuş olur.

Cennetin nimetlerinin de dünya nimetlerine göre ne kadar büyük lezzetlerde olduğu ayet-i Kerimelerden de bellidir, İşte Abdül Kadir Geylani Hzleri bu sırrı bizlere bildirmek için böyle kesin olarak rabbı ile olan konuşmasında bizlere bildiriyor. "*Cennet nimetlerinden sana sığınırım ya rabbi*" çünkü tevhid ilmi almayan bir kimsenin o cennet nimetlerinin tesiri altında kalmaması mümkün değildir. Ama tevhid ilmi almış olan bir kimse o yediği şeylerin de Hakktan başka şeyler olmadığını idrak ettiğinden Hakk'tan gafil olmaz.

Ne kadar lezzetli şey yerse yesin rabbından gafil olmaz. Öyleyse gerçek manada talebimiz Allah Cellecelaluhu ise onun bize tarif ettiği şekilde kitabına ve Rasul-u habib-i Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimizin hakikatlerini aramamız gerekecektir. "*talebena vecedena*" yani talep ettik bulduk, denmiştir. رَبِّ زِدْنِى عِلْمًا 20/114 ayeti ile belirtilen "Ya rabbi ilmimi artır" diyerek bu sahadaki ilmimizin artmasını niyaz edelim.

Dini kitaplarımızın Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlama ile ilgili bölümlerinde bu bahis hakkında efal mertebesi itibariyle çok tafsilatlı bilgiler vardır, biz burada tefekkür mertebesi itibariyle bazı özelliklerine dikkat çekmeye çalışacağız. Sizlerdeki anlayış kabiliyetleri inşeallah sizlere de bizlere de fayda sağlayacaktır. Bu mevzu ile ilgili bir çok ayet-i Kerimeden üçünü kısaca ifade etmeye çalışacağım.1- لاَ يَمَسُّهُ اِلاَّ الْمُطَهَّرُونَ 56/79 "Ona tamamen temiz olanlardan başkası el süremez" Kur'an okumaya başlamanın adabını

gösteren üç ayetten bir tanesidir. 2-Kur"n-ı Kerim فَاِذَا قَرَأْتَ

الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ 16/98 "Şimdi Kur'an'ı okuyacağın zaman o kovulmuş olan şeytandan hemen Allah'a sığın. Adabın ikincisi budur, 3- Müzemmil Suresi أَوْ زِدْ

عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً 73/4 Veya onun üzerine arttır ve Kur'an'ı güzelce tane, tane ölçü üzere oku. İşte bu üç ayet.

Hadis-i Şerifte de belirtildiği gibi her bir ayetin en az dört mertebesi vardır bunlar sırasıyla Zahiri, Batını, Haddi ve matlaıdır. Ayrıca yedi mertebesi ve sonsuz mertebeleri vardır, ayetlerin zahiri yani dışı batını yani içi Haddi yani sınırları, hududları, Matlaı yani doğuş, zuhur yerleridir, dolayısıyla ayet-i kerimelerden daha geniş bir anlayış elde etmek istiyorsak o ifadeler ışığında inceleme yapmamız tabii olacaktır. Şimdi yukarıda belirtilen üç ayet-i Kerimeyi bu anlayış içerisinde özetle incelemeye çalışalım.

56/79 ayetinde bahsedilen لَا يَمَسُّهُ ona yani Kur'an'a temas etmeyin dokunmayın bölümü evvela dokunmayın bölümü, yani men ediyor dokunmayın diyor, "Hu" burada ona yani Kur'an'a demektir, yani Kur'an'a dokunmayın Kur'an'da Zat'ın zuhuru olduğundan dokunmayın bölümü Kur'an-ı kerim'e doğru yönelişimizin ne suretle olması gerektiğini bize bildirmektedir. Bir şey ile ilgilenmek veya okumak için onu evvela ele almamız gerekmektedir. Şimdi şu faaliyete geçecekse bunu evvela ele almamız işte cereyanı yoksa, şimdi şu faaliyete geçecekse bunu evvela ele almamız pili yoksa pil takılması lazım, faaliyete geçirmek için bir başlangıç gerekmektedir.

Doğrudan doğruya konuşun kayıtta değil, hiç birisi alemin böyle otomatik belirli bir faaliyet sonunda hizmet vermeye

başlıyor. İşte Kur'an-ı kerime doğru yönelişim ne suret olması gereğini bize bildirmektedir, لاَ يَمَسُّهُ evvela dokunmayın diye ihtar ediyor, yani yöneldik biz bunu tutmaya çalıştık çalıştıralım diye لاَ يَمَسُّهُ dokunma diyor evvela, arkadan geliyor, dokunmak istiyoruz ya rabbi, اِلاَّ الْمُطَهَّرُونَ dokun ama tahir olarak buna dokun. Evvela dokunma emri var, sonra izin veriyor, dokun ama tahir olarak dokun temiz olarak dokun, pratik günlük yaptığımız işlerin içerisinde ne mühim meseleler var, bir şey ile ilgilenmek veya okumak için onu evvela ele almamız lazımdır, işte bu ele alış keyfiyetinin bu ayet-i Kur'aniyye kendi dili ile bakın kendisi bizlere anlatmaktadır. Bir başka yerden gelmiyor Kur'an-ı Kerim'in içinde beni okumak istiyorsan bu hükme uyacaksın diyor, başka yolun yoktur, tamam okursun eline alırsın her şeyi yaparsın ama benden faydalanamazsın diyor. faydalanmak istiyorsan gerçek manada bana ulaşmak istiyorsan لاَ يَمَسُّهُ dokunma, dokun da şartları ile dokun edebi ile dokun diyor. Herhangi bir şeyi sağlıklı okumak üç aşama gerektirmektedir. Sadece Kur'an-ı Kerim değil okumada üç aşama gerekmektedir, birincisi yöneliş ve ele alma adabı, bunu evvela okumak için ele almamız lazımdır, Raftan almak için bir yönelmek lazımdır, yani istikametimizi adımlarımızı o tarafa atmalıyız, üç aşamadan birincisi yöneliş, ele alma adabı, ikincisi başlama adabı yani ne şekilde başlanacak üçüncüsü de okuma adabıdır, yani daha sonraki faaliyet, bu adap yani edepler yerine getirilirse okunan şeyden azami derecede istifa sağlanacağı açık bir gerçektir.

Tabi biz onun adabına riayet edersek O da kendi adabına riayet ederek bize verebileceği her şeyi verir, edeble bir şey verildiği zaman o taleb edilen de onun edebini yerine getirir yani verme adabını yerine getirir. Ama biz edepsizce bir şey

talep etmişsek alacağımız edepsizliğin karşılığı olur. Ama biz edepli davranmışız da insan olarak karşımıza edepsiz davranabilir o ayrı konudur, ama bizim bahsettiğimiz İlahi kitap Kur'an-ı Kerim, Allah'ın kelam zuhuru Zat'ının zuhurunun edepsizce davranması mümkün değildir. Beşer değil ki edepsizce davransın.

Yeter ki biz edebimizi yerli yerinde kullanalım o edebi bizden daha çok kullanacaktır Rab olduğu halde hele hele okuyacağımız yazılar kitap yani İlahi kelimeler ise o zaman sıralanan bu üç adabı en kemalli bir şekilde koruyarak kullanıp okumamız bizleri Kur'an-ı kerim'in daha derinliklerine doğru yol almamıza vesile olacağı aşikardır, bu ayet-i Kerime'ye şeriat ve tarikat mertebesinde tefsirlerde geniş olarak ifadeler edildiği gibi temiz olmadan O'na dokunmayın yani abdestsiz olduğunuz halde O'na dokunmayın hükmündedir ve de dosdoğrudur, herkesin mutlaka uyması gerekir.

Şurasını bir sohbette arkadaşlar oradan bir mevzu yapalım diye istediler, camide bir cemaat vardı, bizim Uşşaki pirlerinden Abdullah Selehattin Uşaki'nin Fatih'teki Tahirağa Camisinde bu sohbeti yapıyorduk istediler şurasını okudum birisi kalktı "hayır dedi o şey değildir, orada abdesten bahsetmiyor, temizlikten bahsediyor" Kardeşim ben kendiliğimden söylemiyorum bir cümle evvelini dinlediysen tefsirlerde genelde bu ifade var dedim Hz peygamber Efendimizden bu günlere kadar gelen bütün şeyhlerin imamların büyüklerimizin ittifakla kabul ettikleri bir şeydir. Yok efendi diyor öyle değil, o abdest demek değil diyor, elin kolun tozdan temizlendiği zaman tutarsın onu anlatmıştır diyor orada abdest diye bir konu geçmiyor diyor.

Kardeşim bak sen bunu kendin indi olarak düşünebilirsin ve böyle tatbik edebilirsin ellerini yıkayıp tutarsın bu indi yani seni ilgilendiren bir husustur, sevabı günahı varsa sana aittir, ama indi yani sen kendi düşünceni bu işin aslı budur diye genele yaymaya kalkarsan o zaman az önce dediğimiz gibi başkasının sınırını istila etmiş olursun. Yani başkasının sınırına tecavüz etmiş olursun İslamiyette böyle bir şey yoktur,

herkesin bir düşünce hürriyeti vardır, sertleşmeye ne gerek var diye ben de gülüyorum ona.

O hala itirazlarına devam ediyor oradaki arkadaşlar da ya kardeşim sus da sohbet dinleyelim diyorlar, şimdi bakın bir şey ne kadar değerli ise o şeye o değerde değerle yaklaşmak lazımdır, işte o abdeste o verilen değerin bir göstergesi olmakta ki sadece o abdeste yeterli değildir, şimdi geliyoruz oraya da bu sadece Kur'an-ı Kerim'in maddesini tutmak için abdest gerekli yani kabuğunu dışını tutmak için gereklidir. Peki içini nasıl tutacağız bir de içinin abdesti vardır, Hakikat mertebesinde ise şimdi tefsirlerde yine ifade edildiği gibi "Temiz olmadan O'na dokunmayın" yani ayet-i Kerimeyi, لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ayetini abdestsiz olduğunuz halde ona dokunmayın hükmündedir. Tefsirler ve fıkıh kitapları da abdes ile ilgili okumayla ilgili bölümlerde kabul ederler yani böyledir aslı. Dokunmayın hükmündedir ve dosdoğrudur herkesin mutlaka uyması gereklidir. Yalnız Hakikat mertebesinde ise bakın zahir mertebede zahir abdest yani fiziki manada bedenin temizliği su ile olmaktadır. Zaten başka türlü de olmaz, ama bu abdest bakın bedenimizin abdesti meseleye biraz dikkatli bakarım yani bu et kemiğin temizlenmesidir, yani dışını tutmak için dış temizlik gereklidir.

İçini tutmak için içi latif öyle elle tutulacak bir şey değildir, o zaman O'nun temizliği nasıl olacak. Hakikat mertebesinde ise bakın bu abdest ef'al mertebesinde madde mertebesinde gerekli olan bir faaliyettir. Hakikat mertebesinde ise daha derin manaları vardır. Bu manalar uruc idraki ile yani miraç yükseliş idrakı ile yükseliş halinde olanlar için gerekli irfaniyet bilgileridir. Şimdi bir kimse sadece ben Kur'an okuyacağım zahirini anlayacağım derse bu almış olduğu abdes yeterlidir, ama bir kimse ben miraç ehli olacağım, İrfaniyet ehli olacağım bilinçli olacağım arif olacağım o yolda yol kat edeceğim mertebelere doğru yükseleceğim derse ki o zaman yolu

hakikat mertebesine doğru gidecektir, o zaman bu değişecektir veya biraz daha ilaveler olacaktır bu hususa. Bu manalar uruc idrakiyle yani yükseliş halinde olanlar için gerekli irfaniyet bilgileridir. Şeriat ehli için bunlar gerekli değildir. Ama her birerlerimizin burada bulunmamızın gerçek sebebi şeriat mertebesinin üstüne islami binayı kurmak olduğundan (s.a.v.) efendimizin gerçek manada ümmeti olma gayreti içerisinde olduğumuzdan bunları bizim bilmemiz lazımdır.

O zaman diğer guruplardan ne farkımız kalacak, işte bir farkımız olacak ki o da irtifa farkımız olsun. İlimde hakikatta anlayışta davranışta meselelere bakışta daha yukarılara doğru tırmanma gayreti içerisinde olmamız gerekmesi bu manaları anlamaya çalışmamız lazım gelmesidir. Eğer bu manaları anlamaya çalışmazsak yukarılara doğru da çıkmamız mümkün değildir. Sadece bize oradan aldığımız su ile aldığımız beden abdesti zahiri manada Kur'an okumada yeterli olur ama Kur'an'ın zahirini okumuş oluruz. لَا يَمَسُّهُ Manasına temas edemeyiz. Yani içindeki özelliklere dokunamayız. Şöyle ki, şimdi İrfaniyet bilgileri şöyle ki يَمَسُّهُ yani buradaki "Hu" dan kasıt Kur'an temas etmeye yani eline alıp okuyan da insandır. لَا يَمَسُّهُ Dediği Kur'an ama لَا dediği, dokunma dediği de insandır. Çünkü Kur'an-ı Kerim'e insandan başkası da dokunamaz. Kuş gelse kanadını açsa ne yapacak ondan ne anlayacak. Başka bir evcil hayvan gelse de açmaya çalışsa ne anlayacak. Yani burada muhatap olan insandır. Zaten Kur'an'ın tek alıcısı satıcısı insandır başka bir varlık bu sahada bu ticareti yapamaz mümkün değildir. Bu kuş yemi değil ki kuşlar gelip te talip olsun. "Hu" dan kasıt Kur'an, temas etmeye yani eline alıp dokunmaya çalışan da insandır, işte bu muhteşem zuhur-u ilahi ezelden ebede ikiz kardeştir, daha evvelki sohbetlerde de geçmişti hatırlarsınız hadis-i Şerifte belirtildi ki;

“İnsan ve Kur’an bir batında doğan ikiz kardeştir” yani bir ana babadan belirli süreler ayrı ayrı doğan kardeş değil bir batında doğan ikiz kardeş Allah’ın Zat’ından zuhura gelen ikiz kardeştir. Bir hadis-i Şerifte “İnsan-ı Kamil ile Kur’an bir batında doğan ikiz kardeştir” diye buyurulmuştur. İşte bu ikiz kardeşten birisi olan insan bakın şimdi işte bu ikiz kardeşten bir tanesi olan insan bakın şimdi zahiri dışı itibariyle hareketlidir, yani insan fizik olarak hareketlidir, gezip yürüyor dolaşıyor, eğer eğitilmezse içi itibariyle hareketsizdir. Eğer bizim tefekkürümüz yoksa bizim beynimiz donmuştur, hareket yok hareketten kasıt fikri gelişimdir.

Fikri manada bilgi sahibi olup bu bilgilerle kafamızda beynimizde hareketlerin olmasıdır. Mesela bir kişi oturuyorken bile hareketli olabilir, yani iç bünyede hareket olabilir neden Adem (as) ın halini tefekkür eder, bir kitaptan veya tefsirden okumuştur, Musa (as) ın hayat hikayesini tefekkür eder, Musa (as) ile birlikte seyir etmiş olur, oturduğu halde içi hareketlidir. Dışı zaten kalkar gider yer içer hareketlidir, eğer bir insanın tefekkürü yoksa içi atıldır batıldır donuktur, yani sadece dışı hareket eder. İşte dışından yapmış olduğu ibadetler de sade ona dışına fayda sağlar özüne içine fayda sağlamaz. Suretine şekline nefsine fayda sağlar.

Yani insan zahiri dışı itibariyle hareketli eğitilmezse içi itibariyle hareketsizdir. İkincisi olan Mushaf yani Kur’an ise zahiren dışı itibariyle hareketsiz dışından baktığınız zaman rafa koyuyorsunuz demiyor ki beni buradan kaldır, hiç sesini çıkarmıyor, şöyle dikine koy ters koydun çevir demiyor hiç sesi çıkmıyor. Neden dışı hareketsiz amma içine geldiği zaman içi itibariyle yani dışı itibariyle hareketsiz içi manası itibariyle hareketlidir. O Kur’an-ı Kerim içerisinde öyle bir hareketler vardır ki azıcık müşahede eden bunun içinin kaynadığını görür. Çünkü bütün alemler bunun içindedir, hepsi özünü kaynağını buradan almaktalar.

Burada bir ayet yoksa bakın Kur'an'ın içinde bir ayet yoksa onun dışarıda hiçbir varlığı yoktur. Dışarıda ne kadar varlık varsa mutlaka kaynağı bunun içindedir. Mü'min olsun kafir olsun alemler olsun yedi gök olsun ne olursa olsun hepsi bunun içinde işte biz O'na dışı itibariyle baktığımızda durağan yani hareketsiz görmemiz neden onu gerçek manada görememememizden hareketsiz şekliyle gözükmektedir. Ama içini açtığımız zaman veya açmasak da içi Allah'ın zuhur mahallerini yani o kadar müthiş bütün alemdeki hareketler O'nun içerisindedir. Zaten burada bir şey yoksa dışarıda da olmaz.

12 İmamdan Cafer Sadık hz leri gençliğinde diyormuş ki kendi kendime güzel Kur'an okumak istiyorum ama daha tam Kur'an okumaya ulaşamadım Arapça biliyor özü Kur'an-ı Kerimi güzel okuyup anlatıyor, ama daha istediğim hale ulaşamadım demiş. Peki nasıl demişler neyine ulaşmak istiyorsun hangi ayeti okuyor isem gerek namazda gerek namazın dışında o ayetin müşahedesini görerek okumak istiyorum yani dedi ki إِنَّآ أَنزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةِ الْقَدْرِ İşte o hali okuduğu zaman o gökleri seyran etmek istiyorum işte Kur'an okumak budur zaten. Gerçek Kur'an okumak budur. Yoksa مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ dediği zaman o din gününü mahşer gününü hepimiz orada olmamız lazımdır. Ya o günü buraya ya o güne bizim gitmemiz lazımdır. Bu ikisinden birisi işte ondan sonraki hallerinde okumayı öğrendim yavaş yavaş diyor, şimdi hangi ayeti okusam o ayetin hali hemen tablo önümde açılıyor, hem yaşantısını hem lafzını görüyorum zuhur ediyor, işte yani ne olmuş Kur'an natık olmuş yani konuşan Kur'an olmuş, canlı Kur'an "KUL" dediği yerde de "KÜN" dediği yerde de o oluyor ve oluşuyor, hemen o hale gelmiş işte biz bu muhteşem sistemi durağan bir varlık olarak zannediyoruz.

O durağan değil biz durağan olduğumuz için bizim kendimiz gibi görüyoruz. İşte ne zaman ki bizim de iç alemimiz

faliyette olmayan durağan olan iç alemimiz de faaliyete geçecek o zaman onun iç alemindeki hareketlilikleri idrak etmiş olacağız. İşte ancak bunun tek yolu irfananiyetledir, dualar ve niyazlar yeterli değildir. Tabi duasız bir şey olmaz, ama bunlar sadece dua ile olacak işler de değildir ne ile olacak ilim ilim ilim. Yani bilgi ile ve müşahede ile şuhut ile araştırma ile olacaktır. İşte ne oldu insan zahiri itibariyle hareketli batını itibariyle hareketsizdir.

Kur'an zahiri itibariyle hareketsiz batını itibariyle hareketlidir. Bakın iki kardeş birbirine zıt tam tersidir. Kur'an ise zahiri dışı itibariyle hareketsiz içi manası itibariyle hareketlidir. İşte bu iki kardeşin bir birlerini tamamlamaları ve fayda sağlamaları için bir araya gelmeleri lazımdır. Şimdi insanın dışındaki hareketlilik Kur'an'ın hareketsiz olan duran haline ulaşması insana bağlıdır. Çünkü insanın dışı hareketli kuran koyduğun yerde durur, işte hareketli insan insanın onu taleb etmesi gerekiyor. Kur'an durup dururken insana gelmiyor. Gerçi Kur'an insana geldi o ayrı bir konu ama yani Cebrail (as) insana getirdi Kur'an'ı taşa toprağa getirmedi.

Ama bu toplandıktan sonra bir varlık haline geldikten sonra Musaf-ı şerif haline geldikten sonra gelmesi bitti rafta duruyor. Veya duvarda duruyor, yani dışı hareketsiz bir yere gitmiyor, Kur'an gel diye çağırsan gelmez hareketsiz ama Kur'an dese ki gel kardeşim işte o "Gel kardeşim" dediği zaman biz hemen koşarak gidiyoruz. O içimizden o emri veriyor, hani diyoruz ya biraz Kur'an okuyayım diye işte O gel beni eline al diyor birleşelim de kimliğimiz ortaya çıksın. İşte ikisi birleştiği zaman faaliyete geçiyor, insan yalnız başına bir işe yaramıyor, Kur'an-ı Kerim yalnız başına bir ifade olamıyor kapalı çünkü ama insanın hareketsiz olan içini Kur'an'ın hareketi harekete geçirmiş oluyor.

Kur'an'ın hareketsiz olan dışını da insanın hareketli olan dışı harekete geçiriyor. Yani bu şekilde Kur'an ve insan birleşmiş oluyor. Yani elektrik kablosunun cereyanı gibi elektrik fişinin cereyanı gibi elinizde elektriğin Faz tarafı olsun toprak tarafı olmazsa bir işe yaramıyor. Çünkü devreyi

tamamlayamıyor, Su ile de toprak birleştiği zaman hayat başlıyor, güneş de varsa hayat başlıyor. Bu seyir kıyamete kadar devam eder ancak gelen bu mehdiler Hadi yani hidayet ehlileri gizlidir, ama onların bir tanesi kıyamete yakın açığa çıkacak ama olmayan bir şey nasıl açığa çıksın yani Mehdi (as) orada pat diye zuhura gelecek değildir, zaten o kaynak devam ediyor, ancak o kaynak ince ince akıyor oraya geldiği zaman gürleşecek daha geniş bir sahaya ulaşacak ki aynı şeydir.

İşte buna Cenab-ı Hakk'ın bizlere lütfedip bildirdiği إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ Kevser nehridir bu akan yani gönüllerden gönüllere akan kevser nehridir ki kıyamete kadar akacaktır. Bunun bir kolu kevser kolu bir kolu da Zemzem koludur. Bunlar iki Muhammedi pınardır. Hatta Cennette de vardır. لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ 2/256 Dinde zorlama yoktur, rüşde erenlere zaten Kur'an-ı Kerimin bütün ayetleri gerçekleri bildirmektedir.

İnsan dışı itibariyle hareketli içi itibariyle hareketsizdir, Kur'an tam tersidir, dışı itibariyle hareketsiz içi itibariyle hareketlidir, işte bu iki ters olan şey birleştiği zaman dört durumda harekete geçmiş oluyor, dört yönde yani insanın hem içi hem dışı Kur'an'ın hem içi hem dışıdır, insan eline alması suretiyle Kur'an'ın dışı da harekete geçmiş oluyor. Kur'an-ı Kerimin içindeki varlıkları insan okuduğu için içi de harekete geçmiş oluyor, işte ancak bu hareketlilik neticesinde yol almak mümkündür, bir yerlere gitmek mümkündür. Yoksa oturulduğu durağan olduğu yerde bir yere gidilmez.

İnsan sevap kazanır o da ayrı konu hiç okumamaktansa zahirini okumak çok faydalıdır, bu demek değildir ki zahirini okuma, ama madem ki okuyoruz okumaya devam ediyoruz

neden bunu mümkün olduğu kadar daha kemalli daha verimli yapmayalım. Dışı itibariyle hareketsiz içi manası itibariyle hareketli işte bu iki kardeşin bir birlerini tamamlamaları ve fayda sağlamaları için bir araya gelmeleri lazımdır. Bir araya gelip ele alınıp okumaya başlandığında her ikisinde bulunan zahir batın hareketlilik ortaya çıkmaktadır. Yani Kur'an-ı Kerim'in içinde bulunan hareketler insanın hareketsiz olan iç alemini harekete geçirerek orada bulunan ilahi manaları tatbik eder hale getirerek ilim ve irfanın artmasına sebep olmaktadır.

İşte bu faaliyetten azami derecede fayda sağlamak için evvela zahiren tahir temiz yani abdestli tutmak lazımdır. Yani zahiren temiz abdestli olmak lazımdır. Abdestli olmayan şimdi bakın abdesi olmayan zahir ehli bu hüküm ile onun zahirine dokunamaz. Peki dokunursa ne olur, fayda sağlayamaz, abdestsiz dokundu ne oldu kıyamet kopmadı ki Kur'an-ı Kerim ona, bana dokunma diye bağırmadı, senin abdestin yok diye, herkes tutabiliyor, kafir de eline alıyor okumak bahanesiyle tutuyor, ama fayda sağlayamıyor, neden çünkü Kur'an-ı Kerim kendini kapatıveriyor, manalarını da her şeyini de iç bünyeye çekiyor kapatıveriyor.

Kur'an-ı Kerim'in Arapça çevirisi Allahu Teala tarafından yapıldı, yani Arapça'ya tercümeyi Allah yaptı, çünkü Kur'an-ı Kerim yerden ot biter gibi hemen gökten kendi kendine oluşur gibi kargaşa bir sistemle oluşmadı, evvela Allah'ça idi Kur'an-ı Kerim sonra Hakça'ya çevrildi, sonra Rapça'ya çevrildi, sonra Arapça'ya çevrildi, yani beşer lisanına indirildi, zaten Tenzil dediği de budur, nüzul, tenzil denildiği budur, yani anlaşılması kolaylaştırıldı, indirildi demek nazil oldu demek göklerden bir başka mekandan bir başka mekana gelmesi hükmünde değildir.

Biz öyle zannediyoruz, işte gökyüzünden uçuşa uçuşa yahut Cebrail vasıtasıyla indi, dönen bir alemin indisi çıktısı neresi olacak, şimdi bu gün şu anda biz güneşe karşı yaşıyorsak diyelim ki güneşe karşı dünyanın üstündeyiz ama sabahleyin dünyanın altına gireceğiz, o zaman nereden indi nereden çıktı, bunlar hep izafi meselelerdir, yani bir şeyi

belirtmek içindir, indi nazil kelimelerin aslını bilmemiz gerekiyor.

06-KUR'AN OKUMA DEVAM

Kaldığımız yerden devam edelim işte bu faaliyetler azami derecede fayda sağlamak için evvela zahiren abdestli olmamız lazımdır, abdesi olmayan zahir ehli bu hüküm ile onun zahirine dokunamaz, peki dokunursa ne olur fayda sağlayamaz, zahiren böyle olduğu gibi batınen de böyledir, çünkü Kur'an-ı Kerim'in batınına dokunmak için de batıni abdest gereklidir. Dokunursa ne olur, batınından fayda sağlayamaz. Zahiren her abdestli olan kimse elinde Kur'an-ı Kerim'i tuttuğu halde acaba batınını yani özünü tutmuş olabilir mi, Şimdi Kur'an-ı Kerim'i tuttuk, elimizde zahirini tuttuk abdestliyiz, ama batınını tuttuk mu acaba.

Yani içindeki manaya nüfuz edebildik mi, temas edebildik mi acaba. Yani özüne temas etmiş olabilir mi, hayır özüne temas etmiş olamaz, ancak zahirini okur, fakat batınını okuyamaz. İşte Kur'an-ı Kerim'den tat alamamamızın lezzet alamamamızın özüne nüfuz edemememizin yegane sebebi budur. Batını taharetimizin olmamasından O bize kendisini tutturmuyor, abdestli olmakla zahirini tutturuyor, yani bizi o sahaya sokmuyor, çünkü giremeyiz mümkün değildir. Yani ayetleri zahiren okusak bile batınen özüne temas edemediğimizden iç manalarını anlayamıyoruz.

Kişinin bunları anlayabilmesi için Kur'an-ı Kerim'in kardeşi olan, gerçek bir İnsan-ı Kamil'in eğitiminden geçip, onun nefhasını alması ve bu yoldan O'nun hayat suyu ile gusledip, beşeriyetinden soyunup batıni tahirliğe ulaşması gerekmektedir. Yani kişinin Kur'an-ı Kerimin batınını anlayabilmesi için batınına temas etmesi için temas etmek demek zahiren dokunmak ama batınen manasına nüfuz etmek demektir. Veya onun nüfuz etmesi demek, Kur'an-ı Kerim'in

kardeşi olan gerçek bir insan-ı Kamil'in eğitiminden geçip O'nun nefhasını alması ve bu yoldan O'nun hayat suyu ile gusül edip beşeriyetinden soyunması, beşeriyetimiz olduğu sürece Kur'an-ı Kerim'in batınına dalmamız mümkün değildir.

İşte bunun da abdesti ancak İnasn-ı Kamil'in hayat suyu ile mümkün olur. Böylece beşeriyetinden soyunup batıni tahirliğe ulaşması gerekmektedir. İşte ancak bu ilmi ve irfani tahirlik ile, yani bu abdes, gusül, su ile alınmıyor, yani çeşme suyu ile belediyenin suyu ile yağmur suyu ile alınmıyor, ilmi ve irfani tahirlik temizlik ile kamil hale gelen kişi ikiz kardeşi olan "Huu"ya yani O'na yani Kur'an'a dokunup temas eder, bu dokunuş ilk olarak eline aldığı dokunuş ile beraber içindeki manaları anlayarak onları anlayış dokunuşları olarak algılaması batını manadaki ona dokunmuş ona temas etmiş olması demektir.

Zahiren abdestsiz olarak O'nun yani "Huu" nun zahirine dokunmak yasaktır. Yani zahiren abdestsiz Kur'ana dokunmak yasaktır. Zahiren abdestleri olduğu halde batıni abdestleri olmayanların da "Huu" nun batınına dokunmaları yasaklanmıştır. O halde gerçek manada Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlamak ve O'na zahir ve batın temas etmek yani dokunmak için bu iki taharatı temizliği de yapmamız gerekmektedir. Bu taharatların birisi su ile bedenimizin taharatı temizliği, diğeri ise, varlığımızı kaplamış olan nefsi benliğimizden taharat, temizlik ile olabilmektedir.

Nefsi benliğimiz üstümüzde olduğu sürece onu anlamamız mümkün değildir. Çünkü nefsi benliğin hayata bakış kaideleri bambaşka olduğundan o sahaya girmesi mümkün değildir. İşte bu iki özelliği yani tahirliği varlığında oluşturanlara ancak Kur'an-ı Kerim'i okuma izni verilmiş olur. Bunun dışında O'na batınen temas etmek isteyenler, batıni adabına riayet etmediklerinden izinsiz olarak temas ettiklerinden batınen "Huu" dan yani Kur'an'dan fayda sağlayamazlar. Yani izin almadıkları için.

Bu hususta Marifet mertebesi itibariyle manalar vardır fakat genele açılması caiz değildir, ehline malumdur, burası Hakikat mertebesine kadar olan ifadelerdir. Kur'an-ı Kerim'i yani Zat'i manaları okuyup anlamak için evvela O'nu bu adap ve anlayış ile tahir olarak elimize almamız lazımdır. Bakın bunlar daha ele alma adabı, fakat O'nu elimize alıp öpüp alnımıza başımıza koymakla işimiz bitmiş olmuyor, bu bir hürmet vesilesidir çok güzeldir, fakat O'na olan gerçek hürmet içini açıp okuyup tavsiyeleri ile amel ederek Hakk'a ulaşmaktır. Esas hürmet saygı odur, işte O'nun kendisini yukarıda belirtildiği şekilde ele alınma adabı olduğu gibi bir de okumaya başlama adabı vardır ki gene o kendisinin nasıl haller içinde okunmasının gerektiğini kendisi bizlere bildirmektedir.

Yani bunları bize Kur'an-ı Kerim kendisi bildiriyor, beni böyle tutun bu adapla tutun bu adapla okumaya başlayın diye bize kendisi söylüyor. Bana böyle yaklaşırsanız ben de size yaklaşırım diyor, bunlar dışarıdan gelen hükümler değildir. Kur'an'ın Zat'ının kendisi diyor ki bana böyle edeple ve bu tahirlikle yaklaşın diyor. Kur'an-ı Kerim Nahl Suresi 98 ayetinde bu dokunma hususunda ikinci ayet-i kerimedir, فَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ Kur'an okuyacağın zaman o kovulmuş olan şeytandan hemen Allah'a sığın. Bakın daha başlamıyor da başlamaya hazırlık gerekiyor gerçek manada Kur'an okuyabilmek için Kur'an okuyacağın zaman o kovulmuş olan şeytandan Allah'a sığın bu alemde başka varlık yok mu? neden şundan bundan dağlardan denizlerden havadan sığın demiyor, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın diyor. Ve de bizim dikkatimizi oraya çekiyor. Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlayacak olan kişinin ne kadar dikkatli olması lazım geldiğini bu ve benzeri yukarıda belirtilen ayet-i Kerimelerle çok açık olarak ifade edilmektedir.

Çünkü Kur'an-ı Kerim bütün zamanlarda ve mekanlarda tek ve yegane ilahi Zat'ın Zat'ını bütün mertebeleriyle anlatan

zatın kelamı Kelam-ı İlahidir. Bütün alemde bir eşi daha yoktur ve olamaz dünyanın başlangıcından bu günlere ve kıyamet hatta sonsuz zamanlara ulaşacak bütün kitapların yani sonsuz zamanlarda da oluşacak bugün daha elde yok yeni yeni oluşacak bütün kitaplar bir araya gelse gene onun tamamının değil bir ayetinin bile karşılığı olamazlar.

Yani Âdem (as) ile başlayan kıyamete kadar gelecek bütün kitaplar toplansa bir araya gelse ve Kur'an-ı Kerim'de onların karşısında bir araya gelse yani eşleştirme, olsa ağrı dağı gibi kitaplar dizilse Kur'an-ı Kerim'in bir ayet-i Kerimesinin dahi karşılığını veremez. Çünkü bütün o kitapların anası Kur'an-ı Kerim'dir, Ümm-ül Kitap biz işte böyle bir müthiş kitabı böyle bir adap ile tutarsak bize sırlarını açar, yahut bağrını açar, gönlünü açar, kabul eder kardeşliğini, zaten kardeşiz ya. Bütün kitaplar bir araya gelse gene O'nun tamamının değil bırakın tamamını yani bir ayetinin bile karşılığı olamaz.

Çünkü bu Zat'ının Kur'an-ı Kerimin kelimeleri ayetleri sureleridir. Çünkü bu Allah'ın Zat'ının Kur'an'ıdır. Zat mertebesinin zuhuru ve O'nun kelimeleridir, O'nun ayetleridir, O'nun sureleridir. Her şey onda ve Ondan zuhur etmektedir. Çünkü Ümm-ül Alem, Ümm-ül Kitap alemlerin ve kitapların anasıdır. Diğerleri ondan türeyen O'nun türleridir. Ve tür aslı ile bir tutulup karşılaştırılamaz. İşte okumak için elimizde böyle bir Kitab-ı İlahi tutmaktayız. Bu elimizdeki kitap yani Musaf-ı şerif, okunmadığı zaman susan Kur'an dır, Kur'an-ı Samit diyorlar ya, içindeki manaların açığa çıkması için kendi sistemi içerisinde okunması lazımdır.

Nasıl bilgisayarda yazı fontları var, o yazı sitilini ancak kendi yazı programında açarsanız o yazı ile yazabilirsiniz, işte Kur'an-ı kerim de kendi sistemi içerisinde okumamız gerekiyor. Bu okumayı da yapabilecek olan sadece ve sadece insan denen o muhteşem varlık yani ikiz kardeştir. O'na ise Kur'an-ı Natık yani Konuşan Kur'an denmiştir. Hani yukarıda dedik ya dışarıdan baktığımızda Kur'an-ı Kerim sessiz, hareketsiz içi hareketli, dışında Kur'an-ı Samit ama insan-ı Kamil'in dışı hareketli içi hareketsiz. Eğitildiği zaman içi de hareketlenmeye

başladığında ikiz kardeşi ile birlik olduğunda ikiz kardeşinin tercümanı olmaktadır.

O'na da Kur'an-ı Natık yani konuşan Kur'an denir. Ancak O'nu açan da ondan başkası da açamıyor. Muhiddin-i Arabi Hz leri Kur'an okuyan kişinin Allah'ın tercümanı olduğunu Fusus-ul Hikem adlı eserinde ifade etmiştir. Tabi Allah'ın tercümanlığını yapmak için Allah'ın safiyeti ile saflaşmak lazımdır ki o saf deryadan istifade edilebilsin, alınabilsin, aksi halde kirli olarak insanı oraya sokmazlar. O sahaya sokmazlar. İşte elinde böyle muhteşem manalar deryasını tutan yani ona temas eden kişinin bu deryadan azami derecede faydalanması tavsiye edilen şekilde okunmasına bağlıdır.

Kur'an-ı Kerim'in başında olduğu halde bakın öyle bir sistem ki dehşet veriyor insana Kur'an-ı Kerim'in başında olmadığı halde, başlarken okunması şart olan bu 16/98 ayetinin nasıl bir gerçeği gözler önüne serdiği anlaşılması zor olmayacaktır, biraz dikkat ve idrak gerektirir. Ayet-i Kerime ne idi; فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ 16/98 bakın bu Kur'n-ı Kerim'in başında var mı, böyle bir kayıt yok, yok ama zahiren yok batınen vardır. Yani içinde var, başlarken bize olan tavsiyesidir. Yine Kur'an-ı Kerim bize tavsiye ediyor, bu ayet-i Kerim'e Kur'an-ı Kerimi zahiren yazıda olmamakla birlikte بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ var ama onun üstünde أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ var mı yok ama onunla başlamıyor muyuz, olmadığı halde ondan başlıyoruz. Nerede yok zahiren yok yani kayıtta yok ama batınen orada vardır. Bu ayet-i Kerime Kur'an-ı Kerim'in başında zahiren yazıda olmakla birlikte batınen okunuyorken de lisanen vardır okumaya başlamanın ilk şartlarıdır, "İKRA" yani OKU emri ile 96/1 ayetinde Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlayan kişinin ilk lafsı yani sözü 16/98 ayetindeki hüküm ile yazıda olmadığı

halde أعوذ بالله من الشيطان الرجيم dir. Bakın bu yazıda da yok şu ibare Kur'an'ın içinde de yoktur. Yalnız bu ibarenin okunmasına sebep olan tavsiye amir var, "Kuran okumaya başlayacağın zaman Allah'a sığın kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığın" diyor bakın rahman'a sığı demiyor, Rabba sığın Cebbara sığın demiyor, Allah'a sığın diyor. Çünkü kitap Allah'ın kitabıdır, Allah'a sığınırsak ancak o mertebe bizi kurtarabiliyor yoksa Rahman'a rahim'e sığınırsak yeterli olmuyor o mertebede. Meryem ana ne dedi, Cebrail (as) kendisine genç delikanlı şeklinde göründüğünde "Senden Rahmana sığınırım" dedi.

Çünkü Cebrail (as) Rahmaniyet mertebesinden oraya nüzul etmekteydi, gelmekte görünmekteydi, burada ise Kur'an-ı Kerim Zat mertebesinden yani Uluhiyet mertebesinden geldiği için Allah'a sığın diyor bakın, Rahman'a sığın demiyor. أعوذ بالله من الشيطان الرجيم Diye başlayarak devam ederek yazıda olan أعوذ بالله من الشيطان الرجيم yazıda yok ama lisanda vardı, yani batınında vardı, yazıda olan ise بسم الله الرحمن الرحيم dir, أعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم ﴿١﴾ diye biz terkip yapıyoruz hızlıdan geçiyoruz onu halbuki biraz şuurlansak أعوذ بالله من الشيطان الرجيم bakın yazıda yok zahirde yok ama batında vardır. Besmele-i şerif ise hem zahirde var hem batında var hem lisanda var hem batında var, daha sonra hangi bölümü okuyacaksa kişi o bölümü devam etmesidir. İlahi kitabımızın ilahi emri olan bu hüküm çok dikkat çekicidir, her Kur'an okunmaya başlandığında bu hükmün yazıda olmadığı

halde lisanen tatbik edilmesinin bildirilmesi muhakkak çok açık ve kesin olarak dikkat edilmesi üzerinde durulması lazım gelen bir konu olduğu aşikardır. “Kovulmuş şeytandan Allah’a sığınırım” 16/98 hükmü bu ifadeyi gerçekten çok dikkat çekicidir bu ifadedesi çok dikkat çekicidir.

Bu alemde o kadar çok şey yani varlıklar varken niçin şeytandan sığınılmaya korunulmaya emir olunmuştur, öyle bir husus ortaya çıkmıştır ki sanki bir tarafta Allah (cc) bir tarafta Şeytan yani iblis vardır. Haşa öyle değil ama ortaya bu hüküm çıkıyor, Cenab-ı Hakk diyor ki “şeytandan bana sığın” kendisiyle haşa eş değer gibi, yanlış anlamayalım, yani Cenab-ı Hakk’ın şeytan hükmüyle var olan o varlığa ne kadar dikkat edilmesi lazım geldiğini alemde bütün varlıkların üstünde dikkat gerektirdiğini belirtmek için onu ortaya koyuyor anlatabildim mi bakın.

İşte her birerlerimiz de bu hükmü ön plana alıp en çok dikkat etmemiz lazım gelen şey iblis veya şeytan denen varlığın karşısında uyanık olmamız gerekiyor. Yalnız hemen aklımızdan cinler şeytanlar getirmeyelim bu dışarıda olan bir hadise değildir, aslında bu hayel ve vehim hükmündedir, yani biz hayelimizi vehmimizi ne kadar geliştirirsek bizdeki iblislik hükmü o kadar ortaya çıkar. Yani ona tabi oluruz, hayel ve vehmi kaldırıp Hakikat-ı İlahiye ilmine yönelmiş olursak ne kadar yönelmişsek o kadar biz o vasıftan kurtulmuş oluruz işte Cenab-ı Hakk buna dikkat çekiyor.

Bir gün Mevlana Hz leri dostları ile tevhid sohbeti yaparlarken yanlarına bir misafir geliyor, bakıyor ki sohbet ediyorlar, kendi aklınca ben de bir soru sorayım bari diyor, “Ya Celalettin-i Rumi, ya Mevlana iblis kimdir, iblis nedir” diyor, Mevlana Hz leri bakıyor bakıyor, “İblis sensin be!” diyor, adam bu duruma şaşırıyor, anlayamıyor da, yahu kardeşim biz burada İdrislikten bahsediyoruz, sen bize iblisi soruyorsun senin kafanda o var işte seninle geldi buraya diyor. İşte biz de geziyoruz dolaşıyoruz kafamızda İdris’lik varsa tamam “İdris” tedrisat demektir, eğitim demektir, biz burada eğitimden bahsediyoruz sen iblisten soruyorsun.

İşte biz eğitimi terk ettiğimiz zaman hemen iblisliğe düşeriz, yani yanlış anlaşılmasın iblis değiliz yani her birerlerimizde bu mertebe vardır, ve bu mertebeye dikkatimizi çekiyor, bizde meleklik de var şeytanlık da var, Ruhluk da var Nur luk da var, her şey var "*ne var alemde o var Ademde*" Alemde ne varsa o var, fakat bunların bize en çok bize mani olduğu şey "İblis" hükmü ile belirtilen manadır. Aslında o da bir melektir, yani "kuvvet", "melek" kuvvet demek ya, "Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım" 16/98 hükmü bu ifadesi gerçekten çok dikkat çekicidir, bu alemde o kadar çok "Şey" "tan" bakın "Şeytan" eşyanın tantanalı sesi demektir.

"Şey'iyet" eşya demektir, "Tan" da tantanalı yani reklam yapıyorlar tantanalı görünüyor reklamlarda küçücük bir jiklet sunacak büyütüyor büyütüyor öyle bir tantana ile sunuyorlar ki işte şey'iyet bizi aldı götürdü, hevayı hevese götürdü o çikletin ne kerameti olacaktır ki, işte hep saptırıyor, büyük önemli göstererek iblisin hayalin en büyük vesvesenin hali odur, varı yok yoku da var göstermesidir. Var olanı yok gösterir, yok olanı var zannettirir gösterir. İşte Cenab-ı Hakk'ın oraya dikkat çekmesidir, öyle bozgunculuklar yapar ki mevcut olan Hakk'ın varlığını bu alemde yok der atar öteki alemlere öyle anlattırır öyle hissettirir. Yok olan bu alemdeki bu eşyayı var olarak bize gösterir, halbuki gördüğümüz bu varlıkların kendine ait bir varlığı yoktur, yani kendisi yoktur. Cenab-ı Hakk'ın şey'iyet ismi altında zuhurundan başka bir şey değildir. Bunu tam ters gösterir bu yok olanı var, var olanı da yok gösterir, bu hüküm ile meseleye baktığımızdan kıstas yanlış olduğundan bütün hükümlerimiz yanlış olur. İşte o zaman O'na temas edememiş oluruz. İşte bu hayalin ortadan kalkması neticesinde biz ancak Kur'an-ı Kerim'in hakikatine özüne temas etme yolu açılmış olur onun için başta bunu söylüyoruz.

Öyle bir husus ortaya çıkmıştır ki şey varlık yani var iken niçin şeytandan sığınılmaya korunulmaya emr olunmuştur, öyle bir husus ortaya çıkmıştır ki, sanki bir tarafta Allah (cc) haşa diğer tarafta şeytan yani iblis vardır ve Hakk'a karşı taraf

olmaktadır. Bu düşünceler içerisinde hadiseyi değerlendirmemiz gerekmektedir. Hani Hakk'ın karşısına da geçti ya, Adem (as) fassında ayet-i kerimede " Sen beni bozguncu yaptın" diyor, Cenab-ı Hakk'a karşı çıkıyor, ama Adem (as) ne diyor, boynunu büküyor hiçbir şey söylemiyor, neden işte o da insanlığın kemalatındandır.

Ve de iblis kıyas yapıyor o topraktan ben ateşten, ateş topraktan daha üstün dedi ben ondan üstünüm dedi, hep olmayan şeyi varmış gibi gösteriyor, halbuki Adem (as) ın üstündeki İlahi tecelli yani "Venefahtü" yü göremediğinden onu toprak zanneti sadece, yani Adem'deki Allah'ın Zat'i zuhurunu göremedi yani var olanı yok zannetti, çamurunu da var zannetti, çamur zannetti yani Ademi toprak zannetti. Daha orada başladı hayel kuruşu ve insanları yanlış tarafa yönlendirmesi "*Ben sana gelen yolun üstüne oturacağım*" diyor aynen böyle madem ki beni tard ettin mürted yaptın onlara senden gelen yolun üstüne oturacağım onlara mani olacağım, önlerinden gireceğim, arkalarından gireceğim, sağlarından sollarından hücum edeceğim diyor.

Yalnız unuttuğu iki yer var, alt ve üst ciheti unutmuş, tabi Hakk ehline hiçbir yerden gelemez, şöyle bilelim gerçekten kendini bilen kimseye ne hayel ne vehim ne iblis ne hangisi içerisinde olursa olsun, yanına değil 50 bin Km bile yaklaşamaz. Bunu böyle bilelim kendimizi aciz zannetmeyelim, yeter ki yapacağımız şeyi bizdeki iradeyi ve gücü, Cenab-ı Hakk'ın bize vermiş olduğu özellikleri biz kullanabilelim, Cenab-ı Hakk o kadar büyük imkanlar ve teçhizat sana vermiş ki kendi Zat'ının zuhuru etmiş, Kend,i Zat'ının zuhuru olduğu yerde de hayel ve vehime yer kalır mı?

Cenab-ı Hakk herhangi bir yeri istila ettiği zaman boşluk kalmadığı zaman oraya yabancı madde girebilir mi, şişeyi ağzına kadar doldurduğumuz zaman oraya başka bir madde girebilir mi, ama şişe boşaldığında boş yer kaldığında hava da girer heva da girer, her şey girer. İşte bunun gibi biz de beden şişesini Hakk ile doldurduğumuz zaman nefa-ı İlahiye ile doldurduğumuz zaman orada ne cine ne şeytana ne hayele ne

vehme yer kalmaz. Çünkü Hakk istila etmiştir varlığımızı O'nun istila ettiği yerde kim söz sahibi olabilir ki, yani anlatmak istediğim beynimizi bilelim, o tür şeylerin bizde hiç tesiri olamaz.

Zaten hakiki bir Allah yerine hayali bir Allah inancı oluşturup hayali bir Allah'tan korkmaya yöneltiyor ve çok da kolay iş diyor o zaman, ancak bu yoldan bu işi daha iyi analiz etme oluşmuş olur, işte bu hadise yani uyarı insanın en çok dikkat etmesi ve uyanık olması lazım gelen şeyin bu varlık olduğu bilincinin kendisinde yerleşmesi olduğunu anlatmak için yani her okumaya başladığımızda bu kelimeyi tekrar ettiğimizde teleffuz ettiğimizde bizim buna dikkat çekmemiz isteniyor. Demiyor ki sabahları Kur'an okumaya başladığınız zaman bunu çeksin, veya akşamları okurken çeksin demiyor bakın, her okuyuşta bu hüküm vardır.

Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlarken dahi şeytanın insana musallat olma imkanı var ise, diğer dünya işlerinde haydi, haydi var demektir. Ama biz bu adeti kendimizde oluşturursak alem de Kur'an'dan başka bir şey olmadığından her hangi bir işe başlarken de veya yola çıkarken bu tavsiyeye tabi olursak alışkanlık haline getirirsek dünya işlerinde de bize yaklaşamaz. Bundan kurtulup sağlıklı bir düşünce ve anlayışa sahip olmak için Allah'a sığınmak emir edilmiştir, çünkü Allah (cc) hu lafzi cami bir isimdir ve bütün isimleri bünyesinde toplamıştır, diğer isimler böyle değildir, sadece kendi isminin kapsamı içinde faaliyet göstermektedirler, Allah (cc) hu ism-i camisi bütün isimleri toplamıştır, onlara hakimdir. İnsan ağırlıklı olarak "Selam" isminin zuhuru ve terkipler halinde bütün esma-ı İlahiyenin de zuhurudur. Melekler Subbuh ve Kuddüs isimlerinin zuhuru, şeytan ise Aziz Cebbar ve Mütekebbir ve Kahhar ismlerinin zuhurudur.

İnsanda bu isimler ağırlıklıdır hal böyle iken bu isimlere karşı koymak ancak Allah ismine sığınmak ile yani O'nun koruması altına girmekle olur. Yani şunu demek istiyor Allah ismi, Cami bir isimdir bütün isimleri bünyesinde toplamıştır, yani bütün isimlere hakimdir, İblis Aziz ve Cebbar, Mütekebbir

Kahhar isimlerinden zuhura gelmiştir, dolayısıyla Allah ismi onların hepsinin üstündedir. Kim ki Allah'a sığındı Allah'a sığınmak demek Allah ism-i Camisinin altına korumasına girmek demektir, kim ki bu ismin şemsiyesi altına girdi, diğer isimler O'nun emri altında olduğundan o kişiye hiçbir tesirleri olmaz.

Başka bir ismin bu genişlikte kapsama alanı olmadığından ona karşı fazla tesirleri olmaz, "Euzubike minke", yani "Senden sana sığınırım" ifadesi ile belirtilen dua da bu hakikate dikkat çekilmek istenmiştir. Şeytani faaliyete geçiren isimlerden onu hükümsüz bırakarak Allah ismine yani isimlerden Zat'ına sığınırım demek olur. Şeytan yani iblis insandaki nefs-i emmare nefsi benliği ifade etmektedir. En üst çalışma sahası orasıdır. Onun karşılığıdır eğer eğitilmezse yukarıda belirtilen isimler bilhassa Kahhar ismi o vücudu istila eder ve hükmünü mutlak yürütür.

Kendi kurguladığı fikir ve düşünceleri kişisine belki zorla tatbik ettirilir, en fazla bozgunculuğu varı yok yoku var göstermesidir. Bu hal gerçek değerleri alt üst eder. Bu halde o kimse ne yaparsa yapsın hep hayel ve vehim ile hareket ederek bu yollardan gelen kararları verir, tabidir ki çok kere de yanılır. Yani verdiği kararlar hayel ve vehmin ölçüleri içerisinde olur. Kur'an-ı Kerim'i okumak kişinin hayatında yapacağı en değerli ve en güzel bir iştir, işte bu işi yani Kur'an'ı kendine yaraşır bir şekilde okuması için kişinin yani şeytan iblis ifadesi ile belirtilen hayel ve vehimden arınmış saf ruh ile yani hakiki safiyeti ile kendisine üflenmiş olan "Venefahtü" ona ruhumdan üfledim 38/42 ayeti ile belirtilen Kur'an-ı Kerimi Zat'i hakikatleri kendinde bulan İlahi Zat'ıyla okumaya başlaması gerçek Kur'an'ı Kerim'i okuması olacaktır.

Şimdi Cenab-ı Hakk Adem (as) "Venefahtü fihi min ruhi" diye ruhundan nefh etti, işte biz de kendimiz çalışarak bu idrake ulaştığımız zaman yani bu ilmi bu bilgiyi bildiğimiz zaman bizde Allah'ın ruhundan başka bir şey olmadığını idrak ettiğimizde Kur'an da Allah'ın nurundan ruhundan başka bir şey olmadığına göre bizde var olan Kur'an'ın kendisi

“Venefahtü fihi min ruhi” bakın ruhumdan nefh ettim diyor, işte o ruh ile bu Kur’an’ı okuduğumuz zaman kemal olarak onu okumuş oluruz. O zaman da ne hayel ne vehim zaten ortaya gelememiş olmaktadır.

Gerçek Kur’an-ı Kerimi okumuş olacaktır işte bu tür okuyuşa tek mani şeytan yani hayel ve vehimdir. Bundan kurtul temiz bir akıl gönül ve ruh ve idrak ile okunan Kur’an-ı kerim kişiyi bu yoldan ilahi Zat’a yani Allah (cc) hz lerine ulaştıracaktır. Bu hakikat ancak اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ Allah’a sığınıp hayel ve vehimden kurtulduktan sonra بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ diyerek o anahtar ile sonsuz mana kilitlerini açmanın yolu böylece okuyanlara açılarak engin bir Kur’an yolcusu olarak Kur’an’da yolculuğa sağlıklı ve güvenilir bir şekilde başlayabilecektir. Neden çünkü şeyini yerine getirmiş olmakta o zaman işte Kur’an-ı Kerim kendisini ona açmış olmaktadır. Bu yüce mana yolculuğunun verimli olması bazı ölçülere bağlıdır, evvela “ La yemessehu” onun hükmünü yerine getirdik zahir ve batın okumaya başlamak için kovulmuş şeytandan Allah’a sığındık ama bu okumanın bir de ölçüleri vardır, 3. Mertebesi de bu ölçüdür. Yani ayetlerin ölçüleri.

Bu yüce mana yolculuğunun verimli olması bazı ölçülere bağlıdır o da 3. aşamadır, birinci aşama yukarıda özet olarak ifade etmeye çalıştığımız temas dokunma tutmadır, ikinci aşama idrak ve şuur ile başlama yani okumaya hazırlanma yani اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ üçüncü aşama ise yani birinci aşama temas dokunma tutmadır, ikinci aşama idrak ve şuur ile başlamadır, üçüncü aşama “tertil” yani ölçüdür. Okunan her bir kelime ve ayetin ölçüsüdür yani mertebesidir. Kur’an-ı Kerim Adem (as) dan başlayarak Hakikat-ı Muhammediye oradan Hakikat-ı Ahadiyet

Ahmediyeye kadar uzanan mertebeler göstermesi ve bütünüdür. Okunan ayet-i kerimenin ölçüsü yani mertebesi bilinemezse bakın şimdi yukarıdaki iki hukuk yerine getirilse bile ayetin mertebesi bilinemez ise yani ölçüsü bilinemez ise gene gerçek bir ölçü yapmamız zor olacaktır.

“Tertil” ölçüdür okunan her bir kelime ve ayetin ölçüsüdür yani mertebesidir, Kur’an-ı Kerim Adem (as) dan başlayarak Hakikat-ı Muhammediye oradan Hakikat-ı Ahadieye-i Ahmediyeye kadar uzanan mertebeler göstergesi bütünüdür. Okunan ayet-i Kerimenin ölçüsü yani mertebesi bilinemezse o ayet-i kerimenin gerçek manası verilemeyip sadece zahiri ile amel edilmiş olur, ki bu yüzden özü itibariyle de perdelenmiş oluruz. Kur’an’ın yani Zat-ı İlahinin daha geniş manada okunarak idrak ve telakki edilmesi bu üç asıla riayetle ancak mümkün olacağı açık olarak belirtilmektedir.

Kur’an-ı kerim Müzemmil suresi اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلاً 73/4 ayetinde mealen veya onun üzerine artır, bu efendimize geliyor gece namazları ayetin başında sen şu kadar namaz kılıyorsan biraz daha arttır, ve Kur’an’ı güzelce tane tane bir ölçü üzere oku. Tertil ölçü demek, buyurulan tertil, ölçü iki yönlü, ses ve mana üzere olmaktadır. Hani lafızlarınız imamlarımız güzel, güzel mana ses ile okuyorlar ya işte şu makamda sabahide okudu, hüzzamda okudu, ve diğer makamlarda okuması hep bir ölçüdür, ama bu ses ölçüsüdür, bir de mana ölçüsü vardır. İki ölçü var ses ve mana üzere olmaktadır. Ses ölçüleri sesli olarak okunan Kur’an-ı Kerim’in okuyan tarafından tecvid kaidelerine uyarak okunmasıdır ki yedi şekli ve değişik makamlardan okunması vardır.

Hani Kur’an-ı Kerim yedi asıl üzere okunuyor ya, bu sesteki mertebeleridir, tertil, ölçüleridir, mana üzerine okunması ise oda iki yöndür ki biri kendi mertebesi itibariyle diğeri ise seyr-i süluk mertebesi itibariyledir. Kendi mertebesi itibariyle yönü olan dört mertebe Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet, diğer ifade

ile Ef’al alemi, Esma alemi, Sıfat alemi, Zat alemi, mertebelerinin ölçüleridir. İkinci yönü ise her ayetin yani mana olarak okunan ikinci yönü ise her ayetin içinde bulunan ifade ettiği seyr-i suluk yolunda 12+1 = 13 mertebeyi bildirmektedir. Yani her bir ayetin içinde 1, 2, 3, 4,5,6,7 mertebenin aslını bildirmektedir.

Ama ayrıca o ayet yine de Efali Esma, Sıfat, Zat dört mertebeden dördünü de bildirmektedir bir birinin içinde gizli olarak. Yani ses olarak okunduğunda 7 mertebesi, ve sabahi, hüzzam, hicasker gibi makamlardan okunması bir tertil bir ölçü, mana olarak da bir kendinde bulunan dört mertebesi itibariyle bir de seyr-i sulukta 12-13 mertebesi itibariyle ölçüleri vardır. İşte bunları bilmezsek Kur’an-ı Kerim okuduğumuz zaman veya bir zuhurat görüldüğü zaman zuhuratta bir ayet okunduğu zaman onun hangi mertebeden olduğunu, bunları bilmezsek bilemeyiz, ama bunları bilirsek o seyr-i suluk halinde olan kardeşimizin hangi mertebede olduğunu kolayca anlamak mümkündür.

Kendi mertebesi itibariyle olan yönü ikinci yönü ise her ayetin içinde bulunan ifade ettiği seyr-i suluk seyri suluk yolundaki 12+1, 13 mertebesini bildirmesidir. Bu mertebeler bilinerek okunan ve anlaşılan Kur’an-ı Kerim okunmasına zati okunuş denir. Bakın kişi okuduğu halde o mertebeden olduğundan Zat’i okunuş denir. Bakın bu da ayrı bir mertebedir, Zat’i okunuşu vardır, Sıfati okunuşu vardır, Esmai okunuşu vardır bir de Ef'ali okunuşu vardır, işte bu mertebeden okuyana Zat mertebesi ile ilgili okuyana zat’i okunuş denir ki bunların birisi de Zatiyundur. Diğerleri Sıfatiyyun, Esmaiyyun, Ef’aliyyun dur kim hangi mertebeden okursa o mertebenin ismiyle anılır.

Zat mertebesi itibariyle okunuş ve idrak edip yaşayış demektir yaşantısını ehli bilir. Buna ehil olmuş kimselere “Ehlullah” Allah ehli denir, yani Zat mertebesi itibariyle, iyi niyetle Kur’an okuyan her kimse mutlak suretiyle kendi mertebesi itibariyle hayatında yapmış olduğu en değerli kıymetli bir şeydir. Yani kişi bulunduğu mertebeden ne halde

ise okusun diğer yaptığı işlere göre kendi hayatında yaptığı en değerli iştir. Yeter ki okusun, bu meşguliyetinden daha değerli bir meşguliyet dünya üzerinde tasavvur edilemez, o da bir meşguliyet insan süpürge süpürür o da bir meşguliyet yemek yapması da meşguliyet, ama Kur'an okuma meşguliyeti diğerlerinin hepsinden değerlidir, bundan daha değerli bir meşguliyet olmaz.

Peki yemek yapmayacak mıyız tabi ki yapacağız ama dilimizde beynimizde Kur'an muhabbeti var iken o yemeği yapıyorsak o da Kur'an meşguliyeti gibi bir meşguliyet hükmüne girer. Çünkü niyet mühimdir, Mertebeleri Zatiyyundur iyi niyetle Kur'an okuyan her kimse mutlak surette kendi mertebesi itibariyle hayatında yapmış olduğu en değerli kıymetli şeydir, bu meşguliyetten daha değerli bir meşguliyet dünya aleminde tasavvur edilemez. Hadis-i Şeriflerde "*sizin en hayırlınız Kur'an-ı Kerim'i öğrenen ve öğretendir*" diğeri "Ümmetimin yaptığı ibadetlerin en kıymetlisi Kur'an-ı Kerim'i mushafa bakarak okumaktır"

Bakın bakarak dediği zaman biz zannediyoruz ki o harekelerini harflerini göreceğiz baktığımızda tabi bir yönüyle odur, "bakarak" dediği içindeki manaya bakarak okumaktır, ifade ettiği manayı görerek okumak, bakmanın türlüsü var, bakar geçer, ama birisi bakar görür geçer, diğerleri bakar ama görmeden geçer. Peygamber efendimiz de Kur'an-ı Kerim'i benden öğrendiğiniz gibi okuyun, diye emretmiştir, bu da zaten işin en önemli tarafıdır yani benden nasıl öğrendiyseniz öyle öğretin diyor. Hem sesi hem de manası ile demektir, devam eden bu tavsiyelerden bu kadar örnek vererek yetinelim.

Yukarıda belirtmeye çalışılan üç hususu göz önünde bulundurarak gayretimiz nisbetinde Kur'an-ı Kerim'i okumaya başlarsak manevi techizatla ve manevi korunma altında olacağımızdan hayali vehim, heva ve dünya muhabbeti gerçek manada onu anlamamıza mani olamayacaktır. Yani koruma altına alınmış oluyoruz, böylece bu hisle anlayış ve temizlik içerisinde elimize aldığımız tuttuğumuz yani temas

ettiğimiz Kur’an-ı Kerim’i أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ Kovulmuş şeytandan Allah’a sığınarak ve manalarının açılması için anahtar olarak بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ diye lisana dönüştürürsek seslendirerek ve tertil ölçü ile okumaya başladıktan sonra arkasından sırasıyla اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ diye devam etmekteyiz, burada yeri gelmişken bir şeye daha dikkat çekmek isterim, o da şudur nasıl ki Kur’an-ı Kerim okumaya başlarken kovulmuş şeytandan Allah’a sığındığımız gibi bitirirken de en sonunda Nas Suresi مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ 114/6 bunlar tesadüfi oluşumnlar değildir. O vesvese veren gerek cinden gerek insandan olsun hepsinden Allah’a sığınmalıdır, bakın başlarken aynı varlıktan Allah’a sığınma bitirirken de aynı varlıktan Allah’a sığınmadır.

07-GÜNEŞİN DÖNMESİ İNSANIN İLAHİ SEYRİ

Dünyanın güneş etrafında dönmesinin bize hakikat yönünden izahı nasıldır, yani bütün olayları kendi bünyemizde yorumlarsak bunu nasıl anlamalıyız? Allah’ın indinde aylar ilk halk edildiği gibi 12 aydır diye ayet-i kerimede geçmektedir, اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ 9/36 yalnız bu 12 ay dört mevsim bir ay 30 gün, hafta 7 gün, bir gün de 24 saat bunların hepsi tesadüfi şeyler değildir, rast gele şeyler değildir, ve de çok büyük hesap isteyen hem de çok büyük hesap isteyen şeylerdir. Bu 12 ay olması bir sefer 12 mertebenin hakikati her an yaşanmış oluyor, seyr-i suluk 12 bir de bir de hakim nokta var yukarıda 13, faaliyette olan 12

noktası buna da Hakikat-ı Muhammedi diyorlar, her ay bunun oluşumunu ortaya çıkarmakta yalnız bu bizim dünyamız ile ilgili bir oluşum, başka gezegenlerin günleri de başka ayları da başka saatleri de başkadır.

Bizim güneş sistemi içindeki dünyanın özelliği dünyamızın özelliğidir. Dünyanın güneş etrafındaki bir turu 365 günde olmaktadır, bu arada dünyanın güneşe kah yaklaşması var, kah uzaklaşması vardır, yaklaşması ile sıcaklık artıyor, uzaklaşması ile soğukluk artıyor, yani bu dünyaya ait bir 12 lik sistem diğer galaksilerde ne olduğunu bilmiyoruz, hesapları yapılmıştır ama bizi ilgilendirmiyor. Şimdi insanlığın genelde 6 tür seyr-i suluku vardır, yani bütün insanlar bu 6 tür suluku yapmaktadırlar, bilseler de bilmeseler de.

Şimdi bunun birincisi Adem (as) dan başlayıp Hz Rasulullah'a kadar gelen kemalini bulan ama tatbikatı devam eden kıyamete kadar tek bir seyr-i suluk sadece ve bütün insanların üzerinde hakim olan bir seyr-i suluk bunu bilseler de bilmeseler de insanlar bir şey değiştirmiyor, yani insanoğlu blok olarak birey olarak tek bir Vahid insan varlık olarak bütün insanlar cem olarak tek bir seyr-i suluk yapmış oluyor. Adem (as) ile başlıyor seyr-i suluk Hz Rasulullahta miraçta kemalini buluyor, ve O'nun ümmeti ile de devam ediyor, kıyamete kadar da devem edecek.

Bunun içinde hiç kimse ayrılmıyor, bu yahudiydi bu Müslümandı, bu bilmem nedir, tek bir seyr-i suluk yapılmaktadır. Bu çok mühim bir meseledir. Bu uzun bütün insanlık aleminin bütün fertleri ile birlikte yaptığı seyr-i süluk. Bu seyr-i suluktan bazılarının haberi var, bazılarının haberi yoktur. Haberleri olması veya olmaması bir şey değiştirmiyor, tek oluşum Hakk'ın muradı böyle devam ediyor. Nihayet 2. Seyr-i suluğa geldiğimiz zaman bu 2. Seyr-i sulukta birey kişinin kendi ömrü süresince süren bir seyr-i süluktur. Birincisi bakın insanlık ömrü içerisinde bütün insanların cem olarak yaptıkları seyr-i suluk işte peygamber geliyor Adem geliyor, (as) Nuh (as), İbrahim (as) işte Musa (as), İsa (as) Muhammed

(sav) bunların hepsi bir bütün halinde bir tek seyr-i suluk, en genişidir.

İkinci uzunu olan her bir dervişin yahut Hakk yolcusunun belirli esmalarla belirli sistemlerle belirli yaşının devreleri ile yapmış olduğu seyr-i suluk, yani bugün işte tarikat sistemi dediğimiz ama Hakkıyla birlikte şartlanmış bir tarikat sistemi içerisinde değil, ilerleyebilen bir yaşam seyr-i suluk içerisinde bu da insanın ömrü içinde bireye ait bir defa oluyor, yani diyelim ki normal olarak 18-20 yaşlarında başladı, 30-40-50 yaşlarına kadar geldi eğitimi devam etti, ondan sonra da tabi dersi bitti, iş bitti demek değil, ikinci seyirde seyr-i sulukta kişinin bir ömür boyu kendi ömrü müddeti içinde yapmış olduğu seyri bu da bir ömürlük seyirdir ikinci seyir.

Üçüncü seyir 12 aylık süre içerisinde yapılan bir senelik seyri suluktur. Biz bunu bilsek de bilmesek de uygulasak da uygulamasak da Cenab-ı Hakk bizim üstümüzde o seyr-i suluğu uyguluyor. Ey kulum sen ister gaflette ol ister yat ister kalk bu hüküm 12 aylık hüküm bayramlarla birlikte uygulanıyor. Bilen ayn bilinen gayr kim biliyorsa bunu her 12 ayda bir seyr-i suluğu tamamlamış oluyor daha evvel bitirenler için bitirmeyenler için de hangi aya kadar gelmişse onun kemalini yaşıyor.

Şimdi sene 12 bölüm yedi, 12/3, 12/2, diye bölmüşler, yani iki bayram arası yahut iki bayram dış arası yedi ay böyle bir zaman geçiyor, bu nefs mertebeleridir. Emmare, Levvame, Mülhime, Mutmaine, Radiye, Mardiye Safiye mertebelerinin yaşandığı yedi aydır. Ondan sonra gelen üç aylar Tevhid-i Ef'al, Tevhid-i Esma, Tevhid-i Sıfat aylarıdır üç aylar. Hani üç aylar geldi diye oruç tutuyoruz Ramazan'da işleri ilerletiyoruz mümkün olduğu kadar harekete geçiriyoruz, işte bu tevhid mertebelerinin karşılığıdır. Ramazan ile Kurban bayramı arası iki ay da Zat Mertebesi ve İnsan-ı Kamil mertebeleridir.

Bu seyr-i suluk ne ile başlıyor ne ile bitiyor, Muharrem'in birinde Hicri yıl Muharremin birinde o yıl seyr-i suluk başlıyor. İster bilsin ister bilmesin, işte o Muharrem'in birinci gününü

kutlamamız aslında bu yönden yeni bir açılım olduğundan ama işte aşure günü şu günü bu günü falan diye bir başka değerlendirmelerle de kutlanıyor, ve bunun sonu Kurban Bayramının dördüncü Zilhicce'nin de 13. Günü seyr-i Suluk tamamlanmış oluyor. O arada işte birkaç gün dinlenme faslı sürüyor, sonra Muharrem'in birinde 12 aylık seyr-i suluk gene devam ediyor.

Eğer bu 13 ay olsa 11 ay olsa dünyanın dönüşünde bu sistem uygulanmaz. Cenab-ı Hak o kadar müthiş bağlantılarla bütün işlerini bütün hikmetiyle Hakim isminin zuhuruyla işlemiş ki hani O'na şeyden sual olmaz deniyor ya Hikmetinden sual olmaz, öyle bir hikmetle bu alem çalışıyor ki insan hayretler içinde kalıyor, azıcık küçücük bir yeri anladığı zaman. Şimdi yedi nefis mertebeleri oturdu, ondan sonra gelen üç ay sonunda kişi ne yapıyor, üç ayların sonunda Ramazan bayramı yapıyor, peki bu bayram kimin bayramı şeker bayramı, şükür bayramı, peki neyin şükürü, Ramazan ayının sonunda bir bayram kutlanıyor.

Mesela bir çocuk diplomasını aldı diyelim bir kutlama yapılıyor yani bir oluşumun kutlaması yapılır, peki ramazan bayramı neyinin oluşumu kutlamasıdır, ne oluşuyor da kutlama yapılıyor orada, işte on aylık seyir içerisinde kişi Hakikat Marifet kişi Hkikat mertebesine geldiği zaman kendi varlığının hakikatını idrak etmiş oluyor bu seyir içerisinde. Yalnız Allah'ı daha tanımıyor, kendi varlığının hakikatını idrak etmiş oluyor, bu tabi o sene içerisinde olan bir hadise değil de daha evvelki yaşamından gelerek o sene içerisinde kim kendi nefsini tanımışsa nefsine arif olmuşsa o senenin ramazan bayramı onlar için yapılıyor.

Biz de sureta onlara benzediğimiz için biz de güya bayram yapıyoruz, onun o hakikatı itibariyle bizler de o kemalata ermiş kişilerin üç tane beş tane neyse o sene içerisinde kendi hakikatına ulaşmış kimselerin suretine benzediğimiz için bize de bayram yaptırıyorlar. Bizler oruç tuttuk oruç tutan da bayram yapıyor tutmayan da demek ki burada başka bir mesele var. Şimdi biz o bayramı orucu tuttuğumuz için

yapmıyoruz, gerçe o bir etkendir, ama az önce dediğimiz gibi o zaman oruç tutmayanların namaz kılmayanların hiç o bayram yapma haklarına sahip olmamaları lazım ve kayıtta oruç tutanlara ait bir bayram denilmesi lazımdır.

Böyle bir şey yok herkes bayram yapıyor, neden çünkü insan kalıbında görüntüsünde olan herkes o kemale eren kişilere sureta benzediği için onlara hürmeten rahmeten Cenab-ı Hakk bizlere acizlere bayram yaptırıyor. Biz oruç tuttuğumuz için değil, ama bizim oruç tutmamızdan dolayı sevap kazanmış oluyoruz, iteat etmiş oluyoruz, aradaki fark budur. Hatta bu öyle bir hadisedir ki sadece bize ait bir şey değildir. Gayri Müslimlere de bu bayram yapma selahiyeti vardır, ama onlar kendilerini ayırlar bizim yılbaşımız var, diye yapmazlar o ayrı konudur.

Yapsalar onlar da haklıdır ne den çünkü onlar da o kamil insanlara benziyor, işte Ramazan bayramı ki Kadir gecesi 27. sinde oluyor, o mübarek geceler var o üç aylar içerisinde bunların hiç birisi tesadüfi şeyler değildir. Evvela regaib gecesi, sonra Mevlut gecesi, ondan sonra Berat Gecesi, sonra Mirac Gecesi, sonra Kadir gecesi. Bakın bu üç ay içerisinde bu kemalat oluşmaktadır. Bakın burada kişi halife-i şahsiyet ünvanını alıyor, Ramazan Bayramını gerçek manada idrak eden kişi Halife-i Şahsiyet yani kendi bünyesinin halifesi Halife Adem gibi oldu, Halife Adem kime halife oldu, evvela kendine halife oldu.

Çünkü etrafında ümmet yoktu ki ümmetine halife olsun. Ümmet çoluk çocuk oluştuktan sonra onlara halife oldu ama ilk hilafeti kendine ait hilafettir. Bireysel hilafettir, bunlar hep gözden kaçan şeylerdir, o kişinin hakikatini idrak etmesinden Cenab-ı Hakk'ın artık tecellisi ortaya çıkacağından bir rahmet dolayısıyla aleme de çevreye de rahmet oluyor, ama bu hale gelen kişinin daha talebe yetiştirecek selahiyeti yoktur, fark odur, sadece kendine dönmüş kendi hakikatını idrak etmiş kendinde mutmain olmuş rabbını idrak etmiş, huzur bulmuş يَ آ

اَ يَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ 89/27 diye tabi o ayrı da yani onu belirtmek istiyor mutmaiine sadece Mutmaiine nefse gelindiği zaman olacak bir hadise değildir, her mertebenin kendi tatbiki vardır. Tatminliği mutmainliği vardır, her mertebede ayrıca, o işte emmare, levvame mülhime mutmainne mertebesinde mutmainne diye bir şeyin varlığı anlaşılıyor ortaya konuyor, ama bir yukarıda onun da mutmainliği vardır. bir başlaması bir kemalatı vardır mesela bir kata çıkmak için birinci basamağa basıyorsunuz ama 15- 20 basamak yukarıya çıkmak onun yaşantısı onun mutmainliği, ortaya geldiği zaman daha kemale ermedin o mertebede mutmainlik ? o daha huzur cenneti aslında kendi gönlündeki huzur cenneti.

İşte o Ramazan bayramı bittikten sonra tekrar faaliyet çalışmalar başlıyor ya insan dünyaya dönüyor çalışmalara işte bu hale gelen kişi zaten batını çalışmalarını sürdürüyor, 11. Mertebede geliyor Zat mertebesinde fenafillah mertebesinde İnsan-ı Kamil Bakabillah İnsan-ı Kamil mertebesine Kurban Bayramında ulaşmış oluyor. İşte Kurban bayramının hakikati o halife-i şahsiye olan kimsenin halife-i genellemeye geçmesi oluyor. Yani daha evvel eğitim hazırlığı içinde olan kendini eğitmiş olan yavaş, yavaş, Kurban Bayramından sonra çevreyi de eğitmeye başlıyor.

Yani halife-i şahsiye iken Halife-i genelleme oluyor, tabi bu genelleme bütün alemlere açık bir genelleme değildir, olabildiği kadar ulaşılabildiği kadar kendi muhitinin halifesi oluyor, işte onun aslı da Davud'iyet mertebesi orada artık hilafet kesinleşmiş oluyor Davud (as) a bildirilen. يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ 38/26 "Biz Davud'u halife ittihaz ettik diyor. Bakın halife ismen belirtiliyor Davud'da ama Adem (as) daki hilafet ismen belirtilmiyor, öyle hükmen oluyor, وَاِذْ

قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيفَةً 2/30 ben yeryüzünde bir halife halk edeceğim. “Halife Adem” yok ama Adem (as) o hükümden sonra zuhur ettiğinden Halife hükmü içerisinde ama o hilafet sadece Adem (as) a değildir, Adem neslinden gelen o vasfı kazanmış olan herkesin ismi var o halifede sadece Davud (as) da ismen belirtiliyor.

Ve işte Kurban bayramının hakikati de O dur ki o hilafet halife denen kişi karşısına gelen dervişlerine nefsini emmaresini, levvamesini kurban ettirecek gücü onlara aktarması Kurban bayramının hakikatidir. Koyun kesiliyor değil mi, peki koyun nedir, “levvame” dir, yani eğer bu 12 ay içerisinde Kurban Bayramı hakikati olmasa hiçbir mürşid dervişine nefsini Kurban ettiremez. Onun sırrı bunun içerisindedir. İşte Ramazan bayramında kendi hilafeti burada bir tecrübe kazanmış oluyor, kendi tecrübelerini de Kurban Bayramında aktararak dervişte o gücü oluşturuyor. Kendi nefsini kurban etme gücünü oluşturuyor, dışarıda hayvan kesiliyor, olan koyuna oluyor, bize bir şey olmuyor ki “Kurban kestik” diyoruz cebimizden üç beş kuruş çıkıyor işte bizim kurbanımız ama o para gene kazanılır ama o hayvanın canı gidiyor, orada o mu daha fedakar biz mi fedakarız, işte bundaki özellik kişiye kendi nefsini kurban ettirme gücü veriliyor, dervişe naklediliyor, esas şey noktası budur, halife-i şahsiyeden halife-i genele geçiyor.

Eğer zaten bir kimse gerçek manada o gücü alamazsa o enerjiyi o muhabbeti o güzelliği alamazsa nefsi ile baş etmesi mümkün değildir. Bakın şimdi bir kimse kendi başına ibadet ettiğini düşünelim bir kimsede belirli bir yolcu ile yola çıkmış belirli bir sistem içerisinde o kendi başına yola çıkmış olan bir ömür boyu çalışsa yalnız başına sadece sevap kazanır başka hiçbir şey kazanamaz. Kendisini kazanamaz rabbını da kazanamaz. Hep yaptığı işler hayali ve vehmi olur, ancak kötü mü değil o da güzel bir hadise ama ehli ile birlikte yola çıkarsa bir ömür boyu yaptığı ibadetlerin üç beş ay on ay içerisinde aşar geçer daha da ileri gider.

Çünkü ufuk vardır, işte ona derler nefs-i emmareni öldür, sistemi de budur, “la” kılıcını çek vur kafasına kişi o “La” kılıcını kendi kendine çekse bir ömür boyu çekse nefsine vuramaz, karşıya vurur, başka şekilde tak tak silahla ama kendine o kılıcı vuramaz, çünkü canı acır, ama Cenab-ı Hakk belirli bir sistemi içerisinde belirli kanallarda onun gücünü de verir, dayanma gücünü de verir, vurma gücünü de verir, işte rüyalarda, patır patır o hayvanlar kesilir, başka türlü de onun kesilmesi mümkün değildir,

İşte bu üçüncü seyir yani insanlığın yapmış olduğu üçüncü seyir, ve birey için ikinci ve üçüncü mutlak seyirdir. Dördüncü seyire geldiğimiz zaman bu 12 aylıktı dördüncü seyir haftalık seyir de diyebiliriz. Şimdi birinci insanlığın genel olarak yaptığı seyir, ikincisi bir insanın yaptığı seyir, üçüncüsü senelik seyir, dördüncüsü günlük seyirdir, gece ve gündüz. Şimdi gece oldu biz bir seyir yaptık fenafillah’a girdik, ertesi sabah güneş açarsa hangimiz çıkarsak Bakabilah olacak, iki aşamalı fenafillah, Bakabillah, her gün bunu daha kısa süreli yapmaktayız dördüncüsü budur.

Beşincisi de her nefes alış verişimizde küçüğe doğru gidiyor, bakın nefes aldık verdik öldük dirildik. Gene Fenafillah bakabillah, o kadar kısa sürelidir. Aldık verdik, alamadık bitti. Yani hayat ve Memat, yaşam ve ölüm zaten dervişliğin geniş de olsa dar da olsa hükmü ölüp dirilmektir. “Muti kable ente muti” yani ha uzun zamanda ölmüşsün ha kısa zamanda ölmüşsün bu da bir seyirdir, kendini bilen her an ölüp dirilmektedir, bu sırrı seri olarak yaşamaktadır beşinci.

Altıncısı ise gene böyle an içinde ölüm dirim yalnız bunu bizim beynimiz tesbit edemiyor, o kadar suretli bu ölüm dirim hadisesi oluyor ki mesela şehir cereyanı saniyede 50 defa yanıp sönüyor, bir telli lamba devamlı yanıyor gibi görünüyor tel ısınarak ışık verdiğinden akım kesilse de telin sıcaklığı kısa süre devam edip ışık yaydığından biz o kesik akımların verdiği ışığı devamlıymış zannediyuz. O zaman biz akımın kesildiği

anları algılayamıyoruz, işte hayatımız da aynen böyledir, biz her an ölüp diriliyoruz, bu çok süratli oluyor, bunu tesbit etmek mümkün olmuyor, öldüğümüz zaman bilinç de yok olduğundan dirildiğimizde bu olayı da fark edemiyoruz.

O kadar suretli oluyor ki ölü olduğumuz zamanlarda beyinimiz kayıt almadığından diri devreleri kayıt aldığından beynimiz biz devamlı diri halimizi hatırladığımızdan biz devamlı yaşıyoruz zannediyoruz kendimizi. İşte bir insan altı tür gerçek manada seyir-i sulukunu yapıyor bilse de bilmese de bu Allah'ın hükmüdür, kişinin bilmesi bilmemesi bir şey fark etmiyor, bilmesi kendi yönünden fark ediyor, bilinçli bir hayat yaşamış oluyor.

İşte haftanın yedi olması yedi nefis mertebeleri, ayın 12 olması seyr-i sulukun hakikati, bir senede yani 365 günde bir seyir yapması bu genel seyir, veya insanın bir seyiri, insanın birey seyiri gibi, biraz daha genişi güneş sistemi Samanyolu galaksisi içerisinde global olarak bir seyiri var, ayrıca, bu seyiri de 200 milyon senede bir yapıyor, yani 200 milyon senelik bizim umumi bir günümüz işte bu geniş seyirde insanlığın ilk yaptığı seyirin karşılığıdır. Onun için yedi rakamı, beş rakamı, üç rakamı 12 rakamı hep ölçü olan rakamlardır. O da bütün sistem içerisine dahildir.

Senelik sıralama içerisinde ilk Mevlid kandilini kutlamaktayız, ama bu olmaz, mümkün değildir, Regaib olmadan mevlüt olmaz, ama ilk sıralamada mübarek aylar üç aylar geldiğinde veya daha gelmeden evvel Mevlüt kandilini kutluyoruz yani senelik sıralamaya bakarsak evvela Mevlüt kandilini kutluyoruz, ama Regaib olmadan Mevlüt olmaz, yani eşler evlenmeden çocuk olmaz, ama evlenmeden evvel çocuk olmuş gibi gözüküyor, işte bu birdir, ikincisi Mirac kandilini evvela Berat Kandilini sonra kutluyoruz, bu da olmaz, beratını almayan Mirac yapamaz.

Bakın sene içerisinde iki seyir vardır, bunlar bir sene evvelden geliyor, şimdi bizim kullandığımız bakın eğer regaib ve berat geceleri bir sene sonraki gecelerin hazırlığını

yapmaktadır. O sene kullandığımız beş gecenin iki tanesi öncü gidiyor önde gidiyor, yani bu sene kullandığımız Berat gecesi ve Regaib gecesi yani geçen sene kutladığımız Regaib gecesi bu senenin Mevlüdünü hazırlıyor. Onun için yani beş gecenin ikisi önden üçü de arkadan geliyor. Yani iki gece biz hep ileriden gidiyoruz. Bu sene olan Regaibin karşılığını biz gelecek sene Mevlüt olarak kutlamış oluyoruz.

Bu sene kutladığımız Mevlüt gecesi geçen senenin Regaibinin hazırladığı Mevlüt gecesi oluyor. Eğer bu şekilde olmazsa sistem yanlış olur. Cenab-ı Hakk da böyle bir şey yapmaz. İşte böylece biz sırasıyla söyleyelim bir sene evvelden sıraya getirerek evvela regaib gecesi, sonra Mevlut gecesi, Regaib Gecesinde Hakikat-ı İlahiye Hakikat-ı Muhammediye'nin muhabbeti kişinin gönlüne düşmektedir, bu sistem üç aya sığdırılmış bu hemen üç aya sığdırılacak değil simgesel oluşumu sisteminin belirtilmesi senelik seyir içerisinde. Ondan sonra Hakikat-ı Muhammediye'nin doğması Mevlüt gecesinde kişide Hakikat-ı Muhammedi'nin doğması, Hakikat-ı Muhammedi doğduktan sonra faaliyete geçmesi kendi nefsini tanıması, nefs-i emmaresini levvamesini diğer bölümlerini yenmesi, bu şekilde nefsinden Beraatını alması, nefsinin beratını alması.

Bu beratı aldıktan sonra Mirac namzeti olmasıdır, miraç edecek kişi namzeti olması nasıl hani göğe çıkarılacak olan kişi astronotları evvela hazırlıyorlar neden sonra füzeye bindirip hemen onu fezaya göndermiyorlar, ne kadar çalışmalardan sonra işte bu çalışmalar neticesinde evvela bir yeterlilik belgesini alıyor, yani astronot olacak belgesini alıyor sonra hazırlıkları yapılıyor sonra miraca çıkıyor, mesela bunun gibi. Miraca çıkyor miracından iniyor sonra kadri kıymetini bildiren beratını alıyor, yani o beratını alıyor, işte o kişi artık Kâdir'in kıymetini bilmiş oluyor. Kâdri kıymet dediği odur.

Kadir-i Mutlağın kadrini bilmiş oluyor, bunun kendinde mevcudiyetini idrak etmiş oluyor. İşte Kadir gecesinin hakikati aslında budur, Kâdir-i Mutlağın gecesi, bu da 27. Gecesi diye belirtiliyor Ramazan ayının işte kendi Kâdirinin kıymatini bilen

kişi ondan sonra 28. Gecesi de 28 Peygamberin hakikatini idrak etmiş olmakta o şekilde 28. gece, 29. Gün ve gece zaten Arife gecesidir, Arefe ne demek, bilinen demek yani ertesi gün bayram olduğunu bilmek ayrı yönüyle Ariflik hakikatidir. 29. gün. Kendi hilafetinin irfaniyeti Arifliği burada işte ertesi gün de kişi bu hakikatlerin bayramını yapmaktadır.

Bu on aylık süre böylece bir törenle bir mükafatla ödülle ödüllendirilmiş olmaktadır, yol devam ediyor, sene bitmedi çünkü yol devam ediyor, o iki ay içerisinde de kendi gelişimini sağlayarak halife-i şahsiyeden halife-i genel hale gelmiş oluyor. Görev verilen yerlerde de derslerine devem ediyor. İşte böylece onun vermiş olduğu enerji ile istekle yürütmesi ile çevresindeki kişilerde Nefs-i emmarelerini Levamelerini kurban etme gücünü yakalamış gücünü elde etmiş oluyorlar. Yoksa başka türlü kimse nefs-i emmaresini levvamesini böylece kurban edebilecek şeceate yani güce kuvvete ulaştırmış oluyor. Allah cümlemize böyle sistemler versin inşeallah.

(s.a.v.) Efendimize gelinceye kadar bütün insanların noksan tarafları vardı, bütün peygamberler dahil, çünkü tam İnsan-ı Kamil kemalatı Hz Rasulullah'ta ortaya çıktı, eğer tam kemalat daha evvelki peygamberlerde ortaya gelmiş olsaydı Hz peygamberin gelmesine gerek kalmazdı, ne diyor, "*Ben nübüvvet duvarını tamamladım*" hani rüyasında bir altın bir gümüş tuğla görüyor da soruyorlar, işte bu nübüvvet kemalatıdır bu duvarın tamamlanmasıdır diyor, Efendimizin hayatında dahi en kemalde olduğu halde biliyorsunuz bir hurma dalı kesme hadisesi vardır hurmaları budama hadisesi vardır, bakın bu husus orada dahi vardır.

İşte hiçbir insanın biraz gururlanıp kibirlenip de herhangi bir şekilde havalanmaması için de böyle ufak tefek işaretleri oluyor, peygamber efendimizde de var, yalnız diğer peygamberlerde mertebeleri itibariyle bu vardır, şimdi her bir peygamber Kur'an-ı kerim'de belirtilen sırasıyla belirtilen her bir peygamber insanlık seyirinin bir yaşam stratejisini ortaya koyuyor yaşam sistemini ortaya koyuyor, böylece de işte katman katman insanlık kemalatı Hz peygamberde

tamamlanmış oluyor. Yani ne demek istiyorum, Daha evvelki peygamberlerin kemalatlarında kamil mükemmellik yok kendi mertebesinin kemalatındadır, Ademiyet mertebesinde Ademiyet kemalatı var, ama suç işleme az da olsa hata etme yüzdesi vardır.

Museviyette var, İseviyette var, İbrahimiyette var, hepsinde var bunlar, işte bunlar da insanoğlu ümitsiz olmasın diye bu mertebeler de böyle ufak tefek hadiseler olur ancak istiğfar sebebiyle bunlar da aşılır, diye böyle ümitsizliğe düşürmemesi yönünden bunlar bir etkendir, yani bizlere ancak bütün bu sayılan hadiseleri kendi ayetleri ile birlikte uzun uzun kendi hukukları arasında araştırıp görüşmek lazım gelmektedir. Şimdi ilk Nuh (as) dan başlayalım hani ayet-i Kerimede oğlu için "O senin ehlinden değildi" diyor bu ne demektir, tabi bu çok mühim bir sorudur, peygamberin kendi evinde doğmuş bir insan senin neslinden değildi diye Cenab-ı Hakk'tan hitap geliyor,

Şimdi Nuh (as) ın dört oğlundan bir tanesi Ham, Sam, Yafes, Dam gemiye girmemesinin sebebi benim boyum uzundur bana su zarar vermez su gelse de yüksek yerlere çıkarım kendimi kurtarırım diye böyle müdafa yapıyordu. Bunlar dervişlikte yani Hakk seyirinde başımıza gelebilecek hadiselerin provasını yaptırıyor Cenab-ı Hakk bunlar olabilir seyr-i suluk halinde diye şimdi insanlığın altı seyr-i suluğu var, Hakk'a doğru altı türlü seyr-i suluk var, bunların bazılarını insanlar bilerek yaşıyorlar bazılarını bilse de yaşıyor bilmese de yaşıyor, birinci seyr-i suluk bütün insanlığın bir bütün olarak bir tek yaptıkları seyr-i suluk, hakk'a doğru Adem (as) dan başlayıp Hz Rasulullah ile kemale eren kıyamete kadar da ümmeti ile devam eden bir seyr-i suluk var.

Bu bir bütün seyr-i suluk, bakın cinsiyet farkı milliyet farkı hiçbir fark gözetmeden Adem (as) dan başlayıp ümmetin son kıyamete kadar gelen bir tek miraç, ama bunu insanlar bilseler de bilmeseler de bunun içindelerdir, ama bilmeyenlere bundan sevap günah yok yani o bunun içinde kül olarak bilenler işin farkındalar bilmeyenler de farkında değiller. İşte bunun daha

özdeki seyr-i suluğu bir kişinin bir ömür boyu yaptığını belirli çalışmalarla meydana getirdiği seyr-i suluğu işte bunu şunun için söyledim bu seyr-i suluk içerisinde bütün bu peygamberan hazaratının devreleri geçilmektedir, eğer gerçek bir seyir yapılıyorsa.

Ama sadece lafzi ve zikri bir seyr-i suluk yapılıyorsa orada bu hususlara yer verilmez sadece belirli zikirler yapılır, işte efendi Hz leri kimse onun etrafında halaka halka olunur dönülür, sema yapılır işi bitmiş olur, yani bu düzeyde kalır, bakın burada akıllar dondurulmuştur, aynı şeyin tekrarı yapılır, donuk bir akıl vardır, biraz muhabbet vardır şeriattan daha fazlası ne diye düşünülürse, ama hakikat mertebesinde yaşayanların akılları donuk değildir, ufukları açıktır, helezonik bir dönüş ile o döndüğü semaları yaparlar Kabe-i Muazzama etrafında zeminde gezmezler, zeminde gibi görünür, yedi defa o yedi nefis mertebesinin sembolik geçilmesidir, oradaki tavaf hali, aynen say hali de öyledir, yedi nefis mertebelerinin geçilmesidir, ayrıca “Say” ın bir başka özelliği var, Sıfat-ı Subutiyenin yaşanmasıdır orada, beşeriyet ile Uluhiyet arasında, Sefa tepesi İlahi Uluhiyet mertebesi, Merve Tepesi beşeriyet mertebesini anlatır. Beşeriyet ile Uluhiyet arasında sıfat-ı Zat’iyenin her bir seferde bir zuhurunun aşaması orada olmaktadır yani sembol olarak.

İşte bir ömür boyu içerisinde seyirini sürdüren kişinin bazı düşme halleri olur o peygamberlerde de görülen haller bunlardır, bir kişi bir derviş seyr-i suluk yolunda düşmüş ise yani belirli bir yere gelipte kayabilmiş ise bunlar olağan işlerdir, eskiden mutaflar varmış dokuma için ipi dizip arkaya çekiyorlarmış kaç metre dokuma yapacaksa ileri gidip geri geliyor ileri gidip geri geliyor, Nusret Babam Rahmetli öyle derdi “Oğlum mutafın geri gelmesi yani dokumacının geri gelmesi onun geride kalması demek değildir, ileriye gitmek için geriden hamle etmesidir” derdi o atkılar dizildikçe de halının dokunmasına zemin hazırlanmış olur.

Şimdi emmare mertebesinde Kur’an-ı Kerim’de açık olarak belirtilen Yusuf (as) ın duasıdır, وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِيٓ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ 12/53 nefs-i emmare kötülüğü emreder diyor. “emmareten “ dediği nefs-i emareden orada bahsetmektedir, yani insan üstünde olan amir güçten bahsetmektedir, nefs-i emmare kendine kayırır diyor, ve zindandan çıkmıyor, siz beni temize çıkarın ben ondan sonra çıkayım zindandan diyor.

08-ÜMMET-İ MUHAMMED

Peygamberlerde bazı hata demeyelim de hata demek biraz ağır suçlamak olur değişik haller görülmüş ise onlar mutlaka arkadan gelenlere rahmet olacak şeylerdir, eğer hiçbir peygamber hiçbir yanlışlık yapmamış olsa bizler de ümmetleri olmamız dolayısıyla yanlış yapmamamız gerekmektedir. O zaman insan düşünüyor, peygambere bir kolaylık gösterilmişse ümmetlerine de gösterilir diye, şimdi biz genelde Ümmet-i Muhammed olarak doğmaktayız. Ama bu ümmet-i Muhammed suri. Bir Ümmet-i Muhammedtir, cesed olarak gerçek ümmet-i Muhammed olabilmemiz için ümmet-i Muhammedin yani Hz Muhammed’in yaptığı seyri veya insanlık seyrini yapmamız gerekiyor.

Adem Bahsinde de belirtildiği gibi bir kişi Ademiyet mertebesinin hakikatini idrak etmediği sürece batını gerçek manada ruhi mü’min Müslüman müvahit olamıyor. Bu benim hükmüm değil sistem budur. Sadece lafzi Muhammedi oluyoruz, bu kötü müdür, hayır gayet güzel, zaten herkesten batıni Muhammediliği istemiyorlar, herkesten istenen kelime-i tevhid “La ilahe illallah Mühammedürrasulullah” kişi lisanen dediği zaman o Muhammed ümmetinden sayılıyor, ama bu kadar mı bu İslamiyet, hani en son din en kemalli din kelime-i

Tevhid'i çektik Kelime-i Risaleti de söyledik, Müslüman olduk, desekte işte olamıyoruz, lafzen oluyoruz, da ama biz kendimiz tatmin olabiliyor muyuz.

Eğer gerçek bir araştırıcı isek eğer araştırıcı değilsek zaten bu işlerle de ilgimiz yoksa Hani Arabi'nin dediği gibi hani bir bedevi geliyor ya "ya Muhammed bana dini anlat bakalım; ne yapmam gerekiyor" Efendimiz buyuruyor ki "Kelime-i tevhit çekeceksin, Beş vakit namaz kılacaksın oruç tutacaksın paran varsa zekat vereceksin hac yapacaksın" Bunu yaparsam cennete girer miyim diyor, efendimiz de girersin diyor o da vallahta billahta ne bir eksik ne bir fazla yaparım diyor. Çünkü onun niyeti cennet, ama irfan ehlinin hedefi araştırması veya talebi cennet değildir.

Peki nedir, hedefi rabbıdır hani Yunus Emre (hz) der ya "*Cennet cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri isteyenlere ver onları bana seni gerek seni*" biz bunları laf söz olarak söylüyoruz, bir tekerleme gibi ama içinde yatan gerçek manayı kaç kişi acaba tefekkür ediyor, ciddi olarak kaç kişi tefekkür ediyor, o öyle boşu boşuna söylenmiş bir söz değildir, rast gele söylenmiş söz değildir, hani bir başkası Yunus Emre zannediyorum "*Sırat köprüsü kıldan ince kılıçtan keskin, derler üzerine saraylar kurasım gelir*" diyor. Nasıl bir düşünce yapısı nasıl bir güven, güven derken mutmain, nefsi güven değil buradaki.

Şimdi Adem (as) daha evvelce de bahsedildiği gibi hadisesi ilklerle dolu bir hadisedir, işte biz gerçek manada tevhit eğitimi ama gerçek manada tarikat eğitimi değil, tarikat eğitimi her bir yol kendisine göre bir sistem oluşturmuş haşa ben onların işlerine karışacak değilim, herkes kendi yaptığı işten kendisi sorumludur, ben sadece araştırıcıyım tarikat ehli değilim yani genelde tanımlanan tarikat ehli değilim, tabi ki bir yolumuz var, bunu da inkar etmiyorum, ama tarikat bir yerde biter yani yoldur yol bir yerde biter kimse hedefe ulaşmış olur, hedefe ulaştığı zamanda o yolun ismi zikredilmez, yol zikrediliyorsa o daha yoldadır o kimse yahut gurup.

Yol yani tarikat bir vesiledir, vasıtadır ve ismi üstünde gidiştir, ama ne yazık ki bu gün tarikatlara bakıyoruz gidiş değil oturak yeri haline gelmiş oturulmuş yani yolda oturuluyor, ileriye gidiş yok, belirli bir anlayış belirli bir muhabbet belirli bazı zikirlerle o insanlar orada tutuluyor, kötü bir şey mi değil o da gayet güzel aşırılığa kaçmamak suretiyle neden oradaki kimseler oyun salonlarından şurdan, burdan en azından korunuyorlar, muhafaza ediliyorlar, onlar da olmasa iyice dağılacak bu insanlar çok daha yazık olacak ama bu işin kemali değildir, tamamı değildir, hedef değildir, oralardan geçilmesi gerekiyor, bunlar yolda eğlenme gibi bir şeydir.

Bir insan yolda giderken güzel ağaçlık yeşillik bir yer gördü tamam yorgundur biraz su ihtiyacını gidersin dinlensin diye orada bir saat kadar oturur, soluklanmak için enerji almak için yenilenmek için oturur bu makuldür, ama bu süreyi aştığı zaman zarardadır, hedefine ulaşamaz, geç kalır, çünkü o kadar bol harcayacak vaktimiz yoktur, İşte bu yolun ilk başlangıcı Hakikat-ı ilahiyeye başlamak için Ademiyet mertebesi bir pisttir. Ademiyet mertebesi bir bakıma son, bir bakıma başlangıçtır, tecellinin sonu yani Hakikat-ı ilahiyeden tecelli, tecelli ederek cennete ondan sonra yeryüzünde faaliyete başlamak programın sonu zuhuru yani tahakkuku, ama bunun geriye dönüşü vardır.

Yani insanlığın kaynağına ulaşması vardır işte buna miraç deniyor, gerçek manada ve bu miraç bütün peygamberlerin evreleri kişiler bireysel olarak kendi bünyelerinde kendi zamanları içerisinde kısa sürede geçirmesi gerekir. Mesela insanlık Ademiyet mertebesini bin senede yaşamış, işte Adem'in bin sene ömrü var derler, Nuhiyet mertebesi uzun süreler içerisinde yaşamışlar ama bir bireyin o kadar uzun ömrü olmadığından bunları semboller olarak hayatında kısa kısa bölümlerle bu tatbikatları geçirmemiz gerekiyor. Daha evvelce de belirtildiği gibi, o aşamalar sadece onların kendine ait yaşam değil onların numune-i alem işte görülen hatalar bizlere intikal ettiğinden biz o evrelerden geçerken o hataları

yapabiliriz diye kapı açık bırakılmıştır. Meselenin bu yönü de vardır.

Eğer biz beşeriyetimiz itibariyle gafletimizden nasıl kurtulacağımızı bize Adem (as) ın o duasıyla bize çıkışı gösteriyor. رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ 7/23 “Ya rabbi biz nefislerimize zulum ettik eğer sen bize merhamet etmezsen biz hüsranda kalıcılarız” diyerek bize yol gösteriyor, yani o mertebeden nasıl çıkış yaparız diye, ve o mertebenin şuuruna nasıl ereriz diye, فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ 2/37 “Rabbı onlara bazı kelimeler öğretti “ Onlar da o kelimeler ile istiğfar ettiler. Diye devam ediyor. İşte gerçek manada tarikata giriş ama hakiki manada irfan tarikatına giriş bunun ismi tarikat değil zaten “Allah yolu” buna “Sırat-ı mustakıym” dir bu yolun esas ismi. Yalnız sırat-ı mustakıymden sonra Sıratullah başlıyor, İbrahimiyet mertebesine gelinceye kadar Sırat-ı Mustakıym yani bu beden mülkünün belirli bir eğitim formasyon içerisinde Hakk’a doğru gitmesidir. Ama bu yüzeysel gidiş, fiziki alemde miraç ise İbrahim (as) la İbrahim (as) özelliğini Tevhidin babası diyorlar, işte gerçek manada tevhid Makam-ı ibrehimde başlıyor.

Kabe-i Muazzama’da olan İbrahim (as) ın ayak izi tarihi bir vakıa değildir, bakın Kabe-i Muazzama’nın içinde makam-ı İbrahim var, onlar orada rastgele oluşumlar değildir. İşte bizim o ayak izini takip ederek Muhammediyyül meşrep Muhammediye doğru oradan da Hakk’a doğru o ayak izini takip edin diye koymuşlar, bize hatırlatıyorlar yoksa geçmişte kalan sadece bir ayak izi değildir ve de o ayak izi ile yolculuk devam ediyor, Kur’an-ı Kerim’de bahsedilen Musa (as) ın “İsr” i onlar bizim peygamberimiz, Yahudiler bizim peygamberimiz

desinler bize ümmetinin yaptıkları değil, peygamberinin yaptıkları numune olarak lazımdır.

Ümmeti yanlış anlamıştır, onları ilgilendirir. Bir gün Tv de konuşma oluyor böyle bir dikkatimi çekti rastladım, bir hıristiyan papaz bir Yahudi hahamı gibi yani o görevde bir de Müslüman ihvan kardeşimiz çıkmışlar, dinlerin birliği dinler arası diyalog falan güya işte bir sunucu da toplamış onları aralarında konuşuyorlar İsa (as) ın katli hakkında aralarında görüşüyorlar, İsevi olan papaz diyor ki İsayı (as) Yahudiler öldürmeye teşebbüs ettiler ve öldürdüler Yahudiler öldürdü diyor. Oradaki Yahudi durur mu, hayır diyor Yahudiler öldürmedi, diyor Museviler öldürmedi diyor, orada bir şey var çok dikkatimi çekti, peki kim öldürdü diyor, bakın diyor Yahudiler başka Museviler başkadır diyor.

Aslında güzel bir söz, biz Yahudi Musevi hepsini aynı anlarız “Yahudi” dediği zaman bunlar Museviler ayrı Yahudiler ayrı kendi aralarında yani biri şeriatçılar gibi biri layikler gibi, Yahudi olanlar diyor. Musevi olanlar Musa’ya tabi olanlardır diyor. Yahudilik bir ırktır, diyor sadece Yahudilerin hepsi Musa (as) a tabi değil, doğru bir söz, dünyanın başına sıkıntı olan Yahudilerdir Museviler değildir, yani Yahuda tarafı olanlar, tamam İsa (as) ı öldürdüler ama Museviler değil, Yahudiler öldürdüler diyor.

Semavi dinler diye çoğul bir din yoktur, sadece semavi din var, oda İslam dinidir, bütün peygamberlerin vaaz ettiği islam dinidir, ama semavi kitaplar vardır, ama kitabın olması yeni bir din getirmesi değildir, aynı sistemin aşama aşama daha geliştirilmiş halidir, neden topluluklar geliştiğinden çoğaldığından hukuki bazı sorunlar çıktığından ve de birey olarak gönülde gelişme olması bakımından insan kemalatı bakımından daha evvel yeterli olan şeyler kemale eren insanlara yeterli olmamaktadır. Son kemalatda Kur’an denilen kitabımızla ortaya çıkmakta ki Kur’an “Kıraat edilen” manasınadır, lügat manası olarak ama aslında Kur’an “ZAT” demektir.

Bakın Kur'an'ın bir ismi de "FURKAN" dır bilindiği gibi Furkan da "SIFAT" mertebesidir. Farklılıkların ortaya çıkmasıdır. Hangi farklılıklar, mertebede zuhurda olan İlahi isimlerin farklılıklarının ortaya çıkması "Furkan" diye belirtilmektedir. "Kitab-ul Mübin" olarak belirtilmekte "açık kitap" manasına "İmam-ul Mübin" olarak da belirtilen de "Önde olan Kitap" önümüzde olan kitap manasına yalnız bunların her birerlerinin zahir anlamı olduğu gibi bir de batın yani arka plandaki anlaşılmaları vardır. Bunların anlaşılmaları için de biraz özel eğitim gerekmektedir.

Ama hayali bir eğitim değildir, mantıklı gönülün tasdik edeceği şekilde gönül tasdik etmedikçe bir insan ilmi bilgisi ne kadar olursa olsun o tasdik görmemiş bir ilimdir. Hakk'tan gönlünden tasdik gelecek ki doğrudur diye buna müşahede ilmi deniyor, nakil ilmi değil, nakil ilmi ilimdir ama bir başka sahasıdır, müşahede ilmi ise mutmain bir kalple o ayetin hakikatini olabildiği kadar mutlak manada o ayetin hakikatini nüfuz zaten beşer için mümkün değildir. Ama en azından bir aşama bir aşama ilerisine doğru gidip ufkumuzu genişletip bu şekilde rabbımızı da daha berrak olarak anlama yolu açılmış olur. (s.a.v.) efendimiz bir hadislerinde buyuruyorlar ki Kur'an'ın dört manası vardır, yedi manası hatta birçok manaları vardır ama lazım olan o dört manasından mutlaka o lazım olan bakın Zahiri vardır, Batını vardır, Haddi vardır, Matlaı vardır diyor.

Hz Peygamber şaka olarak veya herhangi bir şekilde latife olsun diye bir söz söylemez. Şaka latife gibi söylerse de latife latif gerektiğinden çok doğruyu söylemiştir, çok güzel bir şekilde. Peki zahirini anladık batını da biraz anlamaya çalışalım neyse anlayamadık ama varlığını kabul edelim, "Haddi" nedir, ayet-i kerimenin şeriatta "Had" nasıl geçiyor, sınırları manasınadır, hududları vardır diyor ayet-i kerimenin, bakın "Matlaı" diyor çok mühim, doğuş yeri, nasıl oldu bu kelam Allah'ın değil mi, Allah'ın kelamı da her ayetin kendi mertebesi içerisinde doğuş yeri vardır, yani kaynağı vardır.

İşte Kur'an-ı Kerim dört anlayış üzere olduğu gibi yani en az ana hatları ile dört mertebeden vaaz etmektedir. Yani ayet-i kerimeleri sure-i şerifleri ayet-i kerimeleri dört mertebeden vermektedir. Bunun birisi Ef'al mertebesi itibariyle genellikle muhkem ayetleri diye bahsedilen bölümü bu ef'al alemi içerisindedir. Ama batıni manada baktığımızda o muhkem ayetlerin içerisinde de müteşabih var, batını da var. Bakış o kadar çok ki bakış derken Kur'an-ı Kerim o kadar zengin ki o zenginliğe ulaşmak için o kadar bakış gerekiyor. Yoksa tek bakışla o zenginliği anlamak mümkün değildir.

İşte biri zahiri biri batını ki bu batını en kolay ifade ile kendimize dönük yönüdür ayrıca. Zahiri suri olarak yine kendimize dönük bedensel hukuk içerisinde ama batını dediğimiz zaman bizim batınımıza dönük işte burada da muhkem ayetler var, müteşabih ayetler var bu hususta. Sonra "Haddi" şimdi diyelim ki bir namazdan bahseden namazınızı kılın orucunuzu tutun diye bahseden ayette خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ 7/54 bu ayetin hududu ile namaz oruç ayetinden bahseden ayetin hududları arasında çok fark vardır. sınırları arasında birisi koldan baştan mesten bahsediyor, veya birinin hareketlerinden bahsediyor, diğeri semavat ve arzdan bahsediyor ve halk edilişinden bahsediyor. Beşer aklı ile sınırlanamayacak bir hududdan hududsuzluk içinde işte "Had" dediği budur. Eğer bunları bilemezsek ayet-i kerimeyi gerçek manada anlayamayız. Peki en sonu "matlaı" nedir, "Tulu" diyor tulu nedir, işte bu ayet-i kerime ef'al mertebesi kaynaklı mı, esma mertebesi kaynaklı mı, Sıfat mertebesi Zat mertebesi kaynaklı mı bunları tesbit etmedikten sonra ayetin gerçek manasına ulaşmamız gene mümkün değildir.

Sadece bütün bu mertebelerin başında olan ef'al mertebesi itibariyle yorumlayabiliyoruz. İşte sıkıntı buradan kaynaklanıyor. Zat mertebesinden zuhur etmiş olan kaynağını

oradan almış bir ayet-i kerimeyi ef'al mertebesi itibariyle tercüme yapıyoruz ve tatbikatını orada yapıyoruz. İşte bütün o yukarıdaki haller perdelenmiş oluyor. Yani biz perdelemiş oluyoruz, kendi kendimizi, mesela وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي 15/29 işte bu ayet Zat mertebesinden kaynaklanan Zat'i bir ayettir, çünkü Cenab-ı Hakk bizatihi bu işi "Ben yaptım" diyor, bakın bu şaka değildir, bu Zat'i bir iştir, bu alemlerden daha yüce bir şey olmadığını hep birlikte tasdik ediyoruz. Tasdik ediyoruz da o yüceliğe nüfuz edemiyoruz, işte ona azıcık da olsa klasik anlayışın dışında veya özünde ilerisinde bu hakikatlerini anlayarak yorum yapmamız gerekiyor. Tabi bu genel kuralın dışına çıkmak şartıyla değildir, genel kuralı yaşamak şartıyla yani genel kural temelde temel olarak durmak şartıyla yukarıya doğru manasını yükselterek mana alemini genişleterek kendimizde tabi o zaten geniştir, ama onu anlayacak kapasiteyi bizim oluşturmamız gerekiyor bu da ancak fikirdeki bir inkılapla veya fikrimizi gönlümüzü genişletmekle mümkündür. İşte اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ 94/1 dediği hakikat budur. Bunun sıkıntısını çeken Musa (as) bakın firavuna giderken رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾ وَيَسِّرْ لِي اَمْرِي 20/25-26 diye dua ediyor. Ya Rabbi benim göğsümü aç, bu sıkıntımı gider, firavunun karşısına geçtiğim zaman sıkıntı yapmayayım güzelce bunu anlatayım diyor, ve benim söylediğimi o anlasın söylediğim sözü anlayabilsin diyor, çünkü Musa (as) da Museviyet mertebesinin hakikati var, firavunda ise firavunluk mertebesinin inadı var, işte o mertebedekine o hakikatı aktarabilmek için Hakk'tan yardım gerekiyor. İşte onun için "Göğsümü aç, göğsümü genişlet ve ben bu işi başarayım" devamında da kardeşim Harun'u da bana yardımcı ver diye niyaz ediyor.

Bakın koskoca bir Beniisrail peygamberi bu talepte bulunuyor iken en küçük bizim gibi aciz bir ümmete (kendim için söylüyorum) ümmetlerine peygamberlerinin şahsında bu sadece peygamberimizin malı değil Kur'an-ı Kerim, eğer O'nun malı olsaydı O'nun ile birlikte giderdi, gitmediğine göre ve hepimizin onu okuma selahiyeti olduğuna göre bakın Kur'an-ı Kerim bire bir okuyana iniyor, okuduğu anda yeni nazil oluyor. Kur'an-ı Kerim'in eskiyecek diye bir şeyi yoktur. Her an tazedir tap tazedir, ama biz onu haşa biraz bayatlaştırmışız, aklımızda dondurmuşuz, mana olarak, ne yaptın işte Kur'an okudum işte ölmüşlerimize gönderdim kötü bir şey midir gayet güzel bir şey ama yaşayan ölüler varken ölü ölülere göndermek için gelmedi Kur'an-ı Kerim o görevi de var onlara da mana olarak ruh olarak gitmekte.

Ama evvela kendimizi diriltmemiz gerekiyor. Fiziki manada yaşamak mutlak manada diri demek de değildir. Suri manadaki yaşam bu et kemiğin yaşamıdır ama biz sadece et kemik değiliz, yani bu biz değiliz, bunu da bilmemiz lazımdır. Bu bizim sadece arabamız bineğimizdir, biz olan o "Ben" dediğimiz o zübde, öz bizim hakiki varlığımız "Venefahtü" ye dayanmaktadır. İşte az önce de dediğimiz gibi وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي ayrıca "Ve sevveytehu" , "Venefahna fiha min ruhina" biz onu tesviye ettikten sonra içine ruhumuzdan üfledik. Bakın ne Cebrail var ne Mikail var ne Azrail var, ne peygamber var, ne bir başka şey var, hiçbir şey yok. Ne müthiş bir hadisedir, ama biz bunları bilinen şeyin devamı gibi tekrarı gibi ezbere geçiyoruz hani gözüne parmak batırır gibi hiç dikkatimizi çekmiyor, veya çektirilmiyor veya çekilemiyor neyse işte bunun gibi Zat mertebesinden bahseden ayetlerin hükmü ve anlayışı yaşamı müşahedesi yorumu başkadır.

Sıfat mertebesinden gelen ayetlerin aynı şekilde yorumu müşahedesi yaşamı başka, Esma mertebesinden kaynağını alan yani tulu eden matlaı çıkan ayetlerin başka ef'al

mertebesi yani zahir mertebeyi ifade eden ayetlerin ifadesi başkadır. Eğer biraz daha bundan sonra dikkatli okursak yani dikkatliden haşa benim kimseye bir şey diyecek halim yoktur, ben biraz daha dikkatli okursam bakıyorum ki bu ayetle diğer ayet arasında fark var, ifade anlayış anlatış farklılıkları vardır. Hatta öyle oluyor ki bakıyorsunuz bir ayetin uzun cümleli bir ayetin bir cümlesinde Cenab-ı Hakk Zat'i olarak o manayı anlatıyorken, bakıyorsunuz hemen rivayete yani ayetin devamı bir başka ağızdan anlatılmaya başlıyor.

Bakın buna dikkat edelim, bunlara Kur'an-ı kerim'in batını manada teknik yönleri bunları bilmemiz gerekiyor, işte böylece bakar evvela kendimiz yorumlarsak ve böylece hem muhabbetli hem de irfaniyetli hem de şefkatli olarak bunları çevremize anlatır yayarsak emin olun ki çok kısa sürede insanlık alemi çok değişik hallere girer. Yapılan iş yanlış anlaşılmasın kimsenin hakkında konuşmak değil, biraz durağan nakil olduğundan çevrenin muhabbetini çekemiyoruz, ne yazık ki biz islamlar olarak. Çünkü 500 sene 700 sene evvel yapılmış düzenlenmiş bilgileri aynen aktararak devam ediyoruz, Cuma günleri vaiz başlıyor içki haram, sigara içme faiz yeme şöyle şöyle de taman hocam artık başka bir şey söyle 20. Asırdayız kişiler artık dünyanın her tarafından haberdar senin söylediklerinin hepsini cemaat biliyor, bunları tekrarlayıp zaman kayıp etme, ama biz bu çağa ayak uyduramamışız, ne yazık ki islam toplumu olarak, Cuma günü vaazda hutbede cemaat uyuyor, bunun bir vebali de amirlerde, memur mazurdur,

09-İLİM

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Bugün 16/11/2006 Perşembe günü Mehmet Beylerdeyiz kendi aramızda yarenlik ediyoruz, bir yerde bir kaç cümle gözüme ilişti onları birlikte görelim diye söylemeye çalışıyorum, birisi gerçek manada Tarikat hakkında birisi Hakikat ve Marifet hakkında olan cümlelerdir. Bilindiği gibi ilim iki türlüdür, birisi İlm-i Zahir birisi de İlm-i Batın, İlm-i Batın da iki türlüdür, aslında gerçi ilm-i Zahirinde kendi arasında birçok bölümleri vardır. Fıkıh ilmi, tefsir ilmi, hadis ilmi, kendi arasında İlm-i Batın da kendi arasında ilimleri vardır, yani tarikat ilminin batını, Hakikat ilminin batını, Marifet ilminin batını gibi.

Bunların en gerçekçi olanı yani en yüce olanı İlm-i Ledün deniyor, bu Ledün ilmi de genelde tam anlaşılamıyor, sadece kelime özelliği ile "Ledünni" diye geçiyor, ama Ledünün ne olduğunu bilinmiyor, Ledün malum "İndinde" demektir, yanında demektir, yani Allah'ın yanındaki Zat'i ilim den demektir, İlm-i Ledün. Beşerin yanındaki din ilmi değil, Allah'ın yanındaki din ilmidir. Hani إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ 3/19 diyor ya, işte bu aslında Ledün islamından bahsediyor. "*Muhakkak ki din Allah'ın yanında islamdır*" O zaman iki türlü din faaliyeti ortaya çıkıyor, birisi kulun indindeki din ki, o beşeri hareketlerle hareketlenen diğeri de gerçek manada ruhumuzla sırrımızla hakikatimizle birlikte şuur ettiğimiz Allah'ın indindeki bir ilim olmakta, işte o da Allah'ın indindeki dindir. İşte bu İlm-i Ledün de Allah'ın yanındaki ilimdir. Yüce dinimiz bunların hepsini vaaz etmiş gerek Kur'an-ı Kerim'de gerekse hadis-i şeriflerde Rasulullah Efendimiz de bunların hepsini bizlere de anlatmış, nakletmiştir.

Kim onu hangi mertebeden tanıyorsa Hz Peygamberi öyle tanıyordur. Bazıları Kureyşli Beni Haşim kabilesinden Abdullah oğlu Muhammed diye tanıyor, kimisi "Muhammed-ül Emin" olarak tanıyor, kimisi "Hz Muhammed" diye tanıyor, kimisi "Hakikat-ı Muhammedi'ye" yönüyle de tanıyor, kimisi "Hakikat-ı Ahadiyet-ül Ahmediye" yönüyle de tanımış oluyor, bunların hepsi birer mertebedir ayrıca bir de şu vardır, "Bedr-i Münir" yani Hz peygamber Kamer olarak "Nurlu Kamer" olarak bir

mertebe olarak anlatılıyor. İşte İlm-i Ledün'ün tarifini yapmışlar bir yerde rastladım, "*İlm-i Ledün; Nefsin vakıa geçişi değil, vakıın nefiste taayyünü dür, doğrudan doğruya bir keşiftir*" diye bir cümle ile, bir ibare ile ifade edilmeye çalışılmıştır.

Gerçekten de söylemek isteyip te terkibi tam toparlayamadığımız bir ifadenin açık terkibi yani çok güzel bir izahıdır. Peki ne demek istiyor, nefsin vakıa geçişi değil diyor bakın yani İlm-i Ledün nefsin vakıaya geçişi değil. Şimdi bir şeyi idrak etmek için iki yönü vardır, bir hadise önümüzde oluyor, vakıa önümüzde oluyor, o hadise olduktan sonra biz onu görüyoruz, müşahede de oldu diyoruz, işte bu nefsin vakıa geçişidir. Yani nefsimizin orada oluşan bir hadiseyi hadiseden sonra anlamasıdır. Nefsin vakıa geçişi değildir. Yani İlm-i Ledün bu tür meseleye bakmak değildir.

Peki nedir o zaman; vakıın nefiste taayyünüdür. Biri hadiseyi baş gözü ile görerek idrak etmesi, yaşaması veya bir hadise gördüm deyip geçmesi kaza olmuştur, şu bu olmuştur, şuraya gittik buraya gittik gibi, vakıaya geçişi nefsin geçişi yani nefsin ilgisi diğeri ise vakıanın nefiste taayyünüdür. Yani vakıa programı ile ayanı sabitede yapılmış o vakıa nefse geliyor, nefiste zuhura çıkıyor. Yani batından geliyor Zahire çıkıyor. Diğeri ise Zahirden zahire geçmiş oluyor. Yani sonradan sonraya oluşmuş oluyor. Ama vakıın nefisteki taayyünü ise vakıa yani hangi kader yönüyle oluşacaksa hadise o nefiste taayyün ediyor, faaliyete geçiyor, bunun bilincinde oluyor ilm-i Ledün sahibi olan kimse. İşte bu doğrudan doğruya bir keşiftir diyor. Yani hadiseyi evvela kendi varlığında müşahede ediyor, sonra zahire çıkarıyor. Diğerinde ise hadise zuhur ediyor, nefis sonra ondan haberdar oluyor.

İlm-i Ledün nefsin vakıa geçişi değil, yani nefsin sonradan o hale geçişi yani onu idrak etmesi geçişi demek onu anlaması üzerine anlaması demek değil vakıın nefiste taayyünüdür. Yani vakıayı nefis evvela anlıyor. Diğerinde vakıa oluyor da biz sonra görüyor, anlıyoruz demek istiyor. İşte İlm-i Ledünnün tarifi budur, birçok tarifi var da bu çok güzel bir tariftir. Bu tarif zahirden batına batından zahire olan tecellilerin hakikatini

göstermiş oluyor. Yalnız bunu yazan bu meselenin hakikatinin farkında değildir. İlim ile buraya ulaşmış ama bunu yaşayan birisi değildir.

Hani söyleyenden dinleyen arif gerek derler, zaten bunun hakikatini idrak edemeyen kimse bunu defalarca okusun Elmalı Hamdi yazır'ın tefsirinde geçiyor işin ilmini biliyor, ama yaşamasını bilmiyor. Mesela yemek yapmanın tariflerini biliyor, en ince teferruatına kadar biliyor tariflerini, ama uygulamaya geçtiğinde ne yapacağını şaşırıyor. Çünkü o aldığı tarifleri başkasına tarif ediyor, işte bu odur. Birilerinin tarifini almış o da bu terkibi bir irfan ehlinden almıştır, yaptıkları az iş değildir onlardan Allah razı olsun tefsirlerinden istifade ediyoruz zahir de olsa zahirden girildiği zaman batın ehli onu batına döndürüveriyor kendi bünyesinde aktarıveriyor.

İşte batın ehlinin hali bu, bakın zahirden bir cümle alıyoruz o nefsimizde vaki oluyor, diğer şekliyle nefsin vakıa geçişi oluyor, yani zahir ehli bir hadise oluyor ondan sonra onu idrak ediyor, nefis oraya geçmiş oluyor. Halbuki tevhid ehli o vakıı kendi nefsinde taayyün ediyor, ortaya çıkıyor meydana çıkıyor. İşte bu o zaman Hakk'ın bir lütfu olarak doğrudan doğruya bir keşif hükmüne girmiş oluyor. İşte bu cümle de üzerinde durulur dediğim tam bunun yaşantısının farkında değil çünkü bu doğrudan doğruya bir keşiftir hükmü keşfin hangisidir ne türlüsüdür, yani keşiftir dediği zahirden aldığı bir şey değildir olduğunu ifade etmek için o kelimeyi kullanmıştır.

Neyi keşif nasıl bir keşiftir onlar da ayrı meselelerdir. Şimdi buraya gelebilmek için yani bu hali yaşayabilmek için başka halden o kişinin geçirilmesi lazımdır. Kişi buradan kendi kendine o hale geçemez. Yani İlm-i Ledün sahibi olabilmesi için bir kişinin evvela bu şimdi okuyacağım hakikati idrak etmesi ve onu bu hale hazırlamaları lazımdır. Bu da şu demektir, bunda yani bu alemde, bu hakikatte yani bu hakikatleri anlayabilmek için talibin nefsi bakın nefisten bahsediyor, talibin kendisinden bahsedilmiyor, çünkü bu işi yapan idrak eden nefistir.

Yalnız buradaki nefis nefs-i emmare hükmündeki nefis değildir, nefsin kendisidir. Bütün mertebeleri ile birlikte kendisidir. Yani nefsin hakikatidir. Talibin nefsi yani İlm-i Ledün Hakka gitme yolunda talep ehli olanın nefsi eğiticisi tarafından yahut bulunduğu camia cemiyet tarafından nefsi faaliyetten ziyade kabiliyete hazırlanacak, işte faaliyet her ne kadar bir şeyler kazandırıyor ise de sistemsiz bir faaliyet yahut hedefsiz bir faaliyet, kendi bünyesinde dönüp duruyor. Dolaşıp duruyor. Ama faaliyet kabiliyet ile birlikte faaliyete geçirilirse o zaman ilm-i Ledün hakikatine yol açılmış oluyor.

Bu da faaliyet ile kabiliyet arasındaki farkı göstermiş oluyor. İşte kişilerin kabiliyetleri var, fakat faaliyet fazla verildiğinden yani miktarlar fazla verildiğinden o kabiliyet ortaya çıkamıyor batınında kalıyor, ve atıl duruma geçiyor. Ne oluyor sevap üzere hayatını sürdürüyor, tabi o da güzel bir şeydir, sayısal bir faaliyet oluyor, ama bu faaliyet yani aynı enerji aynı güç kabiliyetten dirilerek hazırlanırsa o kişinin aldığı yol kıyas edilemeyecek kadar çok fazla olmuş oluyor. Faaliyetle yapılan bir ömür boyu işler, kabiliyet ile yaptığı bir haftalık işler bedeldir. Yani bir haftalık kabiliyet ile yapılan işler bir ömür boyu faaliyet ile yapılan işe bedeldir. Çünkü biri bilinçli yapıyor, diğeri de bilinçsiz yapılıyor ama kabiliyeti faaliyete geçirmek gerekiyor.

Bugün bizim elimize amel defteri verilse
Mevhibe-i ilim ile neler okuruz hece hece
Emirler nehiyler umursanmamış değişilmiş bir hiçe
Lebbeyk desem de fayda etmez geçmişe

Denizler Mürekkep olsa ağaçlar kalem olsa yazsalar
Evrende tecelli eden Hakk'ın İlahi rahmetine
Fasl ederek geçmişi biz kalalım bakalım bu güne
Tevhid aşkı parlatmış sararmış sayfaları
Emin olan gönüller cem etmiş manaları

Rahman Rahiym sıfat mest etmiş aşıkları
İrfaniyetle oku bu satırları
Dünya büyük bir sahne bizler oyuncuları
Rolünü güzel oyna sonra tutmasın sancıları

Yazan sensin Ya Rabbi her hali manidar
Manadan anlamayan kişiye her yer dar
Vasi isminle genişlet bizim iç alemimizi
Aynın hakikati ile okuyalım amel defterimizi

Kur'an okumaya başlarken ilk hangi harf ile başlayıp okuyoruz diye bir mevzu vardı bu mevzu üzerine bazı kardeşlerimizin fikirleri oldu yazıları oldu bizim de böyle bir yazımız vardı bir mecmuadan istemişlerdi, onu ben bir mevzu var onu da bir yenilemiş oluruz, bu hususta bazı kardeşlerimizin fikirleri alalım dedik yani onların düşünce tarzı nedir bu hususta tefekkür oluşumu olması bakımından.

Kur'an okumanın iki başlangıç hali vardırdır, birisi Kur'an okumaya hangi harfle başlanır, yani ilk mevzunun birisi budur, başlangıç harfi hangisidir, diğeri ise Kur'an okumaya başlamanın adabı, bu iki ayrı mevzu var bunun içerisinde ikisi birlikte oluyor. Bunun işte en sonuna onu da belirtmek lazım Kur'an-ı Kerim okumaya Euzu besmele ile başlanır. Bunun da nereye dayandığı ile ilgili ayetler var, فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ 16/98 Kur'an okuyacağın zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın diye, "Euzu" ile başlanılması tavsiye ediliyor. O halde kelamda Kur'an-ı Kerim'in ilk harfi "Elif" ama kayıtta ilk harfi besmelenin başındaki "B" dir. Yani lisanda Elif, kayıtta yazıda ise, besmele "B" dir. Kelamda ise lisanda ise içinden alınan bir tavsiye ile ki amir hükümdür onunla seste yani kelamda Elif'tir.

Ayrıca Fatiha-ı Şerifeyi ana olarak kabul edersek Ümm-ül Kitap olarak ana olarak kabul edersek Kur'an-ı Kerim'in ilk harfi gene Elif'tir. Bakara suresinin başındaki "Elif, Lam, Mim" besmeleden sonraki ilk, besmele genel bir başlangıç oluyor, şimdi Elham'ı okurken ilk besmele odur, hatta Elham'ı okurken de başında Elif var yine Elham ile başlıyor, bu mevzular İnşeallah 13 ve hakikatı kitabında daha geniş olarak vardır. Elham'da da elif ile başlıyor, Bakara suresinin başındaki işte "Elif, Lam, Mim" de de Elif ile başlıyor. Yani Kelamda Elif, ilk başlangıç olarak düşündüğümüzde kayıtta "B" ilk harfidir.

Elif ile "B" harflerinin birleşmesinden de meydana gelen bir küçük hece var o hecenin de ifade ettiği bir mana vardır, Elif ve " B" okursak "Eb" olmaktadır, o da "Eba" , "Ebi", cet, baba, dede, gibi olmakta o halde ikisini birleştirirsek gayb da olan Elif, başlangıcı ile zahirde kayıtta olan "B" yi ikisi de öncelik olarak bir birlik yaparsak "EB" ortaya çıkıyor. Eb bir hece ama tek heceli bir kelimedir, o da baba, ced demek Kur'an-ı Kerim'de aynen geçiyor zaten, "Ebi, eba" diye geçiyor, bu da Kur'an'ın babası olmuş oluyor. "Eb" kelimesi Kur'an-ı Kerim'in ilmi yönden zuhur kaynakları peki bunlar nedir "Elif" in "B" ile gayb daki "Elif" in zahirdeki "B" ile açılımını gösteriyor. İşte oradan sonra Elif, Be, Te … olmak suretiyle diğer harfler çoğul olarak geçmiş oluyor. Yani Kur'an-ı Kerim'in başındaki "Eb" harfleri Kur'an-ı Kerim'in atası içindeki manaların da yazıların da atası her varlığın özü atası oluyor ondan zuhura geliyorlar. "Eb" in atası da "Elif" , Elif ama Elif olarak durduğunda bir şey ifade etmiyor yanında bazı şeyler olması lazımdır.

Bunlar bilinmesi lazım gelen şeylerdir okuyoruz okuyoruz ama neyi hangi kapıdan girdiğimizin farkında olmadan eve girdik zannediyoruz. Tasvvuf hikayelerinin birinde her şey merkezindedir, diye Merkez Efendiye atfedilen bir hikaye vardır, onu öyle duyarız birine anlatırız anlatılır, hoş latif bir şekilde biraz güler geçeriz ama neticesinin nereye vardığını pek düşünmeyiz. O söylenen sözün mütlak her faaliyette her işte her hadisede geçerli olup olmadığını düşünmeyiz. Eğer geçerli ise ne yönden geçerli eğer geçersiz ise ne yönden

geçersiz diye tefekkür etmeliyiz. Ama evvela inkar etmememiz lazım ki üzerinde durabilelim,

Bilindiği gibi Sümbül Efendi diye bir Zat vardı, o halvetilerden zannediyorum, evinin camlarının önünde sümbül çiçekleri varmış, sümbülü çok severmiş, onun için kendisine “Sümbül Sinan“ demişler, “Sümbül Efendi” ismi oradan kalıyor. Bu Zat dergahında işte ders verir, talebeleri, dervişleri muhibleri var, belirli günlerde camisinde sohbetler olur, bir molla muslihittin isminde bir genç delikanlı vardır, kendisinin de ismi olduğu gibi belli olduğu gibi molla mederese ehli şeriat ehli tarikat varlığının da karşısında, ancak Sümbül Sinan Efendilerin de sohbetlerine katılmaktan kendini de alamıyor, yani vakit buldukça zaman, zaman sohbetine gitmekte ama sohbetten çıktıktan sonra da hep inkarda, gene yanlış söyledi işte islama aykırı bir söz konuştu, gibi aleyhinde sözler söylemektedir.

Sümbül Efendi bunun farkında ama bunu yüzüne vurmamaktadır, bir gün yine gelmiş içeride Sümbül Efendiye gözükmemek için çatıyı tutan direklerin arkasına siper almış, şimdi Sümbül Efendi konuşuyor, konuşuyor, on on beş dakika konuşmuş soruyor “Ey cemaat ne dediğimizi anladınız mı, cemeatın” hepsi anladık efendim diyorlar, sonra on on beş dakika daha konuşuyor, “ey cemaat ne dediğimi anladınız mı” diyor, bazısı anladık bazısı anlayamadık efendim diyorlar. Neyse gene on on beş dakika konuşuyor gene “Ey cemaat söylediklerimi konuştuklarımı anladınız mı” diyor, cemaatın hepsi birden anlayamadık efendim diyorlar.

Son konuştuğu bölümü hiç biri anlayamamış, tabi anlayamazsınız çünkü bunlar ben o direğin arkasında gizlenerek dinleyene söyledim diyor. Demek ki tuttuğu yer var zahiren ama batınen de kabiliyeti var. O yukarıda geçen kabiliyet mevzuu gibi, O zaman Molla Muslihittin kalkıyor, bakıyor ki keşif sahibi sıradan bir kişi değil, anlattıkları belki ters geliyor ama anlayamadığı meseleler tabi öyle deyince de irfaniyeti de açılmış oluyor kısmen de olsa keşif te bir miktar açılıyor, geliyor elini öpüyor derviş oluyor. Bir müddet böylece

dervişlik devam ediyor, canla başla çalışıyor, güzel haller gösteriyor, Sümbül Efendinin de biraz sonra muhabbeti diğerlerine göre daha başka oluyor.

Eski talebeler bu yeni gelen Muslihittinin Hazretin muhabbetine mazhar oluyor diye dedi kodu yapmaya başlıyorlar aralarında, bu türlü şeyler her yerde de olur, Sümbül Sinan Hz leri bunu fark ediyor, diyor ki “Ey çocuklar size bir soru soracağım, cevabını hemen değil de yarın verin” diyor, “Eğer siz Hakk’ın yerinde olsaydınız bu alemi nasıl yapardınız” yani bu hadiseleri bu gün dünyayı nasıl yapardınız diyor. Peki efendim diyorlar işte bunlar biraz merak biraz acaba ne yaparız diye bir telaş içerisindeler neyse sabah kalkınca hepsi akşamdan bir şeyler kurgulamışlar ya kağıda yazıyorlar ya lisanen söylüyorlar.

Dervişler sıraya diziliyorlar söyle oğlum sen ne yapardın, efendim işte ben her mevsimin yaz olmasını yapardım, kış yapmazdım diyor, insanlar soğuktan üşümesinler, sıcakta rahat etsinler diyor O da oh maşallah ne kadar güzel diyor arkasını sıvazlıyor. Bir diğerine soruyor o da işte ben herkesi zengin yapardım, fakir bırakmazdım oh sende çok güzel düşünmüşsün diyor sen ne yapardın, işte bol bol yağmur yağdırırdım, bitkiler çok yetişsin diye iyi, maşallah diyor herkes kendi kafasına göre bir şeyler söylemişler.

En sonunda Mollaya sıra geliyor, Molla Muslihittin sen ne yapardın oğlum diyor, “Efendim ben her şeyi merkezinde bırakırdım çünkü zaten en güzeli olmuştur, Hak en güzelini yapmaktadır” diyor. O zaman diğerleri bu cevabı duyunca kendi verdikleri bir cevabın dışında bir anlayış görünce biraz şekilleri değişiyor, o zaman gördünüz mü diyor, ben bunun için ona muhabbetim var, hadi oğlum bundan sonra senin adın “Merkez” olsun diyor. Ondan sonra “Merkez efendi” diye sonradan O’nun halifesi de oluyor, yerine kalıyor. İstanbul’da surların dışında yeri vardı O’nun, orada bir göl vardır o gölün altında küçücük bir gölcük vardı gittiğimizde öyleydi şimdi nasıl bilmiyorum.

Yan tarafta girilen basamaklarla girilen bir kapı gibi girişi var, 2 m^2 kadar bir yer var orası çilehanesiymiş öyle ziyaret için açmışlar şimdi belki yeniden düzenlenmiş olabilir. İşte hadisenin geçiş hali bu sebebi budur fakat kelime üstünde o son cümle üstünde yani "*Her şeyi merkezinde bırakırdım*" cümlesi üzerinde çok düşünmek lazımdır, o öylece verilmiş bir cevap ama bunu bütün hayat seyirinde tatbik ettiğimiz zaman nereye kadar diye soru çıkıyor altından, bunun sınırı var mı, yok mu, varsa nereye kadar var yoksa neden yok gibi, incelenmesi gerekiyor, sadece böyle dedi güzel söz söyledi, diye meseleye biraz tebessümle bakıp unutmak arkaya atmak değil çünkü tevhid hakikatleri içerisinde öne sürülen bir mevzudur.

Merkezi demek o oluşan hadisenin görüntüsü neyse merkezi odur onun mesela bir yerde yangın oldu, işte onun merkezi yangındır, yani her şey merkezinde orada yanma olayı gerçekleşti bu yerli yerince mi, şimdi bu merkezinde mi dir bu olay mesela sel bastı aldı götürdü her tarafı merkezindedir diyebilir miyiz, o felaket bizim başımıza gelse biraz zor deriz, karşıda görünce merkezinde deriz ama başımıza geldiği zaman demek biraz zordur. Hadi bakalım bu olay merkezinde mi değil mi. Dilimiz merkezinde dese de kalbimiz zorlanır, reddedmese de zorlanır.

Bunlar çok nazik meseleler herkes kendi anlayışını söyleyecek cidden ama samimi olarak başına geldiği haldeki başına geldiği andaki karşılayışı ne olacak hadiseye karşı davranışı ne olacak onu söylemesi lazımdır kişinin. Yani o zaman ne oluyor, aynı hadiseyi bir kişi çok lehte olarak kabul eder aynı hadiseyi bir başka kişi aleyhte olarak kabul eder. Demek ki o zaman her şey herkese göre aynı değildir. Olmayınca o zaman her şey merkezinde değildir, kişilere göre. Gene mertebeler vardır başka türlü de çözülemez zaten, meselenin çözülmesi mümkün değildir.

İşte onun için biraz araştırıcı olmanın faydalarıdır bunlar hani az önce de nereye yöneltiyordu, fiiliyettan kabiliyete yöneltiyordu. İşte bu tür mevzular kişinin kabiliyetinin artmasına sebep oluyor. İşte yapılan iş bu yapılması lazım gelen de budur, tarikat mertebesinde şeriat mertebesinde ne yapıyoruz faaliyet arttırıyoruz, faaliyete yöneltilmiş oluyor, ama Hakikat mertebesinde kişi kabiliyete yöneltiliyor yani kabiliyeti arttırılıyor. Zaten bütün mesele de odur kabiliyetin arttırılmasıdır, aksi halde var olan kabiliyet perdelenmiş olarak bastırılmış olarak geçip gidiyor haberimiz olmuyor, kabiliyeti işleyemiyor.

İşleyemeyince atıl boş bir alan olarak kalıyor. Yani ev var ama kullanılmayan bir ev halinde biz de dışarıda ev aramaya çadırda oturmaya çalışıyoruz. İş hep mertebelere dayanıyor, tenzih mertebesinde bir bakış başka Teşbih İseviyet fenafillah mertebesinde başka, Bakabillah tevhid mertebesinde bakış başkadır, değerlendirme başka olması gerekiyor bunlar mertebelerin varlığı olsun, ayrı şekilde değerlendirilmezse mertebelerden haberimiz yok olmuş oluyor, hepsi aynıdır dediğimiz zaman. Bazı yerlerde bir şeyi kabullenmek geçerli bazı yerlerde kabullenmemek geçerlidir kişinin içinde bulunduğu hale göre mesela bir hadis olduğunu söylerler, bazıları da işte büyük Zatlardan birisinin sözü olduğunu söylerler, "*Hasenetul ebrar seyyietül mukarrebin*" bakın ne kadar mühim meseledir. İyilerin yapmış olduğu haseneler yani güzellikler mukarrebin indinde seyyiedir suçtur, hadi bakalım merkezini bulalım işin, hangisi merkezindedir.

Bir yerden dört kişi geçsin orada da bir fakir otursun dördü de kendi makamının kemalinde olsun, yani biri şeriat ehli biri tarikat ehli biri Hakikat ehli Biri de Marifet ehli olsun, hepsinin o fakire bakışı başka olur davranışları da başka olur, yaptıkları fiil de başkadır. Şeriat mertebesindekine o fakire sadaka vermek zor gelir vermez, veya sevap alayım diye vermeye çalışır, işte gıdım gıdım varsa da en azından vermeye çalışır, Tarikat mertebesinde muhabbet ehli ise verir sevgisinden verir, Hakikat mertebesinde olan biraz düşünür, vermez geçer,

Marifet mertebesinde olan ise bu mertebelerin hepsini birden düşünür tatbik eder, yeri gelir verir yeri gelir vermez, yani dördüncü bir anlayış olarak.

Ama isterse verir, o anda fakirin halini müşahede eder gerçekten ihtiyacı var mı yok mu diye idrak eder ona göre verir. Şimdi şeriat ile Tarikat mertebeleri kolay anlaşılır ama hakikat mertebesinde mutlak manada Hakikat mertebesinde yaşayan kimse veremez, neden çünkü az önceki mevzu gibi merkeze karışmış olur. Cenab-ı Hakk'ın aklı yok mu, parası yok mu biz O'ndan daha mı zenginiz, bizim daha mı çok aklımız var, gidip ona para yardımında bulunalım, bakın bu Hakikat mertebesindedir, Şeriat Tarikat mertebelerindeki verir, fazladan bir şey düşünmez sevap kazanır orada o geçerlidir, ne olursa olsun isterse o milyoner olsun.

Fakir haline bürünmüşse dış görünüşü de hakim olduğundan yani hüküm dışa göre verildiğinden fakir diye verir. Ama hakikat mertebesinde olan ona para vermez, verirse Allah'ın işine müdahele etmiş olur, Cenab-ı Hakk derse "Kulum o benim kulum seni neden ilgilendirir, ben verilmesi gerekseydi ben verirdim zaten" Mutlak manada Hakikat manasını yaşayan kişi veremez, vermez, verse hata olur, neden çünkü Cenab-ı hakk hemen der ki "Sen benden daha mı zenginsin, onun sahibi sen misin, onu ben doyuramaz mıydım, ben onun öyle olmasını istediğimi için o öyledir, sen benim işime neden karışıyorsun," der.

Bakın Hakikat mertebesinde gerçek olarak yaşayan kişi. Şimdi Şeriat ve Tarikat mertebesinde yaşayan kişi verir, Şeriattaki kişi zorlanarak verir, Tarikattaki muhabbetinden verir içinde sevgisi de vardır, o mertebelerin farkı odur zaten Şeriat Tarikat aynıdır, tarikattakinin biraz muhabbeti vardır, Peygamber, Allah Muhabbet, biraz zikir, çevre muhabbeti biraz muhabbet oluşturur. Tabi normali budur herkeste o oluşmaz o ayrı konudur, ama Hakikat mertebesinde olan kimse zaten ismi üzerinde Hakikat onun hakikatini görür dışarıdaki suretini değil, Cenab-ı Hakk onu orada öyle olmasını istediği için o öyledir orada.

Cenab-ı Hakk istemese zaten o öyle olmaz, o zaman neden karışıyorsun kulum benim işime dediği zaman o iş biter zaten, o Hakikat mertebesindekinin işi biter. Biter derken mahcup olur sıkıntı yapar üzülür. Ama Marifet mertebesinde olan kişi haline bakar dilerse verir dilerse vermez, kayıtlı değildir, yani kayda girmez verir de vermez de, o andaki hale göre davranır. Şeriat Tarikat mertebesinde verilir sevaptır, Hakikat mertebesinde müdahele edilmez, işte o zaman onu merkezinde görür, o şekilde ama Marifet mertebesi merkezde kayıtlı olmadığı için her merkez onun varlığında olduğu için her şey de merkez olduğu için merkez kendine göre yani görüşüne göre orada merkez oluşuyor işte orada nefsin geçişi değil nefisteki taayyünü olur.

Nefsin vakıa geçişi değil vakıın nefisteki taayyünü olur işte o da doğrudan doğruya keşif mertebesi oluyor, müşahede mertebesi oluyor. Kayıtlı kalmaz yani halin hükmü içerisine girmez. Orada kendisi ortada yok zaten neyi verecektir ki, ayrıca kendi orada olmadığı gibi onu da orada görmez Hakk orada öyle görünmeyi dilemiştir der, fakir görünmüştür onu kim zengin edebilir ki Hakkın fakir suretinde görünmesini kim zengin edebilir ki, verdiği zaman da vermediği zaman da gene bakabillahta anı yaşıyor, halin gereği mesela diyelim orada beş kişi fakir olsa bir ikisine verir ötekilere vermez, hepsine değişik muamelede bulunur, o zaman geriye dönüş olmakta yani beşeriyetine dönmekte ama hakikatı ile birlikte baştakiler beşeriyetinde sadece para verirken beşeriyetinden veriyor, Şeriat ve Tarikat mertebesinde olanlar. Hakikat mertebesinde olan fani kendisi ortada yok Hakk'ın fiilidir diye müdahele edemiyor.

10-UFUK AÇMA

Mümkün olduğu kadar önünde hedef açarak hedef göstererek ve bu ufku ve hedefi kendinin bulacağını sadece kendinin bulacağını kimsenin bir şey yapmayacağını ne şeyh

efendinin ne de her hangi bir başka hocanın kimseye fayda etmeyeceğini ancak tavsiye edebileceğini söyleyerek kişinin kendi işini kendi görmesi anlayışını oluşturabilmesi yapılacak da odur zaten işte bu da aslında dünyadaki şefaattır bu. Ahirette günahlardan sonra şefaat edilebilecek gibilerden sonra o günün şefaatine kanmadan burada iradi şefaati bulupta ondan yararlanmak gereklidir.

Bir hedefe gitti de yukarıdan o ulaştığı yerden el salladığı zaman buraya ulaştım diye yahut cep telefonuyla hadi bakalım kızım oğlum neyse bundan sonra bir mertebe daha var, oraya doğru yönlendirdi ona güç kuvvet morel verdi. Yapılacak en büyük şey başka bir şey yok yoksa diğer tarikatlarda olduğu gibi hayali şeylerle bizim işimiz yok. Ben bağlandım efendim beni kurtarın diyor, sakın öyle bir şey benden beklemeyin ben bilemem yapamam ben kendimden acizim, kimse kimsenin yükünü çekemez, diyor ayet-i kerimede, biz İsevi değiliz ki İsa'a ya iman edeceğiz de bütün günahlarımız af olacak.

İsa (as) böyle bir şey demedi ki, O'na müntesib olan bazı guruplar bu şekilde işte "İsa Allah'ın oğludur, O'na iman ettiğiniz zaman günahlarınızdan kurtulursunuz Allah biricik oğlunu insanların günahı için feda etti bütün insanlar günahlı doğarlar sadece İsa günahsızdır" derler Onlar (as) da demezler sanki amca çocuklarıymış gibi biz onlardan daha fazla saygı duyarız onlar bunun farkında bile değillerdir. Hazret kelimesini mutlaka kullanıyoruz bütün peygamberlerde olduğu gibi, Hazret-i İsa, Hazret-i Meryem, Hz Yahya, Hz Şuayb…. Gibi kullanıyoruz. Zaten onların bunların peygamberi diye bir şey de yoktur aslında, hepsi bizim peygamberimizdir, ama onlar ayırıyorlar. Bizim peygamberimiz sizinkiler diye ayırıyorlar çünkü onlar fark ehlidir.

مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِهِ 2/255 "… Allah'ın izin verdiğinden başka kim şefaat edebilir…" oradaki şefaat aslında bedensel maddi manada bir şefaat olacak, yani ahiretteki şefaat maddi manada bir şefaat olacak yani

cehennemden azabından 40 sene daha eksiltecek mesela birisi yüz senelik azaba düşmüşse hani bazı iyi sebeplerden indirime uğruyor ya 60 senede cehennemden çıkacak çıkacak da baş yapısında ne var, tefekküründe ne var, girdiği gibi çıkacak çıktığı gibi girecek, şefaatin büyüğü “Şefaat-ı Uzma” diyorlar ya ona büyüğü burada kişiyi nefsaniyetinden şefik olmak. Nefsaniyetinden kurtarmaktır.

Yani kişiyi nefsaniyetinden kurtarıp öyle şefaatçı olmak. Ki bu bütün şefaatlerin üstünde bir şefaattır. Kişiye çalışma azmini vermek çalışma yönünü vermek göstermek, sistemini olabildiği kadar ve kabiliyetini en son kullanabilecek hale getirmek. Mesela bir kamyonet var diyelim 700 Kg istihab haddi var, yani 700 Kg rahatlıkla taşıyabiliyor, 750 Kg olmaz 650 Kg da olmaz diyor, onun tam randumanı 700 Kg en ekonomik taşıma kapasitesi 700 Kg lık bir yükü çektiği zaman karşılayabiliyor ancak yakıtını masrafını. 500 Kg ile gittiği zaman zarar ediyor, zaten işte halimiz biraz ona benziyor,

Günlük yükümüzü derken virdlerimizi işte o 700’ün altında bir kapasite ile yapıyorsak faydalı olduğumuz halde zarardayız biz yine de, yüz yapmışız diğeri hiç yapmamış, şu veya bu şekilde misal olsun diye söylüyorum, arabayı götürmüş getirmiş, ama boş olarak, yahut birkaç çakıl taş koymuş mal diye işte böyle beden arabasını götürüp getirmek vardır, bir de mümkün olduğu kadar alabileceği fazla da yüklemeden vasat normal olan bir şekilde. Onun yolunu göstermek başka bir şekilde değildir.

Veya araba var da malın nerede alınacağının farkında değildir, şu dükkandan şunu alacaksın bu dükkandan bunu alacaksın, piyasayı öğretecek ondan sonra o piyasada artık kendisi mal almaya ve seçmeye başlayacaktır kendisi. Yani okuduğun kitapta kaç satır canlı satır var, kaç tane baygın satır var, kaç tane ölü satır var, işte irfan ehli bunları anlar, ama o kitabı yazan canlı bir anında yazmışsa orada can vardır, yani müşahedeli bir anda yazmışsa ki o müşahede irfan ehline aittir ama bazı temiz alimlere de öyle düzgün ifadeler gelir kendisi

fark etmez, kendi fark etmez, ama okuyan irfan ehli ise oradaki müşahedeyi Hakk'ın verdiği lütfu tanır orada.

Gaye zaten onun sebebiyle oraya aktarmaktır, gelecekte oradan okuyacak kişiler için. Ama onun da iyi niyetli bir çalışması vardır ki ona lütfetmiştir onu yani oraya. Bunun gibi ticaret ehli olacak kendi ticaretini kendi yapacak, eline bir kitap alacak okuduğu şeylerden not alacak bunlar hep kamyonetin yükleridir, beden yükünün kamyonetin yükleridir. Yükte hafif pahada ağır şeyler deniyor ya, kişi kendine uslup olarak belirler o ciltlerle kitabın içerisindekilerden daha değerlidir.

Ciltlerle kitabı okursun işte şunu yaptı bunu yaptı öyle etti böyle etti kendi hakikatı itibariyle iki cümle kişinin bulması ezberlemesi veya idrak etmesi ciltler dolusu kitaplardan daha hayırlıdır. Üç cümleyi tutmak başka kafada üç cilti tutmak başkadır. Ama o ilimler lazım değil mi onlar da lazım lazım da ne kadarı lazımdır. İşte 50 tane aspirin yutacağına bir tane gerçek ağrı hapı bilinerek hangi ağrıya karşı hangi hap iyi gelir bir tane içtiğin zaman daha etkili olur. ötekilerin ağırlıkları oluyor yan tesirleri oluyor.

İşte bu değişikliğe fikir inkılabı deniyor ya, insanın ufkunun açılması, genişlemesi, en büyük inkılap "İKRA" ile başlıyor, yani Kadir gecesinde kadrini bilme inkılabı bunlar da onun teferruat zuhurları yansımalarıdır, burada perde olduktan sonra istenildiği kadar dışarıda şu şu güzellikler olsun, perde var, işte o perdeyi açmak için az bir uğraşma az gayeret sarf etme ufku ne kadar açmış oluyor insanın. Allah selamet versin hepimize amin.

Gazeteden bir yazı kesmiştim de Hürriyet 27 Kasım 2005 $E = mc^2$ formülü yüz yaşını kutluyor, ünlü bilim adamı Albert Einstein'ın ünlü izafiyet teaorisi açıklayan $E=mc^2$ denklemi yüzüncü yılını kutluyor. BBC Türkçe servisinin haberinde tüm dünyadaki bilim adamlarının izafiyet teorisinin $E= mc^2$ denkleminin yüz yılını çeşitli etkinliklerle kutladıkları belirtildi. Einstein'in pek çok tişörtün üzerine de baskısı yapılan bu popüler formülünde "E" diye kısaltılan enerji, yani şimdi bakın

“E” diye kısaltılan “Elif” yani bütün harflerin de rakamların da anasıdır. Alemin de Ahadiyet mertebesinin zuhurudur.

“m” olarak kısaltılan da kütledir. Yani Hakikat-ı Muhammediyedir. Yani tecellidir, “c” şeklinde kısaltılan ışık yani “Cemal” hızının karesinin çarpımına enerji eşittir, bu küçücük bir şey ama bütün hakikatler ortadadır, “E” diye kısaltılan enerji ve bütün alemin hakikatidir, “m” olarak kısaltılan kütle, yani enerjinin zuhura getirdiği atom atom da kütle, “c” şeklinde kısaltılan da ışık, 2 ile ifade edilen kare si biri zahiri itibariyle birisi de batını itibariyledir “=” eşittir işareti Eliften “Mim” e geçiş demektir, Einstein bunun zahirini bulmuş hakikatini de biz oradan çıkaralım.

İşte “Elif” E diye enerjiyi kasdediyor, zaten bütün bu alem enerji, yani elle tutulamıyor gözle görülemiyor, ama bu enerjinin yoğunlaşmış hali de maddeyi oluşturuyor o madde de “m” olarak yani Hakikat-ı Muhammedi olarak biri Hakikat-ı Ahadiyet “Elif” biri de Hakikat-ı Muhammediye “c” de Hakikat-ı İlahiye, Cemal ismi tabi Cemal-ı İlahiye, “ 2” olması yani karesi zahir ve batın, bir de “Eşittir “ = “ Elif ile “Mim” arasında yani Elif’ten akan enerji Muhammedi mertebesinde zuhura çıkmış oluyor. Hakikat-ı Muhammedi olarak, ve neticesinde de فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ 2/115 meydana geliyor, Zahir ehli buna zahir bakıyor, batın ehli batın bakıyor. Bunda uğraşsa insan bu formülü çıkaramaz. Bir batılı buldum diye ortaya koyuyor işte bulduğu Hakikat-ı Muhammediye ne kadar da açıktır. O kütle atomun kütlesi diye işaretlemiş onları ama Hakikat-ı İlahiyenin simgeleridir, Einstein (Anştayn) yazılışta ismi de “Elif” İle başlamaktadır.

Az önce de dendiği gibi onlar ne ile bakıyorlar, nefisten vakıaya geçiş yapıyorlar. Dışarıdan bakıyorlar. Ama biz vakıanın nefs üzerindeki taayyununu görüyoruz bu şekilde. Hakikati özü itibariyle, o bunun farkında değil, yani bir formül bulmuş ama bir şeyle ifade ediyor ama özünün ne olduğunun

farkında değildir. dışarıdan nefis ile bir yere ulaşmış ama hakikatına dönüpte iman edipte bu budur diyemiyor, eksiği orada kalıyor. Batılının bunu çıkarması çok mühim mesele ama bundan haberi yok işte bizlere düşen de bu formüllerin hakikatlerini onlara bildirmektir.

Yaptığımız iş tamamdır doğrudur biz de tasdik ediyoruz, ama arkasındaki gerçek de budur, veya özündeki gerçek de budur diye, çünkü izafiyet teorisi zaten bütün alem izafidir. Aslı “Elif”, “Mim”, “Cim” harfleridir.

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azami derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:

68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has “Selâm” (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR’ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk’ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi’i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu’l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca’dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi’de Bazı hakikatler: “İngilizce, İspanyolca”
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve

Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:

44. 7-A’raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ’sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt’an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A’yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi’nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.

83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.

121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası
126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
134-2-Sohbet arası sohbetler.
135-3-Sohbet arası sohbetler.
136-4-Sohbet arası sohbetler.
137-5-Sohbet arası sohbetler.
138-6-Sohbet arası sohbetler.
139-7-Sohbet arası sohbetler.
140-8-Sohbet arası sohbetler.
141-9-Sohbet arası sohbetler.
142-10-Sohbet arası sohbetler.
143-11-Sohbet arası sohbetler.
144-12-Sohbet arası sohbetler.
145-13-Sohbet arası sohbetler.
146-14-Sohbet arası sohbetler.
147-15-Sohbet arası sohbetler.
148-16-Sohbet arası sohbetler.
149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.
151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.
155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.

158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.

Altı peygamber serisi:
1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:

2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.

8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

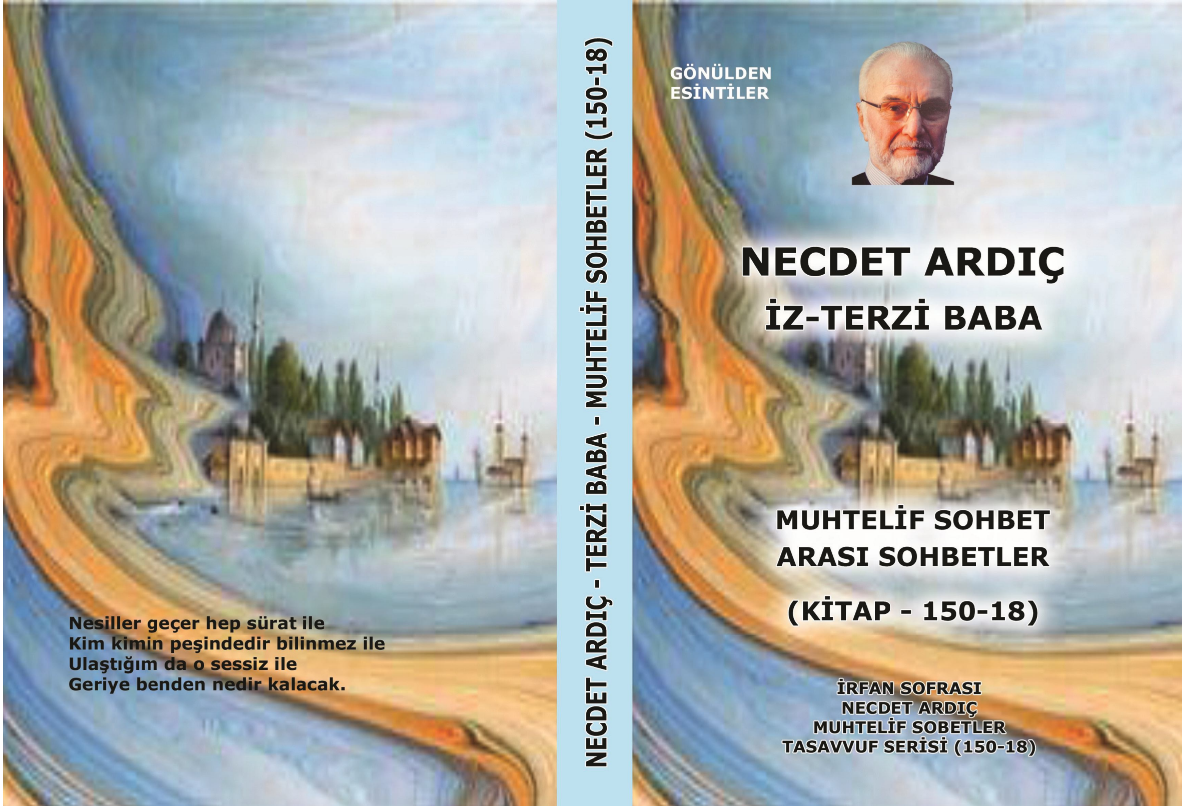
Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün=
(162+100=262)


Nesiller geçer hep sürat ile
Kim kimin peşindedir bilinmez ile
Ulaştığım da o sessiz ile
Geriye benden nedir kalacak.
NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (150-18)
GÖNÜLDEN
ESİNTİLER
NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA
MUHTELİF SOHBET
ARASI SOHBETLER
(KİTAP - 150-18)
İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (150-18)